

บรรณานุกรม

หนังสือภาษาไทย

ก้อ สวัสดิ์หาญชัย. "ทิศทางของการพัฒนาการศึกษาในประเทศ." โครงการสัมมนา เรื่อง การกำหนดวัตถุประสงค์ และนโยบายของแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534) ระหว่างวันที่ 27-28 สิงหาคม 2527. (ม.ป.ท., ม.ป.ป.)

กิติ ตยัคคานนท์. องค์การและการจัดการ. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัย
ธรรมาธิราช, 2526.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนัก. รายงานการวิจัยเรื่อง ระบบอุดมศึกษาไทย.
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์สำนักนายกรัฐมนตรี, 2522.

ร่างรายงานการวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพการผลิตบัณฑิตในสถาบันอุดมศึกษา: ค่า
ใช้จ่ายและการลงทุนทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาแห่งชาติ, 2525 (อัดสำเนา)

รวมกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาแห่งชาติ, 2525 (อัดสำเนา)

แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2525-2529). กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์พัฒนาศึกษา, 2525.

สรุปผลการสัมมนาเรื่อง การกำหนดวัตถุประสงค์และนโยบายของแผนพัฒนาการ
ศึกษา ระยะที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534) 27-28 สิงหาคม 2527. (ม.ป.ท.,
ม.ป.ป.)

รายงานการประเมินสภาพการจัดการศึกษาและประเมินผลแผนพัฒนาการศึกษา
แห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2525-2529) ระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพมหานคร:
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2528 (อัดสำเนา)

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. รายงานการสัมมนาเรื่อง รูปแบบที่เหมาะสมของมหาวิทยาลัยในอนาคต. (ม.ป.ท., ม.ป.ป.)

คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน, สำนักงาน. สถิติกนักเรียนไทยในต่างประเทศที่อยู่ในความควบคุมดูแลของ ก.พ.ประจำปีงบประมาณ 2521-2524. (ม.ป.ท., ม.ป.ป.)

คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ห้า (2525-2529). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2524.

งบประมาณ, สำนัก. งบประมาณโดยสังเขป ประจำปีงบประมาณ 2529. กรุงเทพมหานคร: บริษัทรุ่งศิลป์การพิมพ์(1977), 2528.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ภาควิชาอุดมศึกษา. บรรณานุกรมสรุปความ. (ม.ป.ท., ม.ป.ป.)

นางเยาว์ กาญจนจारी. วิทยาลัยเอกชน: ความเป็นมาของการดำเนินการร่าง และสาระสำคัญของพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. 2512 และสภาพปัจจุบัน. (ม.ป.ท., ม.ป.ป.)

ประกอบ คูปรัตน์. "การอุดมศึกษาไทยในทศวรรษหน้า." วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร 4, 1 (ม.ค.-มิ.ย. 2523): 34-45.

_____, บรรณาธิการ. ความเป็นผู้นำ เป้าหมาย และอำนาจในสถาบันอุดมศึกษา (ม.ป.ท., ม.ป.ป.)

ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย, สำนักงาน. กฎทบวง ออกตามความในพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522. (ม.ป.ท., ม.ป.ป.)

ปรีดา พัฒนถาบุตร. คำกล่าวแสดงความยินดีในพิธีมอบใบอนุญาต และข้อกำหนดแก่มหาวิทยาลัยพายัพ 30 กรกฎาคม 2527. (ม.ป.ท., ม.ป.ป.)

ป๋วย อึ๊งภากรณ์. "ข้อคิดเรื่องอุดมศึกษา." วารสารการศึกษาแห่งชาติ 5, 12 (ก.ค. 2514): 1-11.

ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. การเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชา
อุดมศึกษา, 2523(อัสสำเนา)

_____, บรรณาธิการ. การพัฒนาการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา. รายงาน
การประชุมทางวิชาการ 27.28 มิถุนายน 2523. กรุงเทพมหานคร: คณะ
ครุศาสตร์, 2523(อัสสำเนา)

_____. หลักและวิธีการสอนระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช,
2524.

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. ข้อกำหนดมหาวิทยาลัยกรุงเทพ. (ม.ป.ท., ม.ป.ป.)

_____. ฉลองมหาวิทยาลัยกรุงเทพ 1 ธันวาคม 2527. กรุงเทพมหานคร: เอ็ดดิสัน
เพรส, 2527.

_____. ข่าวมหาวิทยาลัยกรุงเทพ 6 (พฤศจิกายน 2527): 3-4.

_____. ระเบียบการและหลักสูตรภาคปกติและภาคค่ำ 2528-2529. กรุงเทพมหานคร:
จรัสการพิมพ์, 2528.

มหาวิทยาลัยพายัพ. ข้อกำหนดมหาวิทยาลัยพายัพ. (ม.ป.ท., ม.ป.ป.)

_____. พิธีมอบใบอนุญาตและข้อกำหนดแก่นมหาวิทยาลัยพายัพ. (ม.ป.ท., ม.ป.ป.)

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์. ข้อกำหนดมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์. (ม.ป.ท., ม.ป.ป.)

_____. ระเบียบการศึกษาและหลักสูตรมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ปีการศึกษา 2528-2529.
กรุงเทพมหานคร: ธีระการพิมพ์, 2528.

มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย. ข้อกำหนดมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย. (ม.ป.ท., ม.ป.ป.)

_____. ระเบียบการประจำปีการศึกษา 2528. กรุงเทพมหานคร: พัฒนาพับลิชซิ่ง,
2528.

มหาวิทยาลัย, หนอง. รายงานสถานภาพวิทยาลัยเอกชน ปีการศึกษา 2513-2519.

กรุงเทพมหานคร: เลขมการพิมพ์, 2521.

_____. ปัญหาของวิทยาลัยเอกชน. (ม.ป.ท., ม.ป.ป.)

_____. รายชื่อที่ตั้งและหมายเลขโทรศัพท์ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในสังกัดทบวง

มหาวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร: กองสถาบันอุดมศึกษาเอกชน, 2528
(อัสสำเนา)

มหาวิทยาลัย, พบบาง. คำขออนุญาตเปลี่ยนประเภทสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเป็นมหา
วิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร: กองสถาบันอุดมศึกษาเอกชน, 2527(อัสสำเนา)

____. แนวทางการขอจัดตั้งวิทยาลัยเอกชน. กรุงเทพมหานคร: กองสถาบันอุดมศึกษา
เอกชน, 2528(อัสสำเนา)

____. แนวทางการพิจารณาอนุญาตให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนเปลี่ยนแปลงประเภทจาก
"วิทยาลัย เป็น "สถาบัน". กรุงเทพมหานคร: กองสถาบันอุดมศึกษาเอกชน,
2528(อัสสำเนา)

"พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522." ราชกิจจานุเบกษา 96 (27
เมษายน 2522): 1-39.

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยา อังกฤษ-ไทย. กรุงเทพมหานคร:
รุ่งศิลป์การพิมพ์, 2524.

____. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
อักษรเจริญทัศน์, 2525.

วิจิตร ศรีสอาน. หลักการอุดมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: วัฒนาพานิช, 2518.

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. การวิจัยเชิงบรรยาย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เจริญผล,
2524.

สถานทูตสหรัฐอเมริกา ประจำประเทศไทย. จำนวนผู้ขอวีซ่าเพื่อไปศึกษาคือในประเทศ
สหรัฐอเมริกา ปี 2519-2527. (ม.ป.ท., ม.ป.ป.)

สภาการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. สาระสำคัญและเหตุผลของพระราชบัญญัติวิทยาลัย
เอกชน. (ม.ป.ท., ม.ป.ป.)

____. รายงานการพิจารณาของคณะทำงานเรื่อง วิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย.
(ม.ป.ท., ม.ป.ป.)

สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย. ปัญหาและอุปสรรคที่ทำให้สถาบันอุดม

ศึกษาเอกชนไม่เป็นไปตามเป้าหมาย. (ม.ป.ท., ม.ป.ป.)

ลีปพนธ์ เกตุทัต. "งานมหาวิทยาลัย." วารสารสภาการศึกษาแห่งชาติ 4
(พฤศจิกายน 2517): 27-36.

อดิษฐ์ กอวัฒนา. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ที่ระลึกในงานพิธีเปิดป้ายชื่อและเฉลิมฉลอง
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร: อีระการพิมพ์, 2527.

อนันต์ ศรีโสภณ. "การวิเคราะห์จุดมุ่งหมายของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย."
รายงานวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
(ม.ป.ท., ม.ป.ป.)

อาทร ชนเห็นชอบ. คำกล่าวรายงานในพิธีมอบใบอนุญาตและข้อกำหนดแก่มหาวิทยาลัย
พายัพ 30 กรกฎาคม 2527. (ม.ป.ท., ม.ป.ป.)

อำนวย ทะหิงค์แก. "หน้าที่และความรับผิดชอบของมหาวิทยาลัย." ศึกษาศาสตร์สาร
9, 11 (ก.ค.-ก.ย. 2523): 61-68.

บทความ

สุกรี วรรณศักดิ์. "แย่งกันสอบเข้า.. แย่งกันหางานทำ." บ้านเมือง (21 พฤษภาคม
2528): 4.

สมหมาย จันทรเรือง. "การทำนุบำรุงและถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรมของชาติ: หน้าที่ของ
อุดมศึกษาที่ตองทบทวน." สยามรัฐ (21 พฤศจิกายน 2527): 3.

_____ . "มหาวิทยาลัยเอกชนกำลังรวันพิสูจน์อนาคต." สยามรัฐ (12 ธันวาคม
2527): 3.

วิทยานิพนธ์

ณัฐภา สรรพศรี. "แนวโน้มของการวิจัยการศึกษาในอนาคต." วิทยานิพนธ์ปริญญามหา
บัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.

ประพิร์พรรณ โพธิ์กระจ่าง. "บทบาทในด้านการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการ
แก่สังคม และการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน."
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2521.

สัมภาษณ์

เจริญ คันธวงศ์. อธิการบดีมหาวิทยาลัยกรุงเทพ. สัมภาษณ์, 22 ตุลาคม 2528.

ธนู กลุขน. รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. สัมภาษณ์, 22 ตุลาคม 2528.

นิพนธ์ ศศิธร. อธิการบดีมหาวิทยาลัย และการกรรมการสภามหาวิทยาลัย พายัพ. สัมภาษณ์, 16 ตุลาคม 2528.

ประชุมสุข อาชวอำรุง. กรรมการสภามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์. สัมภาษณ์, 8 พฤศจิกายน 2528.

ประยูรศรี พันธุ์เจริญ. นักศึกษาภาคค่ำ คณะการบัญชี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์. สัมภาษณ์, 9 กันยายน 2528.

ประสิทธิ์ โฆวิไลกุล. ผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย และการกรรมการพิจารณาหลักสูตรนิติศาสตร์ ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน. สัมภาษณ์, 30 กันยายน 2528.

ประเสริฐ ประภาสโนบล. คณบดีคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์. สัมภาษณ์, 1 ตุลาคม 2528.

ปัจฉัย บุนนาค. อธิการบดีมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย และนายกสมาคมสถาบันอุดมศึกษา เอกชนแห่งประเทศไทย. สัมภาษณ์, 11 ตุลาคม 2528.

มณฑาทิพย์ ช่างเครื่อง. นายกสโสมสรนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์. สัมภาษณ์, 12 กันยายน 2528.

เมืองทอง แชมมณี. รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ และรักษาการรองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์. สัมภาษณ์, 11 กันยายน 2528.

เรณู ผลสวัสดิ์. ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย. สัมภาษณ์, 10 ตุลาคม 2528.

โรเบิร์ต แบทซิงเจอร์. หัวหน้าโครงการจัดตั้งคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ. สัมภาษณ์, 7 พฤศจิกายน 2528.

ละเมียด ลิมอักษร. ผู้อำนวยการศูนย์วัฒนธรรม มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์. สัมภาษณ์,
5 ตุลาคม 2528.

สุทิน นนเกตุ. คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์. สัมภาษณ์, 24 กันยายน
2528.

ไสว สุทธิพิทักษ์. อธิการบดีมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ และอดีตนายกสมาคมสถาบันอุดม
ศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย. สัมภาษณ์, 19 กุมภาพันธ์ 2529.

อำนวยการ ทะพิงค์แก. อธิการบดีมหาวิทยาลัยพายัพ. สัมภาษณ์, 6 พฤศจิกายน 2528.

ฤทธิ์ ฉวีรัตน์. ผู้อำนวยการกองสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ทบวงมหาวิทยาลัย. สัมภาษณ์,
18 กันยายน 2528.

Books

Baldrige, V.J. Power and Conflict in the University. New York: John
Wiley & Sons, 1971.

Brown, Warren B, and Moberg, Dennis J. Organization Theory and
Management. New York: John Wiley & Sons, 1980.

French, Derek, and Seward, Heather. A Dictionary of Management.
London: Pan Book, 1984.

Grolier Incorporated. The Grolier International Dictionary.
Connecticut: Grolier Incorporated, 1981.

Gross, Edward, and Grambsch, P. V. University Goals and Academic Power.
Washington D.C.: America Council on Education, 1968.

Kast, Fremont E., and Rosenzweig, James E. Organization & Management:
A Systems and Contingency Approach. McGraw-Hill: Singapore,
1985.

Office of the National Education Commission. Higher Education in

Thailand. Bangkok, Thailand. October, 1977.

Perterson, Richard E. Goals for California Higher Education: Summary of Report Princeton New Jersey, Educational Testing Service, 1972.

Richman, Barry M., and Farmer, Richard N. Leadership, Goals, and Power in Higher Education. San Francisco: Jossey-Bass Publisher, 1977.

Rosenberg, Jerry M. Dictionary of Business and Management. John Wiley & Sons, 1983.

Webster's Third New International Dictionary. Manila: Merriam Co., 1981.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก.

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 24 คน

และ

บุคคลที่มีความสัมพันธ์กับมหาวิทยาลัยเอกชน 7 คน

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายนามผู้บริหารมหาวิทยาลัยเอกชน
ที่ให้ข้อมูลในการทำวิจัย

มหาวิทยาลัยพายัพ

1. ดร.อำนวยการ ทะพังก์แก	อธิการบดี
2. ดร.คอนรัต คิงส์ยิลล์	รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา
3. อาจารย์วีระ ศักดิ์วีระวงศ์	ผู้ช่วยรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ
4. ดร.โรเบิร์ต แมทธิงเจอร์	หัวหน้าโครงการจัดตั้งคณะเภสัชศาสตร์
5. อาจารย์ชจร แมทธิงเจอร์	คณบดีคณะมนุษยศาสตร์

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

1. ดร.เจริญ คัมธวงศ์	อธิการบดี
2. ดร.ธนู กลุชน	รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

1. อาจารย์ไสว สุทธิพิทักษ์	อธิการบดี และ
อดีตนายกสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ฯ
2. รศ.นายแพทย์เมืองทอง เขมมณี	รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ
3. ดร.อดิศักดิ์ กอวัฒนา	รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา
4. ผศ.ดร.สุทิน นพเกตุ	คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
5. อาจารย์ประเสริฐ ประภาสโนบล	คณบดีคณะเศรษฐศาสตร์
6. อาจารย์สมชัย ทรัพย์วานิช	คณบดีคณะนิติศาสตร์
7. รศ. ไพบูลย์ สุวรรณโพธิ์ศรี	คณบดีคณะการบัญชี
8. อาจารย์ศิริพร พงศ์ศรีโรจน์	คณบดีคณะบริหารธุรกิจ
9. รศ.ละเมียด ลิมาอักษร	ผู้อำนวยการศูนย์วัฒนธรรม

มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

1. ศจ.โจจชัย บุนนาค	อธิการบดี และ
2. อาจารย์เรณู ผลสวัสดิ์	นายกสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ฯ
3. อาจารย์สมบูรณ์ เจียมศรีพงษ์	ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิชาการ
4. ดร.มานิตย์ บุญประเสริฐ	ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายบริหาร
5. อาจารย์พรพรรณ เอกเผ่าพันธ์	คณบดีคณะมนุษยศาสตร์
6. อาจารย์เอนก ศลโกสุม	คณบดีคณะบัญชี
7. อาจารย์สมพร เจนนภา	คณบดีคณะบริหารธุรกิจ
8. อาจารย์เอนก พึ่งผลพูน	คณบดีคณะเศรษฐศาสตร์
	คณบดีคณะวิทยาศาสตร์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ดร.อำนาจ ทะพิงค์แก
อธิการบดี มหาวิทยาลัยพายัพ
สัมภาษณ์ วันที่ 6 พฤศจิกายน 2528

.....

สาระสำคัญมีดังนี้

ประวัติความเป็นมาของมหาวิทยาลัยพายัพ

จากการที่คริสต์จักรในประเทศไทยนิยมนำโปเตสแตนต์ ซึ่งเข้ามาในประเทศไทยเมื่อประมาณ 160 ปีที่ผ่านมา มีส่วนพัฒนาสังคมไทยเฉพาะด้านการรักษาพยาบาล ได้ตั้งโรงพยาบาลเกือบทั่วประเทศ ส่วนการศึกษาที่เป็นปัจจัยพัฒนาคนนั้น ได้พัฒนาการศึกษาในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา แต่ระดับอุดมศึกษารัฐบาลไทยยังไม่พร้อมที่จะให้เอกชนจัดทำ โดยมีเหตุผลทางด้านการเมืองเป็นสำคัญ

อย่างไรก็ตาม สภาคริสต์จักรยังมีความสนใจในระดับอุดมศึกษาอยู่เสมอ จึงมีการเตรียมบุคลากรด้านรักษาพยาบาลโดยมีวิทยาลัยพยาบาลของคริสต์จักรเกิดขึ้น ต่อมาก่อวิทยาลัยพระคริสต์ธรรมเป็นโรงเรียนคล้ายกับที่กระทรวงศึกษาธิการอนุโลมให้สอนศาสนาได้ แต่ไม่ได้รับรองวิทยฐานะเหมือนสถาบันการศึกษาทั่วไป แม้กระนั้นก็พยายามที่จะให้บริการทุกด้านแก่สังคม กล่าวคือด้านรักษาพยาบาลมีโรงเรียนอนามัยผดุงครรภ์ของโรงพยาบาลแมคคอมิคที่มีชื่อเสียงทำประโยชน์แก่สังคมอย่างมาก

ด้วยความตั้งใจอันแน่วแน่ที่ไม่มีอะไรที่จะสายเกินไป จึงมีนักการศึกษาของคริสต์จักรหลายคน เช่น ด็อกเตอร์คิงส์ และตัวท่านเอง ตั้งคณะกรรมการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาคริสเตียนขึ้น นำเสนอเรื่องต่อกระทรวงศึกษาธิการขอตั้งวิทยาลัยพายัพเป็นผลสำเร็จ ถึงปัจจุบัน(พ.ศ.2529) เป็นปีที่ 12 แล้ว

ระยะเริ่มแรกเป็นวิทยาลัยเล็ก ๆ มีเนื้อที่ประมาณ 350 ไร่ ซึ่งเป็นที่ลุ่มไม่มีใครใช้ทำประโยชน์ สาขาที่เปิดสอนมีคณะพยาบาลศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ ต่อมากมีคณะศาสนศาสตร์แมคควารี ปัจจุบันเพิ่มอีก 3 คณะ คือคณะสังคมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ และคณะบริหารธุรกิจ รวมทั้งหมด 6 คณะวิชา มหาวิทยาลัยพายัพเป็นมหาวิทยาลัย

ลย์เพื่อบริการสังคม จึงมีนโยบายเก็บค่าเรียนเฉพาะนำมาใช้ในการเรียนการสอนเท่านั้น ส่วนการขยาย ส่วนอาคารและอุปกรณ์ต่าง ๆ ได้มาจากมูลนิธิหรือมีผู้บริจาค รวมถึงรัฐบาลและคริสตจักรในอเมริกา เยอรมัน ให้ทุนสนับสนุนพัฒนาเป็นเงินจำนวนมาก กิจการของวิทยาลัยแพทย์เจริญก้าวหน้ามาโดยตลอด จนวันที่ 30 กรกฎาคม 2527 รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยอนุมัติมอบการเปลี่ยนประเภทจากวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัย นับเป็นมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งแรกในประเทศไทย

เป้าประสงค์ด้านการสอนและผลิตบัณฑิต

มหาวิทยาลัยแพทย์มี 6 คณะวิชาตั้งได้กล่าวมาแล้ว สาขาที่เปิดสอนสามารถผลิตบัณฑิตออกไปรับใช้สังคมได้อย่างดี เช่น สาขาพยาบาลผลิตมา 65 ปี นับแต่เป็นโรงเรียนพยาบาล ซึ่งมหาวิทยาลัยแพทย์ถือหลัก สัจจะ บริการ และซื่อสัตย์ สัจจะคือความแท้จริงเป็นความหมายแห่งชีวิต การบริการเป็นการให้กับสังคมอันเป็นหน้าที่ของบัณฑิต ส่วนซื่อสัตย์คือความจริงใจต่อตนเองและผู้อื่นที่บัณฑิตจะต้องมีอยู่ในตัว

นอกจากคณะวิชาต่าง ๆ มหาวิทยาลัยแพทย์ยังมีจุดเด่นในสาขาศรีศิลป์ที่จัดทำเป็นแห่งแรกของระดับอุดมศึกษาทั้งภาครัฐบาลและเอกชน มีการให้ปริญญาตรีทางสาขานี้ โดยมหาวิทยาลัยเห็นว่าจะ เป็นประโยชน์และนักศึกษาสามารถนำไปประกอบอาชีพได้ดี

เป้าประสงค์ในอนาคต มหาวิทยาลัยแพทย์จะเปิดสอนสาขาเภสัชศาสตร์ เพื่อสนองความต้องการใช้ยาของประชาชน โดยหวังให้เภสัชกรออกสู่ชนบทแนะนำการใช้ยาอย่างถูกวิธี สามารถใช้ยาให้เกิดประโยชน์มากที่สุด รวมถึงนำสมุนไพรของท้องถิ่นผลิตเป็นยาอันเป็นการทุนรายจ่ายไม่ต้องสั่งซื้อยาจากต่างประเทศ สาขาอื่นที่อยู่ในโครงการคือสาขานิติศาสตร์ เพราะปัจจุบันสื่อสารมวลชนมีบทบาทมาก มหาวิทยาลัยแพทย์ต้องการผลิตบัณฑิตนิติศาสตร์ที่มีคุณธรรมจริยธรรมสำหรับเป็นสื่อกลางของสังคมอย่างเหมาะสม พยายามปลูกฝังค่านิยมที่ดีให้แก่ประชาชนเพื่อเป็นทรัพยากรที่มีคุณภาพในอนาคต อีกสาขาหนึ่งที่มหาวิทยาลัยแพทย์จะดำเนินการต่อไปคือสาขาเกษตร โดยมุ่งพัฒนาการใช้ทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดประโยชน์สูงสุด เช่น ป่าไม้ การใช้สารเคมี และการถนอมอาหาร เป็นต้น อย่างไรก็ตาม การพัฒนาสาขาวิชาต่าง ๆ จะทำแบบค่อยเป็นค่อยไปให้เหมาะสมกับกำลังความสามารถและมุ่งเสริมสาขาวิชาที่มีอยู่

การศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยแพทย์ได้รับอนุมัติจากทบวงมหาวิทยาลัย

เปิดสอนด้านคริสต์ศาสนา ซึ่งตรงกับความประสงค์ของมหาวิทยาลัย แต่มิได้ทำเพื่อศาสนาเท่านั้น มหาวิทยาลัยพ่ายมุ่งจัดการศึกษาเพื่อสังคมไทยเป็นประการสำคัญ

ด้านการพัฒนาคณาจารย์ มหาวิทยาลัยพ่ายเน้นให้อาจารย์กับนักศึกษาช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน อาจารย์ต้องเป็นผู้พัฒนาทุกด้าน และทุ่มเทการสอนอย่างเต็มที่ มหาวิทยาลัยพ่ายมีโอกาสดีที่ได้รับทุนพัฒนาคณาจารย์จากต่างประเทศ

เป้าประสงค์ด้านการวิจัย

มหาวิทยาลัยพ่ายเน้นการวิจัยเกี่ยวกับชีวิตและบทบาทของนักศึกษา รวมถึงการวิจัยเกี่ยวกับชุมชน โดยให้นักศึกษา คณาจารย์ เข้าไปอยู่ในชุมชน ทำการศึกษาวิจัยและช่วยพัฒนาชุมชนด้วยทางหนึ่ง อันเป็นการสร้างประสบการณ์แก่นักศึกษาคณาจารย์ซึ่งเป็นการส่งเสริมความรู้ความสามารถของบุคลากรให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

เป้าประสงค์ด้านบริการทางวิชาการแก่สังคม

มหาวิทยาลัยพ่ายพยายามสร้างปรัชญาแห่งการบริการอย่างแท้จริง โดยการให้บริการแก่ชุมชนทุกด้าน รวมถึงการศึกษาสังคมไปพร้อม ๆ กันด้วย การบริหารเน้นการสอนให้ชุมชนมีความรู้ช่วยตัวเองได้ มิใช่หยิบบัณฑิตไปเพียงประการเดียว การให้บริการจะต้องทราบความต้องการของชุมชนหรือสังคมก่อน แล้วจึงสนองความต้องการนั้น ซึ่งทำให้การบริการสังคมเกิดประโยชน์สูงสุด

เป้าประสงค์ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ

ศิลปวัฒนธรรมเป็นสิ่งมีค่าควรนอมรักษาไว้ มหาวิทยาลัยพ่ายมีหอจดหมายเหตุแห่งแรกในประเทศไทย เก็บรักษาเอกสารทางประวัติศาสตร์ มีโครงการซื้อบ้านโบราณปลูกไว้ที่มหาวิทยาลัยพ่าย มีการวิจัยเกี่ยวกับงานศิลปวัฒนธรรม เช่น การวิจัยร่วมกับนักวิจัยของมณฑลยูนนาน นอกจากนี้ยังจัดแสดงลิเกประยุกต์แสดงออกถึงวัฒนธรรมชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยแทรกคติสอนใจในแง่มุมต่าง ๆ

สาระสำคัญอื่น ๆ

ปัจจัยสำคัญในการพัฒนามหาวิทยาลัย คือต้องมีปรัชญาที่เด่นชัดหรือมีเป้าประสงค์

ชัดเจนมีความหวังและพยายามสร้างให้เป็นจริง มีความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมงาน สร้างแรงจูงใจแก่บุคลากรเพราะมนุษย์เป็นปัจจัยสำคัญ ต้องอุทิศเวลาให้การศึกษาอย่างเต็มที่ทุ่มเทให้กับนักศึกษาเหมือนคนในครอบครัว การทำงานต้องแข่งกับเวลาและมีความสุขกับงานที่ทำ มีความจริงใจตั้งใจทำงานเพื่อสังคมโดยแท้ อย่าคำนึงถึงเงินเป็นสิ่งแรกเพราะจะเกิดปัญหาตามมาหลายประการ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ดร.คอนรัท คิงส์ยิลล์

รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา มหาวิทยาลัยพายัพ

สัมภาษณ์ วันที่ 6 พฤศจิกายน 2528

.....

สาระสำคัญมีดังนี้

เป้าประสงค์ด้านการสอนและผลิตบัณฑิต

ในอนาคตมีโครงการเปิดสอนสาขาเศรษฐศาสตร์ และสื่อสารมวลชน โดยจะพิจารณาความต้องการของตลาด ความสามารถของมหาวิทยาลัย และความต้องการของสังคมไทยว่าขาดบัณฑิตสาขาใดมากก็จะผลิตบัณฑิตสาขานั้น

โครงการบัณฑิตศึกษากำลังขออนุมัติเปิดปริญญาโท แต่ระดับปริญญาเอกยังไม่มีในโครงการระยะนี้

ปัญหาการทำงานของบัณฑิตมหาวิทยาลัยพายัพไม่มีปัญหามาก เพราะประมาณ 90 เปอร์เซ็นต์ของบัณฑิตที่จบหางานทำได้

คุณธรรมและความรับผิดชอบได้สอดแทรกระหว่างการสอนโดยตลอด ส่วนกิจกรรมเสริมคุณภาพบัณฑิตนั้นมีฝึกงาน การจัดติวพิเศษ และอบรมวิชาชีพแก่นักศึกษา ส่วนการพัฒนาคณาจารย์มีทุนศึกษาต่อต่างประเทศ เพื่อเพิ่มความรู้ประสบการณ์แก่อาจารย์อันมีผลถึงคุณภาพของบัณฑิตในอนาคตด้วย นอกจากนี้ยังมีบริการของห้องสมุดซึ่งขณะนี้กำลังเร่งปรับปรุงจัดซื้อหนังสือเพิ่มปีละ 5,000 เล่ม ถึง 10,000 เล่ม (ขณะนี้หนังสือประมาณ 53,000 บาท)

เป้าประสงค์ด้านการวิจัย

มีการวิจัยหลายด้านส่วนมากทำร่วมกับทบวงมหาวิทยาลัย โดยมีทุนของมหาวิทยาลัยและทบวงมหาวิทยาลัยให้การสนับสนุน รวมถึงมีทุนจากต่างประเทศ ซึ่งทุนวิจัยมักใช้เงินที่ได้จากต่างประเทศมากกว่ารายได้ค่าน่วยกิตของนักศึกษา

เป้าประสงค์ด้านบริการทางวิชาการแก่สังคม

มีศูนย์พัฒนาชุมชน มีชมรมนักศึกษาออกพัฒนาชนบทหลายโครงการ

๘ เป้าประสงค์ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ

มีการจัดแสดงนิทรรศการ การแสดงบนเวที การบรรยายพิเศษเท่าที่โอกาสจะ
พึงกระทำได้ เฉพาะอย่างยิ่งด้านศรัทธา ศิลปวัฒนธรรมมีการแสดงประจำ

สรุปสาระสำคัญเกี่ยวกับเป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัย เอกชน

เน้นหนักด้านการสอนและผลิตบัณฑิตมากที่สุด เป้าประสงค์อีกสามด้านเป็นส่วน
เสริมการเรียนการสอนหรือเพื่อเพิ่มคุณภาพของบัณฑิต

ในด้านการวางแผนพัฒนามหาวิทยาลัยพัยมีปัจจัยสำคัญคือ ต้องพิจารณาความ
ต้องการของสังคมและความต้องการของแต่ละบุคคล เช่น สังคมภาคเหนือ ต้องพยายาม
สร้างบัณฑิตให้มีคุณลักษณะเข้ากับสังคมภายนอกได้ดี

ปัจจุบันการบริหารของมหาวิทยาลัยพัยได้รับอิสระพอสมควรและได้รับการ
สนับสนุนจากทบวงมหาวิทยาลัยเป็นอย่างดี

อนาคตของมหาวิทยาลัย เอกชนควรมีเป้าประสงค์ผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพและมี
มาตรฐานสูงขึ้น เฉพาะความรู้ต้องให้ทันสมัยและก้าวหน้าในสาขาวิชาชีพมากที่สุด

ศูนย์วิทยพัชการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อาจารย์วิระ ศักดิ์วีระวงศ์
 ผู้ช่วยรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยพายัพ
 สัมภาษณ์ วันที่ 6 พฤศจิกายน 2528

.....

สาระสำคัญมีดังนี้

เป้าประสงค์ด้านการสอนและผลิตบัณฑิต

ขณะนั้นมหาวิทยาลัยพายัพเปิดหลายคณะ คือคณะมนุษยศาสตร์ มี 5 สาขาวิชา (สาขาภาษาไทย ภาษาอังกฤษ-ภาษาฝรั่งเศส ประวัติศาสตร์ ตรียางศิลป์ และปรัชญา) คณะสังคมศาสตร์มี 2 สาขาวิชา (สังคมวิทยาและมนุษยวิทยา) คณะบริหารธุรกิจ (สาขาบริหารงานบุคคล การตลาด การเลขานุการ การบัญชี การจัดการโรงแรม การท่องเที่ยว และการเงินการธนาคาร)

อนาคตจะเปิดคณะพยาบาลศาสตร์ ที่พัฒนามาจากหลักสูตรโรงเรียนพยาบาล คณะวิทยาศาสตร์มีสาขาสถิตศึกษาศาสตร์ และยังมีโครงการขยายสาขาศาสนศาสตร์อีกด้วย

โครงการบัณฑิตศึกษาจะเปิดสาขาศาสนศาสตร์ ด้านปรัชญาและศาสนาคริสต์ นอกจากนี้จะมีปริญญาโทด้านบริหารธุรกิจ ส่วนปริญญาเอกนั้นยังเป็นไปไม่ได้

การพัฒนาบุคลากรเป็นการพัฒนาภายในมหาวิทยาลัย มีการจัดอบรมสัมมนา ประจำทุกเดือน เชิญวิทยากรมาบรรยายพิเศษ และมีทุนศึกษาต่อประมาณ 15 % ของจำนวนอาจารย์ในมหาวิทยาลัย

เกี่ยวกับการหางานของบัณฑิตไม่มีปัญหาการว่างงานมากนัก เพราะนักศึกษาสร้างงานเองได้ รวมทั้งระหว่างเรียนได้มีการวางรากฐานเกี่ยวกับตลาดแรงงาน จัดแนะแนวทางงานให้กับนักศึกษา มีการจัดปัจฉิมนิเทศเพื่อเตรียมตัวสู่ตลาดแรงงานก่อนจบการศึกษาเป็นบัณฑิต

ด้านคุณธรรมและความรับผิดชอบ เนื่องจากเป็นสถาบันทางศาสนา(คริสต์) ได้จัดอบรมศีลธรรมจรรยาทุกสัปดาห์ จัดบรรยายเกี่ยวกับระเบียบวินัยและความประพฤติ

เพื่อให้เป็นนักธุรกิจที่มีคุณธรรมมีชื่อกบโกยแต่ผลประโยชน์ฝ่ายเดียว

เป้าประสงค์ด้านการวิจัย

กำลังส่งเสริมให้อาจารย์ทำวิจัยมากขึ้น เพราะมีทุนอุดหนุนจากทบวงมหาวิทยาลัย ปี พ.ศ. 2528 มีวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว 3-4 โครงการ โดยมหาวิทยาลัยช่วยหาทุนวิจัยจากต่างประเทศให้ การวิจัยที่ทำการวิจัยประยุกต์นำประโยชน์มาใช้ในการพัฒนาสังคม เช่น ศึกษาความสัมพันธ์ของกลุ่มน้อยทางภาคเหนือ เป็นต้น

เป้าประสงค์ด้านบริการทางวิชาการแก่สังคม

มีหน่วยงานเฉพาะเรียกว่า "ศูนย์บริการชุมชน" เดิมเป็นศูนย์วิจัยและพัฒนาชุมชน จัดกิจกรรมค่ายอาสาพัฒนา บริการด้านตรวจสอบสุขภาพของคณะพยาบาลศาสตร์ เปิดบริการให้ความรู้แก่ชุมชนรอบมหาวิทยาลัย โดยมหาวิทยาลัยให้การสนับสนุนค่าใช้จ่ายและยานพาหนะ

การบริการมีสโมสรนักศึกษาจัดกิจกรรมในรูปของชมรมนักศึกษามีอาจารย์ให้คำปรึกษาทุกชมรม ซึ่งช่วยฝึกให้นักศึกษามีคุณธรรมและความรับผิดชอบได้อีกทางหนึ่ง

เป้าประสงค์ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ

มีการสนับสนุนการแต่งกายพื้นเมืองในวันศุกร์ภายในมหาวิทยาลัยพายัพ จัดพิธีลอยกระทง รดน้ำดำหัว มีศูนย์ศึกษาลานนาไทย และกำลังเปิดสาขาวิชาเกี่ยวกับลานนาไทย มีโครงการสร้างเรือนไทย สนับสนุนการจัดการท่องเที่ยวและการโรงแรมเพื่อเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมทางอ้อม

สรุปสาระสำคัญเกี่ยวกับเป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัยเอกชน

เป้าประสงค์ทั้งสี่ด้านจะเน้นการสอนมากกว่าด้านอื่น เพราะต้องผลิตบัณฑิตออกไปประกอบวิชาชีพ

ปัจจัยที่มีผลต่อเป้าประสงค์ขึ้นอยู่กับศาสนา เพราะมหาวิทยาลัยพายัพเป็นสถาบันทางศาสนา จึงต้องสร้างคนให้เป็นคน หรือเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ทั้งความรู้และจิตใจ นอกจากนี้ต้องคำนึงถึงนโยบายและแผนพัฒนาของรัฐซึ่งขณะนี้กำลังพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์

อนาคตของมหาวิทยาลัยเอกชนจะต้องผลิตบัณฑิตในสาขาที่ขาดแคลนและสนอง

ความต้องการของตลาดแรงงาน แต่ต้องขึ้นอยู่กับความพร้อมของมหาวิทยาลัย เอกชนแต่ละแห่งและการสนับสนุนของรัฐด้วย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ดร.โรเบิร์ต แมทซิงเจอร์
หัวหน้าโครงการจัดตั้งคณะเภสัชศาสตร์

และ

อาจารย์จรรยา แมทซิงเจอร์
คณบดีคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ
สัมภาษณ์ วันที่ 7 พฤศจิกายน 2528

.....

สาระสำคัญมีดังนี้

เป้าประสงค์ด้านการสอนและผลิตบัณฑิต

มหาวิทยาลัยพายัพมีโครงการเปิดสอนคณะเภสัชศาสตร์ใน 2 ปีหน้า เพื่อผลิตเภสัชกรหลักสูตร 5 ปี โดยกำลังขออนุมัติและเตรียมวางแผนในอนาคต ส่วนด้านคอมพิวเตอร์มีโครงการหลายลักษณะคือ ให้บริการแก่หน่วยงานของมหาวิทยาลัย ช่วยในการพัฒนาอาจารย์ ให้บริการด้านวิเคราะห์ข้อมูล การเตรียมโปรแกรมภาษาไทยมาใช้กับคอมพิวเตอร์ และการเปิดสอนให้นักศึกษาตามหลักสูตรของคณะวิทยาศาสตร์

การจัดการเกี่ยวกับบัณฑิตศึกษา มีในโครงการแต่ทางปฏิบัติยังเป็นไปได้ยาก เพราะการสนับสนุนด้านเงินทุนมีน้อย ความพร้อมด้านอื่น ๆ ยังมีไม่เพียงพอ

สำหรับการหางานของบัณฑิตนั้น มหาวิทยาลัยพายัพมีคณะกรรมการภายในพิจารณาถึงโอกาสทำงานของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา หากหางานทำได้น้อยจะไม่เปิดสาขาวิชานั้น ดังนั้นปัญหาการว่างงานจึงมีน้อย แม้แต่คณะมนุษยศาสตร์ สาขาภาษาอังกฤษ ภาษาไทย และดุริยางคศิลป์ ก็หางานทำได้เป็นส่วนมาก

เกี่ยวกับการปลูกฝังคุณธรรมและความรับผิดชอบของนักศึกษา มหาวิทยาลัยพายัพได้กำหนดให้มีการเรียนวิชาพื้นฐานด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เพื่อพัฒนานักศึกษาให้เป็นคนที่สมบูรณ์ก่อนที่จะศึกษาตามสาขาวิชาชีพที่ตนต้องการ โดยพยายามปลูกฝังให้นักศึกษาเป็นผู้มีสำนึกและให้บริการที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมได้ดี

ด้านการพัฒนาคณาจารย์ มหาวิทยาลัยพายัพไม่มีงบประมาณเหมือนภาครัฐบาล

จึงมีทุนให้อาจารย์ศึกษาต่อต่างประเทศประมาณ 15 % ของอาจารย์ทั้งหมด โดยให้ทุนสนับสนุนจากมูลนิธิคริสเตียน นอกจากนี้ยังมีการสัมมนาเพิ่มประสบการณ์ และการทำวิจัย เพื่อพัฒนาอาจารย์อีกด้วย

ส่วนกิจกรรมเสริมประสบการณ์นักศึกษา ออกมาในรูปของชมรมวิชาการ และมีการฝึกงาน หรืองานนอกสถานที่ รวมทั้งเชิญวิทยากรมาบรรยายให้ความรู้แก่นักศึกษา

เป้าประสงค์ด้านการวิจัย

คณะวิทยาศาสตร์ทำวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนมากกว่าการวิจัยเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์แท้ ๆ และมีการวิจัยสำหรับใช้ประโยชน์ในท้องถิ่น เช่น การร่วมมือทำวิจัยร่วมกับโครงการหลวงด้านการเกษตร เป็นต้น ส่วนคณะมนุษยศาสตร์กำลังทำวิจัยด้านภาษาไทยเกี่ยวกับนิทานพื้นบ้านล้านนาไทย

ปัจจุบันแม้จะมีการให้ตำแหน่งทางวิชาการจากผลงานวิจัย แต่ยังไม่เห็นว่ามีจำเป็นนัก เพราะการทุ่มเทให้การวิจัยมาก จะมีผลเสียต่อการสอนของอาจารย์เอง ดังนั้นทางมหาวิทยาลัยพยายามถือว่าการสอนเป็นหลัก ส่วนการวิจัยเป็นส่วนเสริมและควรเป็นการวิจัยที่ได้ประโยชน์ต่อการเรียนการสอนด้วย

เป้าประสงค์ด้านบริการทางวิชาการแก่สังคม

ส่วนมากสนองความต้องการของชุมชนที่ขอความร่วมมือมา เช่น ช่วยเด็กกำพร้าหรือการพัฒนาชนบท เป็นต้น มหาวิทยาลัยพายัพมีศูนย์พัฒนาชนบทจัดบริการแก่ชุมชนและให้ความร่วมมือกับชาวบ้านเป็นสำคัญ

เป้าประสงค์ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ

กิจกรรมนี้ไม่เอื้อกับคณะวิทยาศาสตร์มากนัก แต่สำหรับคณะมนุษยศาสตร์มีการจัดศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้าน มีการจัดสัมมนาล้านนาไทย มีบริการทางเอกสาร และมีโครงการตั้งศูนย์วัฒนธรรมในอนาคต

สรุปสาระสำคัญเกี่ยวกับเป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัย เอกชน

ควรให้มหาวิทยาลัยเอกชนมีเอกภาพในการบริหารงาน จัดการเรียนการสอนให้มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ไม่ควรให้เกิดความซ้ำซ้อน

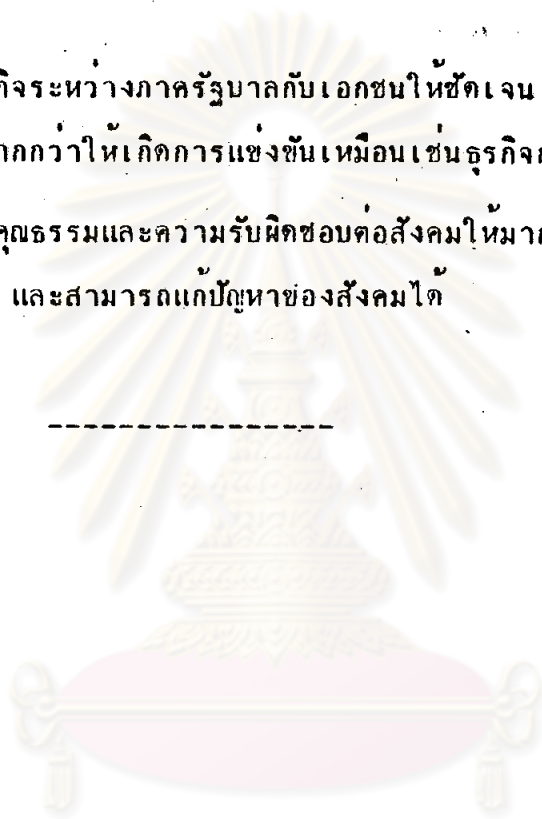
การเปิดสอนสาขาวิชาต่าง ๆ ควรพิจารณาข้อกำหนด พิจารณาหลักสูตรของ
ต่างประเทศและในประเทศเพื่อให้มีความเหมาะสม และไม่ซ้ำกับสถาบันอื่น

ต้องคำนึงถึงคุณภาพของบัณฑิตเป็นประการสำคัญ

มีการพัฒนาบุคลากร มีการแก้ปัญหาเพื่อให้บัณฑิตมีความเป็นเลิศทั้งด้านวิชา
การและเป็นเลิศคน

ควรแบ่งภารกิจระหว่างภาครัฐบาลกับเอกชนให้ชัดเจน เพื่อสามารถจัดการ
ศึกษาได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น มากกว่าให้เกิดการแข่งขันเหมือนเช่นธุรกิจการค้า

ควรเน้นด้านคุณธรรมและความรับผิดชอบต่อสังคมให้มาก เพราะจะทำให้เป็น
บัณฑิตที่สมบูรณ์ในอนาคต และสามารถแก้ปัญหาของสังคมได้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ดร.เจริญ คันธวงศ์
อธิการบดี มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
สัมภาษณ์ วันที่ 22 ตุลาคม 2528

.....

สาระสำคัญมีดังนี้

ประวัติความเป็นมาของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ เดิมชื่อ วิทยาลัยกรุงเทพ ก่อตั้งเมื่อวันที่ 25 ธันวาคม 2505 โดย มล.ปิ่น มาลากุล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นประธานวางศิลาฤกษ์ สาเหตุที่ก่อตั้งเพราะคุณสุรัตน์ โอสดานุเคราะห์ เจ้าของบริษัทโอสดสภาเด็ก เองหยุด เห็นถึงปัญหาการศึกษาของชาติสองประการ คือ ประการแรกนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีที่เรียนต่อในสถาบันอุดมศึกษา ทำให้บางคนหนีไปศึกษาต่อต่างประเทศ เสียเงินตราไปเป็นจำนวนมาก อีกประการหนึ่งเห็นว่าควรมีนักธุรกิจ ๆ ไว้บริหารกิจการของไทยเพื่อแก้ไขปัญหาคาดคล้ายทางเศรษฐกิจ ประกอบกับช่วงนั้นมีนักการศึกษาที่จบจากต่างประเทศมีความคิดจะตั้งวิทยาลัยเอกชนเหมือนในต่างประเทศ วิทยาลัยกรุงเทพจึงเกิดขึ้น โดยรวมแนวคิดของวิทยาลัยอัสสัมชัญที่สอนภาคปฏิบัติทางธุรกิจและการสอนวิชาการบริหารธุรกิจของจุฬากับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ซึ่งเน้นภาคทฤษฎี มาสร้างเป็นหลักสูตรของวิทยาลัยกรุงเทพ

วิทยาลัยกรุงเทพเปิดรับนักเรียนรุ่นแรกเมื่อเดือนมิถุนายน 2506 ด้วยภาระหนักบริหารการศึกษาที่มีความสามารถมาบริหารกิจการของวิทยาลัย ระยะแรกมีปัญหาเพราะรัฐบาลยังไม่ยินยอมให้เอกชนจัดทำอุดมศึกษา ทำให้ต้องอาศัยหลักสูตรพิชัยการสอนไปพลางก่อน เมื่อปัญหาคลี่คลายลงจึงขอเปิดเป็นวิทยาลัยและเจริญก้าวหน้าเป็นมหาวิทยาลัยในปัจจุบันนี้

โครงการขยายงานในอนาคตของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ จะเปิดวิทยาเขตในปี พ.ศ.2529 ที่รังสิต มีเนื้อที่ประมาณ 253 ไร่ สาขาวิชาที่มีเป้าประสงค์คือ สาขาวิชานิเทศศาสตร์ และสาขาศิลปการแสดง รวมถึงจะมีคณะเศรษฐศาสตร์และคณะวิทยาศาสตร์

คอมพิวเตอร์ด้วย ส่วนสาขาพยาบาลมีอยู่ในโครงการแต่มีพยาบาลสถานที่มีงานจึงไม่เปิดสาขา

เป้าประสงค์ด้านการสอนและผลิตบัณฑิต

มหาวิทยาลัยกรุงเทพเปิดสอนรวม 5 คณะวิชา คือ คณะบัญชี คณะบริหารธุรกิจ คณะนิติศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ และคณะนิติศาสตร์(ซึ่งสอนเฉพาะภาคค่ำ) การเปิดสอนแต่ละคณะวิชาได้พิจารณาถึงความต้องการของสังคมธุรกิจ

เกี่ยวกับการหางานของบัณฑิต ส่วนมากไม่มีปัญหาการว่างงานเพราะบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยกรุงเทพสร้างงานได้เอง หรือไม่ก็มีงานอยู่แล้ว มาศึกษาต่อเพื่อเพิ่มวุฒิและประสบการณ์ ประกอบกับผู้ปกครองมีฐานะดีจึงช่วยหางานให้กับนักศึกษาได้อีกทางหนึ่ง ข้อเด่นอีกประการคือมหาวิทยาลัยมีบริษัทในเครืออยู่หลายแห่ง รวมถึงมีโอกาสสร้างความสัมพันธ์กับบริษัทใหญ่ ๆ ทำให้มีตลาดแรงงานกว้างขวางช่วยบัณฑิตที่จบการศึกษาได้มาก

โครงการบัณฑิตศึกษา จะเปิดสอนระดับปริญญาโทสาขาบริหารธุรกิจ เรียนในวันเสาร์และอาทิตย์ มีการจำกัดประสบการณ์ทำงานมาแล้ว 3 ปี เพื่อสนับสนุนให้มีการเพิ่มวุฒิและประสบการณ์ด้านธุรกิจ ต่อไปคาดว่าจะมีสาขาอื่น ๆ เพิ่มอีกโดยจะพิจารณาความต้องการของสังคมหรือตลาดเป็นสำคัญ

ด้านคุณธรรมและความรับผิดชอบของบัณฑิต ทางมหาวิทยาลัยกรุงเทพเน้นเรื่องวินัยของนักศึกษามาก เช่น การตรงต่อเวลา เพราะจะเป็นคุณสมบัติประการหนึ่งของนักธุรกิจ นอกจากนี้ยังเน้นด้านความซื่อสัตย์ และความรับผิดชอบต่อหน้าที่ด้วย

กิจกรรมเสริมคุณภาพบัณฑิต มีการจัดชมรมสโมสรนักศึกษา มีการบริหารงานแบบประชาธิปไตย ให้นักศึกษาเกิดความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัยอย่างแท้จริง แต่ละชมรมจะมีอาจารย์ที่ปรึกษาช่วยเหลือแนะนำการจัดกิจกรรมของนักศึกษา ส่วนบริการห้องสมุดจะมีงบประมาณไว้เฉพาะ โดยจัดซื้อตามความต้องการของนักศึกษา และอาจารย์ ช่วยหาหนังสือประกอบที่เป็นประโยชน์จากการใช้งบประมาณของมหาวิทยาลัยได้ไม่จำกัด

เป้าประสงค์ด้านการวิจัย

ต้องการให้เป็นการวิจัยประยุกต์ นำมาใช้ประโยชน์ได้ทันที เฉพาะอย่างยิ่ง

การวิจัยธุรกิจ มหาวิทยาลัยได้จัดงบประมาณเพื่อการวิจัยอย่างเพียงพอและได้งบส่วน
หนึ่งจากทบวงมหาวิทยาลัย

เป้าประสงค์ด้านบริการทางวิชาการแก่สังคม

เปิดให้หน่วยงานต่าง ๆ มาใช้อาคารสถานที่ จัดอบรมวิชาชีพ เช่น เครื่อง
ใช้ไฟฟ้า ตัดผม ช่างไม้ อบรมการใช้ภาษาอังกฤษ เป็นต้น

เป้าประสงค์ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ

สนับสนุนด้วยการจัดวงดนตรีไทยแสดงตามงาน หรือฝึกหัดเล่นทั้งนักศึกษาและ
อาจารย์ แต่ยังไม่ถึงกับตั้งเป็นศูนย์วัฒนธรรม เพียงแต่ใช้แลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกับศึกษาก
านานาชาติ ถ้ามีนักศึกษาต่างชาติมาใช้บริการของมหาวิทยาลัย เพราะมหาวิทยาลัยกรุงเทพ
มีส่วนสัมพันธ์กับต่างประเทศอยู่หลายประการ ที่เห็นชัดคือการบริหารงานใช้แบบของทาง
ตะวันตกมาประยุกต์หลายด้าน

สรุปเกี่ยวกับเป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัยเอกชน

เป้าประสงค์ที่สำคัญเน้นด้านการสอนและผลิตบัณฑิต งบประมาณส่วนใหญ่จึงใช้
ด้านนี้มากกว่าภารกิจอื่น ๆ

อนาคตของมหาวิทยาลัยกรุงเทพจะขยายจำนวนนักศึกษามากขึ้น มีการบริการ
ทางวิชาการแก่สังคมมากกว่าที่เป็นอยู่ การวิจัยจะเป็นการวิจัยประยุกต์สามารถใช้ประ
โยชน์ได้ในอนาคต

ปัจจัยที่เป็นองค์ประกอบสำคัญต่อการกำหนดเป้าประสงค์ คือ นโยบายของรัฐ
และภาวะทางเศรษฐกิจ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ดร. ธนู กุลชน

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

สัมภาษณ์ วันที่ 22 ตุลาคม 2528

.....

สาระสำคัญมีดังนี้

เป้าประสงค์ด้านการสอนและผลิตบัณฑิต

ปัจจุบันมหาวิทยาลัยกรุงเทพเปิดสอน 5 คณะวิชาคือ คณะบัญชี คณะบริหารธุรกิจ คณะนิเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ และคณะนิติศาสตร์ (เปิดสอนเฉพาะภาคค่ำ) แนวโน้มการเปิดสาขาวิชาใหม่ในอนาคต ประมาณปี พ.ศ. 2529 จะเปิดคณะเศรษฐศาสตร์ และนิติศาสตร์ภาคปกติ ปี พ.ศ. 2530 จะเปิดสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ ปี พ.ศ. 2531 จะเปิดคณะศิลปศาสตร์ ส่วนปริญญาโทมีโครงการเปิดสอนสาขาบริหารงานธุรกิจในอนาคตอันใกล้

เกี่ยวกับการทำงานของบัณฑิต ไม่มีปัญหาด้านการว่างงาน เพราะนักศึกษาของมหาวิทยาลัยกรุงเทพมีข้อได้เปรียบหลายประการ คือการสอนได้พยายามสอนให้นักศึกษาสร้างงานเอง มีใช้ให้เป็นลูกจ้างหรือทำงานเอง ข้อได้เปรียบอีกประการเป็นเพราะนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพส่วนใหญ่มาจากครอบครัวมีฐานะดีมีธุรกิจส่วนตัว หรือไม่ก็มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดแนะนำหางานให้ จึงสะดวกกว่ามหาวิทยาลัยของรัฐ

ด้านคุณธรรมและความรับผิดชอบของบัณฑิต ได้พยายามปลูกฝังมาตลอด เพราะถือความรับผิดชอบดี มีการกล่อมเกลาคณะธรรมและความรับผิดชอบตั้งแต่เป็นนักศึกษาจนจบเป็นบัณฑิต

กิจกรรมเสริมคุณภาพบัณฑิต มีฝ่ายสวัสดิการนักศึกษาและกิจกรรมเสริมหลักสูตรจำนวนมาก งบประมาณที่มหาวิทยาลัยกรุงเทพจัดให้สำหรับกิจกรรมเหล่านี้ปีหนึ่งนับล้านบาท มีสโมสรนักศึกษาที่มีชมรมต่าง ๆ ถึง 20 ชมรม มีการส่งเสริมกีฬา เช่น ฟุตบอล วอลเลย์บอล บาสเกตบอล และกีฬาในร่มประเภทต่าง ๆ

บริการห้องสมุดถือเป็นหัวใจสำคัญได้กำหนดงบประมาณไว้ถึงปีละสองล้านบาท ห้องสมุดคิดแอร์เพื่อบริการแก่นักศึกษาให้เกิดความสะดวกสบายมากที่สุด

เป้าประสงค์ด้านการวิจัย

มีทุนวิจัย 2 ลักษณะ คือทุนของมหาวิทยาลัยกรุงเทพหนึ่งหลายแสนบาท และทุนของทบวงมหาวิทยาลัย นอกจากนี้ทางมหาวิทยาลัยมีระเบียบพิเศษเกี่ยวกับการส่งเสริมการวิจัยของคณาจารย์ เช่น ลดชั่วโมงสอนเพื่อการวิจัย ขอตำแหน่งทางวิชาการตามแนวทางที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดไว้ เป็นต้น

เป้าประสงค์ด้านบริการทางวิชาการแก่สังคม

การบริการสังคมกระทำทั้งอาจารย์และฝ่ายบริหาร เช่น ออกบรรยายพิเศษในงานของธุรกิจต่าง ๆ เป็นอาจารย์สอนเสริมของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช จัดอบรมสัมมนานักธุรกิจ ให้ชมรมลูกเสือชาวบ้านใช้อาคารสถานที่จัดกิจกรรม สอนภาษาอังกฤษและวิชาชีพแก่ประชาชนรวมถึงสอนหนังสือเด็กยากจนในสลัม ในส่วนของนักศึกษามีการออกค่ายอาสาพัฒนาสร้างโรงเรียนตามชนบททุกปี

กิจกรรมด้านนี้นักศึกษามีความตื่นตัวมาก โดยจะออกพัฒนาชุมชนทุกปี ๆ ละประมาณ 2 ครั้ง (ช่วงปิดภาคการศึกษา)

เป้าประสงค์ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ

มหาวิทยาลัยกรุงเทพยังไม่มีการจัดศูนย์วัฒนธรรม กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมจะจัดตามโอกาสบางระยะเวลา ไม่นับเหมือนเป้าประสงค์ด้านอื่น แต่ก็ได้พยายามจัดทำให้ควบคู่กันไป

สรุปสาระสำคัญเกี่ยวกับเป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัยเอกชน

ลักษณะแนวโน้มของเป้าประสงค์ในอนาคต มหาวิทยาลัยเอกชนจะมุ่งผลิตบัณฑิตให้รู้จักสร้างงานได้เองตั้งแต่ขณะศึกษาอยู่ ส่งเสริมการพัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในงานอาชีพต่าง ๆ และต้องผลิตบัณฑิตให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

อนาคตของการวิจัยส่งเสริมตามความถนัดของอาจารย์ผู้ทำวิจัย โดยเน้นสาขาวิชาการและเป็นการวิจัยประยุกต์ที่นำผลการวิจัยมาใช้ประโยชน์ได้จริง แนวโน้มของการวิจัยจะเพิ่มมากขึ้นบ้างจากตำแหน่งวิชาการแต่คงไม่มีอิทธิพลเหมือนการวิจัยเพื่อตำแหน่ง

ทางวิชาการของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยของรัฐ

ด้านบริการทางวิชาการแก่สังคม อนาคตจะมีมากขึ้นอย่างแน่นอนเพราะได้จัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมเพื่อให้บริการแก่สังคมได้มากที่สุด

เกี่ยวกับปัจจัยสำคัญที่ผลต่อเป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัยเอกชน ได้แก่ความต้องการพัฒนาของตัวมหาวิทยาลัยเอง หากต้องการพัฒนาด้านใดก็จะเน้นเป้าประสงค์ด้านนั้นประการต่อไปได้แก่นโยบายของรัฐบาลต้องส่งเสริมสนับสนุนมหาวิทยาลัยเอกชนให้มากขึ้น การลดหย่อนภาษีแก่ผู้บริหารหรือไอคนที่ดิน ภาษีจากอุปกรณ์การศึกษาควรถูกเว้น ส่วนพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ปี พ.ศ. 2522 แม้จะไม่เป็นอุปสรรคแต่ก็มีผลทำให้การพัฒนามหาวิทยาลัยเอกชนทำได้ช้า ถ้ามีการแก้ไขให้ยืดหยุ่นและเอื้อต่อการพัฒนามหาวิทยาลัยเอกชนมากขึ้นจะเป็นการดียิ่ง

จากเป้าประสงค์ทั้งสี่ด้านนี้ เกี่ยวกับทุนทรัพย์หรือการลงทุนนับเป็นปัจจัยอีกประการหนึ่งที่มีผลต่อการพัฒนามหาวิทยาลัยเอกชน หากรัฐบาลไม่กำหนดค่าเรียนจะทำให้ได้ การเรียนการสอนที่ดีมากกว่านี้ เพราะการเก็บค่าเรียนสูงขึ้นย่อมมีโอกาสพัฒนาการเรียน การสอนได้ดีขึ้น ทั้งนี้ต้องพิจารณาถึงการบริหารงานในมหาวิทยาลัยแต่ละแห่ง หากที่ใดมีการบริหารงานมั่นคงก็ควรยกเลิกการควบคุมค่าเรียนปล่อยให้ผู้เรียนหรือสังคมพิจารณาเอง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อาจารย์ไสว สุทธิพิทักษ์
อธิการบดีมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

และ .

อธิการบดีสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย

สัมภาษณ์ วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2529

.....

สาระสำคัญมีดังนี้

ประวัติความเป็นมาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ในระยะแรกสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเกิดขึ้นเพราะความต้องการของสังคมก่อนที่รัฐจะมีนโยบายส่งเสริมการศึกษาระดับนี้ของเอกชน โดยปี พ.ศ. 2504 คณะกรรมการหอการค้าไทยได้ริเริ่มวิทยาลัยการค้าที่เคยเปิดสอนเมื่อ พ.ศ. 2483 เพื่อผลิตบุคลากรที่มีความรู้และความชำนาญทางการค้าให้กับสังคมไทย ปีแรกใช้หลักสูตรของอังกฤษซึ่งเป็นหลักสูตรธุรกิจสมัยใหม่ มีเป้าประสงค์ผลิตนักธุรกิจมากกว่าการให้ปริญญา นักศึกษาส่วนมากเป็นบุตรหลานของคณะกรรมการหอการค้าไทย

ปี พ.ศ. 2511 ได้เปิดวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์โดยยึดปณิธานเช่นเดียวกับการบริหารวิทยาลัยการค้าในอดีต คือปรัชญา "นักธุรกิจเป็นผู้สร้างชาติ" มีนพรัตน์ (แก้ว 9 ดวง) เป็นหลักจัดการศึกษา เน้นคุณธรรมและคุณวุฒิ หลักแก้ว 9 ดวง มีดังนี้

ดวงที่ 1 ภาษาดี เน้นภาษาอังกฤษธุรกิจ เพราะเป็นภาษากลางที่ใช้เป็นสากล ต้องรู้ดีเช่นเดียวกับภาษาไทย

ดวงที่ 2 มีความรู้ดี หมายถึงความรู้ด้านธุรกิจต้องดีและกว้างขวาง

ดวงที่ 3 มีความสามารถในการใช้ความรู้ ให้เกิดประโยชน์ได้จริง

ดวงที่ 4 มีความคิดก้าวหน้า หรือมีความคิดสร้างสรรค์ ความคิดริเริ่ม

ดวงที่ 5 มีความซื่อสัตย์ เอาใจใส่งาน

ดวงที่ 6 มีมารยาทอันดีงามและชื่อเสียง

ดวงที่ 7 มีความรับผิดชอบในหน้าที่

ดวงที่ 8 รู้จักใช้โอกาสที่เหมาะสม

ดวงที่ 9 เป็นผู้มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่

หลักเกณฑ์ประการใดครอบคลุมภารกิจของอุดมศึกษาไว้อย่างครบถ้วน กล่าวคือ มุ่งให้เกิดความรู้ มีความรับผิดชอบต่อสังคม มีการค้นคว้าวิจัย และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติไปพร้อมๆ กันด้วย

เป้าประสงค์ด้านการสอนและผลิตบัณฑิต

การผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตต้องพิจารณาจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยพยายามให้ล้าหน้าอยู่เสมอเพื่อสามารถแข่งขันกับสถาบันอุดมศึกษาเอกชนด้วยกันเอง และทันกับการพัฒนาในมหาวิทยาลัยของรัฐ

โครงการค่านับตติศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตมีมุ่งวางรากฐานระดับปริญญาโทสาขาบริหารธุรกิจ ซึ่งเปิดสอนแล้วเมื่อปีการศึกษา 2528 ในอนาคตจะเปิดสอนสาขาเศรษฐศาสตร์และนิติศาสตร์ รวมถึงมีหลักสูตรพิเศษ เช่น หลักสูตรอบรมผู้ตรวจสอบบัญชี เป็นต้น ส่วนค่านับปริญญาเอกนั้นยังไม่สามารถจัดทำได้คงต้องพิจารณาระดับปริญญาโทให้มั่นคงก่อน สำหรับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตในระดับปริญญาตรีได้วางแนวทางต่อเนื่องกับระดับปริญญาโทด้วย ดังนั้นจึงมีวิชาที่สอนในระดับปริญญาตรีบางวิชา ล้าหน้าถึงระดับปริญญาโท เพราะต้องการให้นักศึกษามีโอกาสศึกษาระดับสูงต่อไปได้ง่าย เช่น การศึกษาต่อต่างประเทศ

การทำงานของบัณฑิตไม่มีปัญหาใด เพราะทางมหาวิทยาลัยพยายามกำหนดหลักสูตรให้สนองกับตลาดแรงงาน สอนให้นักศึกษารู้จักตลาดแรงงานและสามารถสร้างงานได้เอง เสริมความรู้ด้านธุรกิจอย่างกว้างขวาง รวมถึงการปลูกฝังค่านิยมที่มีต่อการค้าธุรกิจอันมีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของชาติ ซึ่งจากการติดตามผลการทำงานของบัณฑิตปรากฏว่าได้งานทำเกือบทุกคน และส่วนมากได้รับค่าชมเชยจากวงการธุรกิจทั่วไป

กิจกรรมเสริมคุณภาพบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตได้จัดหาผู้ทรงคุณวุฒิสาขาต่าง ๆ มาบรรยายพิเศษ มีการแนะแนวอาชีพ การฝึกงานเพื่อหาประสบการณ์

มีการจัดบริการห้องสมุดที่ทันสมัยสมบูรณ์มาก โดยมีหนังสือที่เกี่ยวกับธุรกิจอย่างมากมาย และมีมุมหนังสือค้นคว้าการประกอบธุรกิจเมื่อจบการศึกษาแล้ว นอกจากนี้ยังส่งเสริมให้นักศึกษาเป็นผู้ช่วยวิจัยให้กับคณาจารย์เพื่อหาประสบการณ์ทางธุรกิจเพิ่มเติม

เป้าประสงค์ด้านการวิจัย

จะทำการวิจัยเกี่ยวกับด้านการเรียนการสอนเป็นสำคัญ เป็นการวิจัยประยุกต์ และมีการให้บริการทางสังคมด้านวิจัยบ้าง ในอนาคตคาดว่าอาจารย์จะมีการทำวิจัยมากขึ้น เพราะมีตำแหน่งทางวิชาการเป็นสิ่งกระตุ้น โดยทางมหาวิทยาลัยพยายามให้การสนับสนุนการวิจัยของอาจารย์อีกทางหนึ่งด้วย

เป้าประสงค์ด้านบริการทางวิชาการแก่สังคม

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์สนับสนุนให้อาจารย์และนักศึกษาดำเนินการทางวิชาการแก่สังคมอย่างเต็มที่ เช่น เป็นวิทยากร หรือออกค่ายอาสาพัฒนา เป็นต้น เฉพาะอย่างยิ่ง การให้บริการแก่ชุมชนท่าทรายอันเป็นชุมชนใกล้เคียงกับมหาวิทยาลัย (วิทยาการ 2)

อย่างไรก็ตาม ปัญหาการให้บริการส่วนมากขึ้นอยู่กับค่าใช้จ่าย เพราะทุนที่ได้จากทบวงมหาวิทยาลัยมีน้อย การจัดการจึงต้องใช้ทุนจากค่านายวิชาหรือค่าบำรุงการศึกษาเป็นหลัก อีกส่วนได้จากการบริจาค ทำให้ไม่สามารถให้บริการได้เต็มที่นัก

เป้าประสงค์ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์มีเป้าประสงค์ให้นักศึกษามีคุณธรรมควบคู่ไปกับการมีคุณวุฒิ ดังนั้นจึงสัมพันธ์กับการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ กล่าวคือการจัดกิจกรรมด้านพุทธศาสตร์และจริยธรรมจะเป็นการเสริมคุณธรรมให้กับนักศึกษาได้ทางหนึ่ง นอกจากนี้ยังมีชมรมดนตรีไทยและศูนย์วัฒนธรรมที่เป็นหลักในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ มีการแลกเปลี่ยนข่าวสารกับศูนย์วัฒนธรรมต่าง ๆ ทั้งนี้โดยถือหลักสำคัญ 2 ประการ คือ

- (1) ให้อาจารย์และนักศึกษาเป็นผู้มีวัฒนธรรม
- (2) เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติให้กว้างขวางออกไป

ปัญหาและอุปสรรคของเป้าประสงค์ด้านนี้ขึ้นอยู่กับงบประมาณ เพราะต้องใช้

ทุนของมหาวิทยาลัยเอง ต่างกับมหาวิทยาลัยของรัฐที่มีงบประมาณแผ่นดินให้การสนับสนุน จึงสามารถจัดกิจกรรมด้านนี้ได้มากกว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ความเห็นในฐานะอดีตนายกสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย

ในระยะเริ่มแรกของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเกิดขึ้นเพราะความต้องการของสังคม โดยรัฐยังไม่มียุทธศาสตร์ให้เอกชนจัดอย่างเป็นทางการ แต่ในปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเฉพาะอย่างยิ่งมหาวิทยาลัยเอกชนเป็นที่ต้องการของสังคมและรัฐด้วย เนื่องจากช่วยแบ่งเบาภาระด้านงบประมาณที่สนับสนุนระดับอุดมศึกษา หากต้องการให้เอกชนรับภาระจัดการศึกษาระดับนี้ต้องมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติแท้จริงแล้ว ความมีปัจจัยสำคัญ ดังนี้

1. รัฐต้องไม่จัดการศึกษาที่เป็นการแข่งขันกับการจัดการศึกษาของเอกชน เช่น การเปิดสอนสาขาวิชาไม่ควรซ้ำซ้อนกับเอกชน หรือให้โอกาสเอกชนเปิดสอนสาขาวิชาที่มหาวิทยาลัยเอกชนสามารถจัดทำได้ดี เป็นต้น
2. กำหนดนโยบายและเป้าประสงค์ของรัฐที่มีต่อมหาวิทยาลัยเอกชนให้แน่นอนชัดเจน เพื่อจะได้ปฏิบัติได้สอดคล้องกับความต้องการของรัฐ เฉพาะอย่างยิ่งในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ หรือในแผนการศึกษาชาติ
3. รัฐต้องให้การสนับสนุนและเลี้ยงดูมหาวิทยาลัยเอกชนอย่างจริงจัง มีข้อความคลุม
4. ควรมีหน่วยงานที่มีเอกภาพบริหารการศึกษาของชาติเพียงหน่วยงานเดียว ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงอุดมศึกษา เพื่อให้ระบบการศึกษาของไทยต่อเนื่องสัมพันธ์กันอย่างแท้จริง
5. มีกองทุนส่งเสริมการศึกษา ให้เอกชนสามารถกู้ยืมเงินเพื่อพัฒนาสถาบันการศึกษาของตนได้โดยคิดดอกเบี้ยต่ำและใช้คืนระยะยาว
6. แก้อัศจรรย์ราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้เอื้อต่อการพัฒนามหาวิทยาลัยเอกชนมากขึ้น เช่น การยกเว้นภาษี การกำหนดรายได้แก่ผู้ประกอบการมากกว่าที่เป็นอยู่ เป็นต้น

7. สนับสนุนให้อาจารย์และผู้ทรงคุณวุฒิในมหาวิทยาลัยของรัฐมาช่วยแนะนำ
ปรึกษาแก่การเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยเอกชน เช่น การแลกเปลี่ยนคณาจารย์
หรือบุคลากรระหว่างสถาบันการศึกษาของเอกชนกับรัฐ เป็นต้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รองศาสตราจารย์ นพ. เมืองทอง แชมมณี

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

และ

รักษาการรองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา ม.ธุรกิจบัณฑิตย์

สัมภาษณ์ วันที่ 11 กันยายน 2528

.....

สาระสำคัญมีดังนี้

เป้าประสงค์ด้านการสอนและผลิตบัณฑิต

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ เปิดสอน 5 คณะวิชา คือ

1. คณะบริหารธุรกิจ ประกอบด้วยสาขาวิชาการเงิน สาขาการตลาด และสาขาการบริหารงานบุคคล

2. คณะการบัญชี มีสาขาเดียว คือสาขาการบัญชี

3. คณะเศรษฐศาสตร์

4. คณะนิติศาสตร์

5. คณะมนุษยศาสตร์ ซึ่งเน้นวิชาภาษาอังกฤษ

เป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัยนี้ ต้องการผลิตนักธุรกิจให้เป็นกำลังออกไปพัฒนาธุรกิจของชาติ โดยเปิดสอนคณะวิชาบริหารธุรกิจเป็นอันดับแรก แล้วจึงขยายไปสู่คณะวิชาอื่นตามลำดับ ทั้งนี้เพื่อสนับสนุนบริการด้านธุรกิจเป็นสำคัญ นอกจากคณะมนุษยศาสตร์ที่เปิดสอนล่าสุดแล้ว มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์มีโครงการเปิดสอนสาขาอื่นที่ช่วยพัฒนาวงการธุรกิจของชาติ เช่น สาขาวิชาธุรกิจโรงแรมและการท่องเที่ยว หรือสาขาธุรกิจศึกษา เป็นต้น ส่วนคณะเศรษฐศาสตร์จะมีการเพิ่มสาขาที่เน้นหนักในเรื่องต่าง ๆ เช่น เศรษฐศาสตร์และสหกรณ์ เศรษฐศาสตร์การเงิน และเศรษฐศาสตร์การคลัง เป็นต้น อันเป็นการสนองตอบต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจของชาติ

ในด้านบัณฑิตศึกษา ขณะนี้(พ.ศ. 2528) มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์เปิดสอนระดับปริญญาโทสาขาเดียวคือสาขการบริหารธุรกิจ ให้ปริญญา เอ็ม.บี.เอ. ส่วนปริญญาโท

สาขาอื่น ๆ มีโครงการจะเปิดสาขานิติศาสตร์ และอาจมีสาขาเศรษฐศาสตร์ต่อไปในอนาคตอันใกล้ ส่วนระดับปริญญาเอกยังไม่มีโครงการจัดดำเนินการ เพราะต้องการเน้นด้านปริญญาโทไประยะหนึ่งเพื่อให้เป็นที่ยอมรับของสังคม จึงจะเริ่มโครงการปริญญาเอก

ด้านตลาดแรงงาน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์รับนักศึกษา 2 ประเภท คือ ประเภทที่มีงานทำแล้วมาศึกษาในภาคค่ำ และในระดับปริญญาโทที่ต้องการเพิ่มคุณวุฒิและประสบการณ์ทางวิชาการและวิชาชีพให้มากขึ้น อีกประเภทหนึ่งเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีภาคปกติที่ส่วนมากยังไม่มีงานทำ แต่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์พยายามจะให้อะไรก็ตามโดยมีความสามารถตามที่ตลาดแรงงานต้องการ และจะเน้นการสร้างงานด้วยตนเองเป็นหลัก จึงไม่ต้องวิตกถึงปัญหาการว่างงานนัก เพราะถ้าเป็นบัณฑิตที่มีคุณวุฒิและคุณธรรมเพียงพอแล้ว แม้จะไม่มีงานทำก็สามารถดำเนินชีวิตเป็นพลเมืองดีของชาติได้

เกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรมและความรับผิดชอบของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์เน้นด้านคุณธรรมคือการเป็นพลเมืองดี โดยกำหนดกิจกรรมนักศึกษาในด้านระเบียบวินัยและการปฏิบัติตามวัฒนธรรมของชาติ เพื่อการเป็นพลเมืองดีมีคุณภาพ พร้อมทั้งจะออกไปสู่ตลาดแรงงานอย่างมีความรับผิดชอบและมีแนวความคิดสร้างสรรค์ที่ดีต่อสังคม กิจกรรมอื่น ๆ ที่เสริมให้นักศึกษาเป็นผู้มีคุณธรรมและความรับผิดชอบต่อสังคม เช่น การพัฒนาชนบท สร้างโรงเรียน สร้างตึกน้ำ ออกทำงานร่วมกับชาวบ้านในเขตยากจน นอกจากนี้ก็มีการจัดกีฬาภายใน และการแข่งขันกีฬาร่วมกับสถาบันอื่น รวมทั้งมีกิจกรรมที่ส่งเสริมวัฒนธรรม ได้แก่ ชมรมพุทธศาสน์และประเพณี ชมรมดนตรีไทย ชมรมวิชาการที่เน้นด้านการพัฒนาวิชาการอยู่ด้วย สิ่งเหล่านี้เป็นการช่วยให้นักศึกษามีการพัฒนาบุคลิกภาพของตนเอง อันมุ่งสู่การเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ

ด้านการจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมคุณภาพของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์มีสนามกีฬา เช่น สนามฟุตบอล รักบี้ กรีฑา บาสเกตบอล วอลเลย์บอล และอนาคตจะมีศูนย์กีฬา โรงยิม สนามเทนนิส สนามแบดมินตัน สระว่ายน้ำ เพื่อพัฒนาด้านกีฬา ส่วนด้านสวัสดิการก็มีร้านอาหารที่วิทยาการ 1 และ 2 ด้านบริการทางวิชาการ มีห้องสมุดที่วิทยาการ 1 สำหรับบริการแก่นักศึกษภาคค่ำ และนักศึกษาระดับปริญญาโท

ส่วนที่วิทยาการ 2 ให้บริการแก่นักศึกษาภาคปกติ โดยมีหนังสือและตำราต่าง ๆ อย่าง
เปรียบเทียบ

เป้าประสงค์ด้านการวิจัย

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์มีการวิจัย 2 ลักษณะ คือการวิจัยด้านวิชาการ และ
การวิจัยด้านบริหาร การวิจัยด้านวิชาการเป็นการวิจัยประเภทอาจารย์จัดทำเองโดย
มหาวิทยาลัยกระตุ้นให้มีการวิจัยเพื่อความรู้แก่อาจารย์และการขอตำแหน่งวิชาการ อัน
ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์(ผศ.) รองศาสตราจารย์(รศ.) เป็นต้น การวิจัยด้าน
บริหารเป็นการวิจัยสถาบัน ซึ่งขึ้นอยู่กับสำนักวางแผนและพัฒนา เป็นการวิจัยเพื่อแก้ไข
ปัญหาของมหาวิทยาลัย เช่น การใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ในการลงทะเบียน หรือการบริหาร
งานใน 2 วิชาเขตจะกระทำอย่างไร ดังนี้ เป็นต้น

การสนับสนุนการวิจัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ให้การสนับสนุน 3 ประการ
คือ

1. ให้ทุนวิจัยที่เป็นของมหาวิทยาลัยเอง
2. ส่งเสริมให้อาจารย์ขอกุณจากทบวงมหาวิทยาลัยเพื่อจัดทำโครงการวิจัย
ต่าง ๆ
3. ให้ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยแก่คณาจารย์ เช่น การอบรมด้านการวิจัย ซึ่ง
จะจัดขึ้นประมาณเดือนพฤศจิกายน 2528

ส่วนการนำผลการวิจัยมาใช้ประโยชน์นั้น เนื่องจากเพิ่งเริ่มเป็นมหาวิทยาลัย
ดังนั้นการวิจัยของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์จึงอยู่ในขั้นเริ่มต้น ผลของการวิจัยยังไม่ได้
นำมาใช้ประโยชน์ แต่ในอนาคตได้ตั้งความหวังสำหรับการวิจัยด้านบริหารหรือการวิจัย
สถาบัน มหาวิทยาลัยจะนำมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการบริหารของมหาวิทยาลัยได้มาก

เป้าประสงค์ด้านบริการทางวิชาการแก่สังคม

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์มีโครงการตั้งศูนย์ธุรกิจวิทยบริการ เพื่อเป็นศูนย์ให้
บริการทางวิชาการ เฉพาะอย่างยิ่งการจัดอบรมต่าง ๆ เช่น การอบรมเกี่ยวกับการส่ง
ออก การตลาดที่เน้นความต้องการของบุคคล เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีการให้บริการด้าน
ปรึกษากฎหมาย ให้บริการแก่หน่วยงานภายนอกในเรื่องต่าง ๆ และช่วยวิเคราะห์

ปัญหาการพัฒนางานธุรกิจทุกสาขา ส่วนงานบริการทางสังคมได้ทำผ่านนักศึกษา เช่น การพัฒนาชุมชน ออกค่ายอาสาพัฒนาชนบทซึ่งได้กระทำเป็นประจำทุกปีตั้งแต่เริ่มตั้งเป็น วิทยาลัย

สำหรับจำนวนกิจกรรมที่จัดเพื่อบริการสังคม เนื่องจากศูนย์ธุรกิจวิทยบริการ อยู่ในระยะเริ่มต้นจัดตั้งจึงยังไม่มีบริการจากศูนย์นี้ แต่มีจำนวนการให้บริการ เป็นกิจกรรมของนักศึกษาในการออกพัฒนาชนบทปีละ 2 ครั้ง โดยให้บริการในช่วงปิด ภาคการศึกษา

อนึ่ง การให้บริการแก่สังคมยังไม่มีจุดประสงค์แน่นอน ส่วนใหญ่จะจัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการของชุมชนเป็นสำคัญ โดยมีการสอบถามหาความต้องการ แล้วดำเนินการจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับโอกาสและกำลังความสามารถ

เป้าประสงค์ด้านงานบูรณาการศิลปวัฒนธรรมของชาติ

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์มีนโยบายที่ชัดเจน ด้วยการจัดตั้งศูนย์วัฒนธรรมซึ่งได้รับ การยอมรับและการสนับสนุนจากกระทรวงศึกษาธิการ แม้เป็นเพียงศูนย์วัฒนธรรมเล็ก ๆ แต่ก็มีถาวรวัตถุที่แสดงถึงศิลปวัฒนธรรมของชาติอยู่มากพอสมควร นอกจากนี้ได้มีการพิมพ์ เอกสารเผยแพร่เนื่องในโอกาสวันสำคัญ เช่น วันวิสาขบูชา เป็นต้น เพื่อเน้นถึงความสำคัญในด้านวัฒนธรรมที่มีต่อการดำรงอยู่ของประเทศชาติ มีการจัดกิจกรรมแห่เทียนเข้า พรรษา และจัดกิจกรรมให้นักศึกษามีระเบียบวินัยที่ดีเพื่อสนองต่อความต้องการของ ชาติ

การสนับสนุนด้านศิลปวัฒนธรรมของชาติ ได้จัดให้มีงานระดับชาติ เช่น กิจกรรม ลายสือไทย เมื่อปี พ.ศ. 2527 พิธีไหว้ครู พิธีประสาธน์ปริญญา ที่พยายามรักษาวัฒนธรรม ของชาติไว้ให้มากที่สุด

เมื่อพิจารณาถึงเป้าประสงค์ทั้ง 4 ด้าน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ได้เน้นความ สำคัญลดหลั่นกันไป โดยให้ความสำคัญกับการสอนการผลิตบัณฑิตเป็นลำดับแรก รองลงมา เป็นการวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และสุดท้ายด้านงานบูรณาการศิลปวัฒนธรรม ของชาติ แต่สำหรับการทำบูรณาการศิลปวัฒนธรรมในขณะนั้นมหาวิทยาลัยได้พยายามสอดแทรก ไว้ในการกิจหลักด้านอื่น ๆ ด้วย เช่น มีการทำวิจัยเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม มีการสร้าง

ระเบียบวินัยแก่นักศึกษาในการสอน เป็นต้น

สรุปสาระสำคัญเกี่ยวกับเป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัยเอกชน

แนวโน้มด้านการสอนและผลิตบัณฑิต คงมีเป้าประสงค์เหมือนเช่นอดีต คือเน้นการพัฒนาบัณฑิตด้านธุรกิจเป็นหลัก ส่วนวิชาการอื่น ๆ ก็เป็นการเสริมคุณภาพบัณฑิต เช่น การผลิตสาขานิติศาสตร์ได้เน้นให้บัณฑิตมีความเชี่ยวชาญในด้านกฎหมายธุรกิจ ซึ่งเป็นเป้าประสงค์ที่แน่นอนของการผลิตบัณฑิต ส่วนด้านคุณภาพจะพยายามปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น โดยผลิตบัณฑิตให้สอดคล้องกับความต้องการของชาติ สำหรับปริมาณการผลิตบัณฑิตของแต่ละปี นั้นได้กำหนดเป้าประสงค์ไม่ให้เป็นมหาวิทยาลัยที่ใหญ่หรือเล็กจนเกินไป คาดว่าจำนวนนักศึกษาที่เหมาะสมกับการบริหารงาน คือจำนวนประมาณ 10,000 คน

แนวโน้มด้านการวิจัย จะเป็นไปตามเป้าประสงค์เกี่ยวกับธุรกิจเป็นสำคัญ โดยให้สอดคล้องกับการพัฒนาธุรกิจของประเทศ และให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม

แนวโน้มด้านบริการทางวิชาการแก่สังคม จะเน้นความต้องการของชุมชนด้านธุรกิจและเกี่ยวข้องกับธุรกิจ เช่น การให้บริการด้านวิชาการแก่นักธุรกิจและประชาชนทั่วไป ให้คำปรึกษาพัฒนาสถาบันธุรกิจต่าง ๆ เป็นต้น

แนวโน้มด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ มหาวิทยาลัยธุรกิจให้มีการปรึกษาและเห็นพ้องกันว่า ควรมีการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของภาคต่าง ๆ ขณะนี้กำลังศึกษาให้ลึกซึ้งถึงวัฒนธรรมของภาคกลาง อาจเป็นสมัยรัตนโกสินทร์ ออยุธยา ส่วนที่เก่ากว่านั้นอาจไม่ศึกษาไปถึง โดยการศึกษาจะเน้นด้านศิลปอาชีพ เช่น การหล่อพระ การทำบาตร ศึกษาว่ามีประวัติความเป็นมาอย่างไรและมีการพัฒนาอย่างไร เป็นต้น

อนึ่ง การพัฒนาภารกิจทั้ง 4 ด้านจะเป็นไปได้ต้องอาศัยบุคลากรจำนวนมากกว่าที่มีอยู่ ซึ่งมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์กำลังพัฒนางานในทุกด้าน แม้เป้าประสงค์ทั้งหมดยังไม่อาจบรรลุผลได้ในทันที แต่ภายในสิ้นปี พ.ศ. 2534 คาดว่าจะสามารถดำเนินการตามโครงการต่าง ๆ ในภารกิจเหล่านี้ได้ครบถ้วนตามข้อกำหนดที่ยื่นไว้ต่อทบวงมหาวิทยาลัย

สำหรับปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดเป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัยเอกชน มีหลายประการ คือ

1. นโยบายของรัฐบาล ซึ่งหน่วยงานสำคัญ ได้แก่ทบวงมหาวิทยาลัย ที่ควบคุม

และให้การสนับสนุนข้อกำหนดและการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเอกชนไว้

2. วัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยเอกชน ได้แก่ผู้บริหารมหาวิทยาลัย คณาจารย์ และเจ้าหน้าที่ทุกคน จะเข้าใจและสามารถปฏิบัติตามเป้าประสงค์ได้มากน้อยเพียงใดหรือไม่

3. นักศึกษา มีส่วนสำคัญต่อผลสำเร็จของเป้าประสงค์ทั้งหมดนี้ด้วย

4. งบประมาณที่เกี่ยวข้อง มหาวิทยาลัยเอกชนส่วนใหญ่ได้งบประมาณจากค่าเช่าเรียน งบประมาณสนับสนุนจากทบวงมหาวิทยาลัยมีน้อย การพัฒนางานต่าง ๆ จำต้องใช้งบประมาณของตนเองเป็นหลัก ถ้าสามารถเก็บค่าเรียนได้มากย่อมดำเนินการได้สะดวกรวดเร็ว แต่ถ้าได้น้อยการพัฒนาก็ต้องล่าช้าไปบ้าง

5. ภาวะของตลาดแรงงาน หากความต้องการของตลาดแรงงานหรือสังคมมีการเปลี่ยนแปลงไป และการแข่งขันระหว่างมหาวิทยาลัยเอกชนกับเอกชนด้วยกัน หรือมหาวิทยาลัยเอกชนกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ที่มีความรุนแรงขึ้น รวมทั้งปัญหาบัณฑิตว่างงาน จะทำให้นักศึกษาไม่สนใจเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน แต่ในอีกส่วนหนึ่งยังมีความตื่นตัวและมีความนิยมมุ่งไปสู่ปริญญาอยู่มาก ความต้องการด้านการศึกษาในระดับอุดมศึกษาคงไม่ลดลง แม้จะมีภาวะการว่างงานเป็นอุปสรรคอยู่ก็ตาม

ส่วนแนวโน้มการเปิดสาขาวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตคงไม่เปิดสอน เพราะต้องมีการลงทุนมากและต้องการกำลังคนมากด้วย สาขาวิชานี้ควรเป็นภาระของรัฐ เพราะมีความพร้อมมากกว่าเอกชน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตจะเน้นด้านพัฒนาธุรกิจ หากจะมีการเปิดสาขาวิชาวิทยาศาสตร์คงเป็นด้านพยาบาลธุรกิจ

ด้านการพัฒนาคณาจารย์ มหาวิทยาลัยมีแผนพัฒนาคณาจารย์ที่เน้นด้านการพัฒนาการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มีการทำเป็นงานประจำ โดยมีทุนให้คณาจารย์ไปศึกษาต่อต่างประเทศ (แม้จะไม่มากนัก) โดยให้สอดคล้องกับการเปิดสาขาวิชาของมหาวิทยาลัยในอนาคต ทุนเหล่านี้มีลักษณะข้อผูกพันเหมือนของราชการทั่วไป กล่าวคือ เมื่อศึกษาจบแล้วต้องมาทำงานให้กับมหาวิทยาลัยตามข้อตกลง

เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคของการบริหารงานในมหาวิทยาลัยเอกชน แยกพิจารณาได้ 2 ประเด็น ดังนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับคน คือการคัดเลือกบุคลากรทำได้ลำบาก เพราะบุคคลที่ให้ความสนใจมหาวิทยาลัยเอกชนมีน้อย ค่านิยมของคนไทยเห็นความมั่นคงของราชการดีกว่าเอกชน แม้มหาวิทยาลัยจะได้พยายามปรับปรุงสวัสดิการให้ดีขึ้น ก็ไม่อาจจูงใจได้มากนัก การรับนักศึกษาก็มีปัญหาเช่นกัน เพราะค่านิยมของนักศึกษาให้ความสนใจมหาวิทยาลัยของรัฐมากกว่า รวมทั้งมหาวิทยาลัยเปิดของรัฐบาลก็เป็นอุปสรรคทำให้จำนวนนักศึกษาที่มารับการคัดเลือกจากมหาวิทยาลัยเอกชนมีไม่มากนัก

2. ปัญหาเกี่ยวกับเงิน เพราะมหาวิทยาลัยเอกชนต้องอาศัยเงินที่ได้จากค่าเรียนเป็นหลัก และค่าเรียนไม่อาจปรับขึ้นได้เอง ต้องมีการควบคุมจากทบวงมหาวิทยาลัยในเมืองบประมาณถูกจำกัด แต่ขณะเดียวกันค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เช่น เงินเดือน และอุปกรณ์อื่น ๆ สูงขึ้น ทำให้งบประมาณที่ใช้พัฒนามหาวิทยาลัยเอกชนลดน้อยลง แนวทางแก้ไขเกี่ยวกับงบประมาณกระทำได้ยาก เพราะมีข้อจำกัดหลายประการ คงทำได้โดยพยายามฝึกอบรมบุคลากรและคัดเลือกผู้ที่มีความสามารถเข้ามาทำงาน พยายามยกมาตรฐานการศึกษาให้สูงขึ้น เพื่อให้มีผู้สนใจสมัครเข้าเรียนมากกว่าที่เป็นอยู่ อันทำให้สามารถคัดเลือกนักศึกษาที่มีคุณสมบัติได้ ในด้านการเงินต้องพยายามลดค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ลงเท่าที่จะทำได้ เพื่อนำงบประมาณที่มีอยู่ใช้พัฒนาภารกิจหลัก 4 ด้านให้มากที่สุด

สำหรับแนวทางจูงใจให้มีการลงทุนด้านอุดมศึกษาเอกชน ต้องอาศัยความร่วมมือจากรัฐบาล เช่น ยกเว้นภาษีทั้งรายได้ของผู้ลงทุนและการส่งอุปกรณ์การศึกษาจากต่างประเทศ เป็นต้น จะทำให้เอกชนมีแนวทางพัฒนาการศึกษาได้ และรัฐควรให้การสนับสนุนเอกชนในการพัฒนาสาขาวิชาที่ประเทศต้องการ เช่น แพทย์ พยาบาล หรือให้ความช่วยเหลือด้านเทคโนโลยีมากขึ้น เพื่อจูงใจให้เอกชนสนใจมาลงทุนจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

ในส่วนสำคัญของการกำหนดเป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัยเอกชน ประการอื่นนั้น ต้องคำนึงถึงสิ่งสำคัญ 3 ประการ คือ

1. ควรสอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ และต้องสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น รวมทั้งให้ความร่วมมือกับสถาบันของรัฐในการดำเนินงานกับการกิจหลัก 4 ด้าน เพื่อความเจริญของชาติให้มากที่สุด

2. ถ้าเป็นไปได้ควรมีการกำหนดภารกิจให้ชัดเจน เช่น กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาของรัฐดำเนินการกิจด้านใด และเอกชนดำเนินการกิจด้านใด เพื่อมิให้เกิดความซ้ำซ้อน ซึ่งจะเป็นผลให้เอกชนสามารถพัฒนาภารกิจในส่วนของตนได้อย่างเต็มที่

3. ควรมีโครงการร่วมกันมากกว่าเป็นการแข่งขันกัน เช่น ให้มีการโอนรับนักศึกษา โอนหน่วยกิตระหว่างมหาวิทยาลัยเอกชนกับเอกชน หรือเอกชนกับรัฐได้ เพื่อให้ศึกษามีโอกาสแสวงหาประสบการณ์ได้กว้างขวาง รวมทั้งควรมีการแลกเปลี่ยนคณาจารย์ระหว่างมหาวิทยาลัยเอกชนด้วยกัน หรือระหว่างมหาวิทยาลัยเอกชนกับมหาวิทยาลัยของรัฐ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ดร.อดิษฐ์ กอวัฒนา

รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

สัมภาษณ์ วันที่ 5 ตุลาคม 2528

.....

สาระสำคัญมีดังนี้

เป้าประสงค์ทางการสอนและผลิตบัณฑิต

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์เปิดสอนด้านสังคมศาสตร์ที่เน้นสาขาวิชาธุรกิจ โดยพยายามสร้างธุรกิจเอกชนที่สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ เช่น การจัดการธุรกิจ เป็นต้น ในอนาคตควรขยายด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เช่น วิทยาศาสตร์พื้นฐาน การแก้ไขปัญหาล้างแควล่อม หรือวิชาการผังเมือง เป็นต้น

ด้านบัณฑิตศึกษาเฉพาะปริญญาโท มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์มีความพร้อม ขณะนี้เปิดสอนแล้วในสาขาบริหารธุรกิจ และในปีการศึกษา 2529 จะเปิดสอนสาขาวิชานิติศาสตร์อีกหนึ่งสาขา ส่วนสาขาวิชาอื่น ๆ นั้นกำลังดำเนินการขยายระดับปริญญาโทให้สามารถเปิดสอนได้ภายใน 5 ปี แต่ระดับปริญญาเอกยังไม่อาจดำเนินการได้ในขณะนี้ เพราะต้องพิจารณาถึงผลของการเปิดสอนระดับปริญญาโทรวมถึงความต้องการของนักศึกษา ก่อน

เกี่ยวกับปัญหาการหางานของบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์มีปัญหาว่างงานน้อย เพราะนักศึกษาบางส่วนมีงานทำอยู่แล้ว เช่น นักศึกษาภาคค่ำ เป็นต้น และมีอีกจำนวนไม่น้อยที่ครอบครัวมีฐานะดีมีกิจการของตนเอง หรือสามารถฝากงานให้กับบุตรหลานที่ศึกษาจบจากมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ได้ ที่สำคัญคือมหาวิทยาลัยนี้พยายามจัดประสบการณ์และการเรียนรู้ให้นักศึกษาสร้างงานของตนเองได้ ปัญหาด้านการว่างงานของนักศึกษาจึงมีน้อย

สำหรับคุณธรรมและความรับผิดชอบของนักศึกษาและตัวบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ได้เน้นเป็นอย่างมาก โดยถือปรัชญาบัณฑิตคุณธรรม กล่าวคือถ้ามีคุณธรรมย่อมสามารถปลุกฝังวิชาการได้ง่ายและจะเป็นประโยชน์ต่อสังคมอย่างยิ่ง กิจกรรมเสริม

ด้านคุณธรรมนอกจากระเบียบวินัยแล้วทางมหาวิทยาลัยมีการควบคุมด้านมารยาท การเข้าพบผู้ใหญ่และครูอาจารย์ มีกิจกรรมที่ส่งเสริมวัฒนธรรมไทยเกี่ยวกับกิจกรรมมารยาท นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมที่เสริมด้านวิชาการ เช่น เชิญผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมาบรรยายพิเศษ เพื่อสร้างประสบการณ์ด้านการทำงานให้นักศึกษาอีกส่วนหนึ่งด้วย ดังนั้นจึงเชื่อว่าคุณภาพของบัณฑิตที่จบจากมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตจะไม่ด้อยกว่าภาครัฐบาล เพราะได้มีการจัดประสบการณ์และสภาพแวดล้อมให้แก่นักศึกษาไว้เพียงพอตั้งได้กล่าวมาแล้วข้างต้น

อนึ่ง ในการสร้างคุณภาพของบัณฑิตนั้น มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตได้จัดตั้งฝ่ายกิจการนักศึกษาเพื่อเป็นหน่วยงานสำหรับพัฒนาประสบการณ์และการเรียนรู้ของนักศึกษา มีการจัดกิจกรรมทั้งวิชาการและวิชาชีพ โดยเน้นให้นักศึกษาสามารถบริหารงานได้ด้วยตนเอง สร้างความเป็นประชาธิปไตย มีการอบรมดูงาน ฝึกงาน และมีสโมสรนักศึกษา ซึ่งประกอบด้วยชมรมต่าง ๆ ถึง 25 ชมรม ครอบคลุมกิจกรรมเสริมทุกด้านที่จะสร้างคุณภาพให้แก่บัณฑิตในอนาคต เช่น ชมรมวิชาการ ชมรมกีฬา ชมรมนันทนาการ ชมรมบำเพ็ญประโยชน์ ชมรมพุทธศาสน์และประเพณี เป็นต้น ในอนาคตจะมีการเพิ่มชมรมศิลปวัฒนธรรมที่เน้นศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านเพื่อให้สอดคล้องกับศูนย์วัฒนธรรมที่จัดตั้งขึ้นก่อนแล้วสำหรับการจัดกิจกรรมของนักศึกษาแต่ละชมรมมีอาจารย์เป็นที่ปรึกษา และมีทุนสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยปีละกว่าหนึ่งล้านบาท (เก็บจากนักศึกษาปีละ 200 บาทต่อคน อีกส่วนหนึ่งมหาวิทยาลัยให้การสนับสนุน) นอกจากนี้ได้รับการสนับสนุนจากทบวงมหาวิทยาลัยแต่เป็นจำนวนน้อย คือปีละหนึ่งล้านบาทโดยเฉลี่ยกันถึง 19 สถาบัน

เป้าประสงค์ด้านการวิจัย

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตส่งเสริมการวิจัยมาก คือประมาณ 20 % ของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยกำลังทำวิจัย ส่วนมากเป็นการวิจัยสถาบันเพื่อแก้ไขปัญหาการบริหารของฝ่ายต่าง ๆ ทั้งนี้ได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยอย่างมากและพอเพียง การวิจัยโดยเฉลี่ยมีประมาณ 4 - 5 เรื่องต่อปี แต่แนวโน้มในอนาคตจะมีการวิจัยด้านวิชาการมากขึ้นเพราะมีตำแหน่งทางวิชาการเป็นตัวกระตุ้น

อย่างไรก็ตาม การขอตำแหน่งทางวิชาการไม่ควรพิจารณาจากผลการวิจัยทางวิชาการเท่านั้น ควรมีการพิจารณาถึงงานกิจการนักศึกษาด้วย เพราะงานด้านนี้อาจารย์

ต้องทุ่มเทกำลังกายกำลังสติปัญญาไม่น้อยกว่าการวิจัยทางวิชาการ ส่วนการนำผลการวิจัยมาใช้ประโยชน์นั้น จะมีการใช้ด้านบริหารหรือการวิจัยสถาบันมากกว่าด้านอื่น

เป้าประสงค์ด้านบริการทางวิชาการแก่สังคม

มีการทำกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับชุมชนรอบมหาวิทยาลัย เช่น ชุมชนท่าทราย เป็นต้น ใต้แกกิจกรรมกำหนดเขตปลอดภัย กิจกรรมเพื่อเยาวชน อบรมสัมมนา ทำบุญร่วมกัน และงานอื่น ๆ ที่สำคัญคือออกค่ายอาสาพัฒนาชนบท

เป้าประสงค์ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ

มีศูนย์วัฒนธรรมที่ให้การสนับสนุนกิจกรรมของนักศึกษา และช่วยส่งเสริมการพัฒนาของนักศึกษาให้รักษาเอกลักษณ์ของความเป็นไทย รวมถึงปลูกฝังด้านระเบียบวินัย และการสร้างประสบการณ์ทางวัฒนธรรมของชาติในทุกลักษณะ

สรุปสาระสำคัญเกี่ยวกับเป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัยเอกชน

อนาคตของกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ มีสาระสำคัญดังนี้

1. พยายามเน้นให้นักศึกษาทำกิจกรรมมากขึ้น ให้สามารถปกครองตนเอง แต่จะไม่เกี่ยวข้องกับการเมือง

2. กิจกรรมจะมีการให้บริการทางสังคมมากยิ่งขึ้น

3. กิจกรรมจะมีลักษณะเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพให้นักศึกษาก้าวแสดงออก มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และพูดต่อสาธารณชนได้เป็นอย่างดี ซึ่งมีแนวโน้มจะตั้งศูนย์พัฒนาบุคลิกภาพนักศึกษา แนะแนวการสร้างงานด้วยตนเอง รวมถึงการตั้งสหกรณ์นักศึกษาด้วย

สำหรับปัจจัยที่มีผลกระทบต่อเป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัยเอกชนนั้น คือ

1. นโยบายของรัฐบาล ซึ่งไม่แน่นอนชัดเจน ยากแก่การปฏิบัติ เช่น การเปิดสาขาวิชาที่มหาวิทยาลัยเอกชนสามารถจัดทำได้ดี รัฐบาลก็เปิดแข่งขันอีก เป็นต้น

2. แผนการศึกษาชาติที่รัฐจัดทำขึ้น ไม่อาจนำมาปฏิบัติได้โดยสมบูรณ์ เพราะไม่แน่นอนชัดเจน และรัฐยังมีได้ให้การสนับสนุนเอกชนเต็มที่นัก

ส่วนการจูงใจให้เอกชนหันมาประกอบกิจการด้านอุดมศึกษานี้ ประการสำคัญ บุคคลที่จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะต้องมีใจรักการศึกษาและให้การทุ่มเทด้วยความ

จริงใจ หากทำเพื่อธุรกิจหรือการค้าแล้วย่อมไม่สามารถดำเนินการได้ดีมีคุณภาพ

อย่างไรก็ดี ถ้ามีการเปิดมหาวิทยาลัยเอกชนขึ้นอีก ควรเน้นสาขาวิชาที่สังคมกำลังต้องการเป็นหลัก เช่น วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี เป็นต้น รวมทั้งควรยกเว้นภาษีเกี่ยวกับการประกอบการด้านอุดมศึกษา เพื่อนำรายได้ที่ต้องเสียภาษีไปพัฒนาการศึกษาต่อไป

ประการสุดท้าย เป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัยเอกชนโดยทั่วไปจะต้องคำนึงถึงสิ่งสำคัญดังนี้

1. ต้องสร้างนักศึกษาให้มีคุณธรรมควบคู่กับคุณวุฒิ
2. จัดประสบการณ์และการเรียนรู้ให้นักศึกษาสามารถสร้างงานเพื่อตนเองได้
3. สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวันทุกลักษณะ และรู้จักใช้ทรัพยากรให้เป็นประโยชน์มากที่สุด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุทิน นพเกตุ
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
สัมภาษณ์ วันที่ 24 กันยายน 2528

.....

สาระสำคัญมีดังนี้

เป้าประสงค์ด้านการสอนและผลิตบัณฑิต

มีเป้าประสงค์ผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพให้กับสังคมตามแนวนโยบายของรัฐ และ
แบ่งเบาภาระการจัดอุดมศึกษาของรัฐบาลด้วย

โครงการบัณฑิตศึกษาขณะนี้เปิดสอนระดับปริญญาโทสาขาบริหารธุรกิจแล้ว
ซึ่งได้รับความสนใจจากนักศึกษาเป็นจำนวนมาก ทั้งนี้มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์จะได้
พยายามควบคุมคุณภาพของบัณฑิตปริญญารุ่นแรกให้มีความมาตรฐานมากที่สุด ส่วนโครงการ
ต่อไปจะได้เปิดสอนปริญญาโทสาขานิติศาสตร์ประมาณ ปี พ.ศ. 2530 โดยจะเปิดสาขา
วิชาที่ไม่ซ้ำซ้อนกับสถาบันอื่น แนวโน้มในอนาคตเน้นหนักด้านปริญญาโทพอ ๆ กับการจัด
การศึกษาในระดับปริญญาตรี แต่ระดับปริญญาเอกยังไม่อาจจัดได้ภายใน 5 ปี นี้ คงมี
เพียงโครงการที่หวังไว้ในอนาคตเท่านั้น

ด้านคุณธรรมและความรับผิดชอบของบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์เน้นด้าน
นี้มาก เพราะถือว่านอกจากมีความรู้แล้วต้องมีคุณธรรมและความรับผิดชอบด้วยจึงจะเป็น
ประโยชน์แก่สังคม เฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารหรือนักธุรกิจต้องมีคุณธรรมควบคู่กับความรู้
ความสามารถ หรือมีจรรยาบรรณทางธุรกิจนั่นเอง กิจกรรมที่ส่งเสริมคุณธรรมมีโครง
การต่าง ๆ หลายโครงการกำลังดำเนินการอยู่

เกี่ยวกับปัญหาการว่างงานของบัณฑิต ปัจจุบันมีปัญหาบัณฑิตตกงานมาก ทาง
แก้ควรให้นักศึกษาฝึกฝนการทำงาน สร้างงานด้วยตนเอง รวมทั้งเสริมด้านวิชาการให้
มากขึ้นเพื่อมีโอกาสหางานทำหรือสอบแข่งขันกับผู้อื่นได้ ซึ่งมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ก็
กำลังดำเนินการจัดกิจกรรมแก้ปัญหานี้

การพัฒนาคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ มีทุนการศึกษาต่างประเทศ

อนุญาตให้ศึกษาต่อภายในประเทศ ดูงานต่างประเทศ และการฝึกอบรมทางวิชาการ
เป้าประสงค์ด้านการวิจัย

ส่งเสริมการวิจัยสถาบัน โดยมหาวิทยาลัยให้การสนับสนุนและมีทุนวิจัยจาก
 ทบวงมหาวิทยาลัยที่ต่อเนื่องกับสถาบันอื่น สำหรับการวิจัยที่ทำนั้นทางฝ่ายบริหารจะนำ
 มาพิจารณาเพื่อนำผลไปใช้ประโยชน์ต่อการพัฒนาสถาบัน

อนึ่ง การเปิดโอกาสทางตำแหน่งวิชาการแก่มหาวิทยาลัยเอกชนจะเป็นสิ่ง
 กระตุ้นการวิจัยของอาจารย์ได้บ้างพอสมควร

เป้าประสงค์ด้านบริการทางวิชาการแก่สังคม

เน้นให้บริการด้านธุรกิจแก่หน่วยงานภายนอก ขณะนี้กำลังจัดตั้งสำนักธุรกิจ
 วิทยบริการ เพื่อจัดบริการทางวิชาการแก่สังคมอย่างเต็มที่ ทางมหาวิทยาลัยให้การ
 สนับสนุนด้านนโยบายและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน แต่บางกรณีอาจมีการเก็บค่าใช้จ่าย
 จากบุคคลภายนอกบ้างตามสมควร เช่น การฝึกอบรมหรือสัมมนาทางวิชาการ

อย่างไรก็ดี โครงการธุรกิจวิทยบริการเพิ่งเริ่มโครงการ ดังนั้นยังไม่
 สามารถบริการแก่สังคมได้มากนัก กิจกรรมส่วนนี้จึงมีน้อย

เป้าประสงค์ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ

ด้านบัณฑิตวิทยาลัยมีกิจกรรมด้านนี้บ้าง เพราะส่วนมากเป็นนักศึกษาภาคค่ำ
 โอกาสร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ไม่มีมากนัก คงเน้นการเรียนการสอนเป็นสำคัญ

สรุปสาระสำคัญเกี่ยวกับเป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัยเอกชน

แนวโน้มในอนาคตของมหาวิทยาลัยเอกชนจะเริ่มสนใจกับบัณฑิตศึกษามาก
 ขึ้นเฉพาะอย่างยิ่งระดับปริญญาโท การศึกษาในอนาคตจะไม่เน้นการบรรยายแต่จะให้
 มีการฝึกทักษะประสบการณ์เพื่อนำไปสู่ตลาดแรงงานเมื่อจบการศึกษา การศึกษามีใช้มุ่ง
 รับปริญญาเพียงประการเดียว แต่จะมุ่งถึงการทำงานหรือการสร้างงานของตนเองด้วย

ปัจจัยที่มีผลต่อเป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัยเอกชน ที่สำคัญได้แก่เงินหรือทุน
 สำหรับดำเนินการบริหาร นอกจากนี้ก็มีความร่วมมือหรือการสนับสนุนจากทบวงมหาวิทยา
 ลัย ตลาดแรงงานซึ่งเป็นสิ่งกำหนดการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเอกชนได้อย่างมาก

สำหรับการเพิ่มแรงจูงใจแก่เอกชนให้มาจัดทำการศึกษาในระดับนี้ ขึ้นอยู่กับนโยบายและการสนับสนุนของรัฐบาล การให้อิสระในการบริหารกิจการ การควบคุมมาตรฐานอย่างเหมาะสม

ส่วนอนาคตของมหาวิทยาลัยเอกชนนั้นต้องเน้นที่คุณภาพมากกว่าปริมาณ พร้อมทั้งสร้างจรรยาบรรณให้ควบคู่กับความรู้ด้วย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อาจารย์ประเสริฐ ประภาสโนบล
 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
 สัมภาษณ์ วันที่ 1 ตุลาคม 2528

.....

สาระสำคัญมีดังนี้

เป้าประสงค์ด้านการสอนและผลิตบัณฑิต

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์แบ่งการสอนเป็น 3 สาขาวิชา คือสาขาบริหารธุรกิจ มีการตลาด การเงินการธนาคาร ในสาขานี้ได้เปิดสอนระดับปริญญาโทแล้ว เมื่อปีการศึกษา 2528 สาขานิติศาสตร์ และสาขาเศรษฐศาสตร์

สำหรับคณะเศรษฐศาสตร์ แบ่งได้ 7 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ สาขาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ สาขาเศรษฐศาสตร์การคลัง สาขาเศรษฐศาสตร์การเงินและการธนาคาร สาขาเศรษฐศาสตร์การขนส่ง สาขาเศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ และสาขาเศรษฐศาสตร์การเกษตรและสหกรณ์

นอกจากนี้ยังมีโครงการเปิดภาควิชาอิสระวิชาภาษาอังกฤษเป็นคณะมนุษยศาสตร์อีกด้วย

ด้านบัณฑิตศึกษาได้เปิดสอนระดับปริญญาโทสาขาบริหารธุรกิจ และมีโครงการเปิดสอนปริญญาโทสาขานิติศาสตร์ กับสาขาเศรษฐศาสตร์ในปีการศึกษา 2529 ส่วนระดับปริญญาเอกนั้นเปิดไม่ได้ในระยะนี้ เพราะยังไม่มีความพร้อมในหลายด้าน ต้องจัดการศึกษาระดับปริญญาโทให้ได้รับความเชื่อถือจากสังคมจึงจะมีโครงการด้านปริญญาเอก

เกี่ยวกับปัญหาการทำงานของบัณฑิต ทางคณะเศรษฐศาสตร์ได้วางโครงสร้างเพื่อสนองตลาดแรงงาน ดังนั้นปัญหาการว่างงานของนักศึกษาที่จบออกไปจึงมีน้อย

ด้านคุณธรรมและความรับผิดชอบของบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์เน้นมาก มีกิจกรรมเกี่ยวกับการอบรมศีลธรรมจรจกหลายด้าน เช่น การฝึกระเบียบวินัยตามประเพณีไทย การนิมนต์พระมาเทศน์เดือนละครั้ง เป็นต้น

ในส่วนของกิจกรรมเสริมคุณภาพบัณฑิต มีบริการห้องสมุดที่มีหนังสือครบครัน เพียงพอต่อการสนองการศึกษาของสถาบันนี้ เช่น ตำราทางวิชาการ วารสาร หนังสือพิมพ์ จุลสาร เป็นต้น

เป้าประสงค์ด้านการวิจัย

มีฝ่ายวิชาการดำเนินการโดยคณะกรรมการควบคุมการวิจัย ซึ่งมีทุนวิจัยของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์และจากทบวงมหาวิทยาลัยให้การสนับสนุน นอกจากการวิจัยแล้วยังส่งเสริมให้อาจารย์ผลิตตำราที่ใช้สอนด้วย โครงการวิจัยหนึ่ง ๆ นั้นมหาวิทยาลัยให้ทุนประมาณเรื่องละ 30,000 บาท เฉลี่ยปีหนึ่งจะมีการวิจัยประมาณ 7-8 เรื่อง

การวิจัยส่วนมากเป็นการวิจัยประยุกต์ นำมาใช้ประโยชน์ต่อการเรียนการสอน เช่น วิจัยเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษ เป็นต้น

อนาคตของการวิจัย จะมีการทำวิจัยมากขึ้นกว่าปัจจุบันเพราะมีสิ่งกระตุ้นจากตำแหน่งวิชาการ และมีทุนหรือรางวัลวิจัยมากขึ้นกว่าเดิม

เป้าประสงค์ด้านบริการทางวิชาการแก่สังคม

มีการจัดอบรมระยะสั้น ๆ เพื่อให้ความรู้แก่ประชาชน เช่น ด้านเศรษฐกิจ จัดทำเอกสารเผยแพร่ทางวิชาการตามโอกาส ส่งเสริมกิจกรรมของนักศึกษาในการพัฒนาชนบท เป็นต้น กิจกรรมนี้ของนักศึกษาจะมีเป็นประจำในช่วงปิดภาคการศึกษา

เป้าประสงค์ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ

จัดตั้งศูนย์วัฒนธรรมเพื่อบริหารงานเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมของชาติ มีโครงการเผยแพร่ทางวัฒนธรรม มีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างท้องถิ่น การวิจัยเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม จัดนิทรรศการและการเยี่ยมชมศิลปวัฒนธรรมในสถานที่ต่าง ๆ การสนับสนุนของมหาวิทยาลัยด้านนี้มีมากทั้งค่าใช้จ่าย การจัดทำเอกสาร รวมถึงอาคารสถานที่ซึ่งใช้ในการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม เช่น ศาลาไทย ที่พักนักศึกษา การจัดทางขึ้นลงให้เกิดระบบระเบียบที่ดีตามประเพณีไทย เป็นต้น

ความสนใจต่อกิจกรรมด้านนี้ของนักศึกษามีมากพอสมควร แต่ยังไม่มากเหมือนกับที่คาดหวังไว้ เพราะนักศึกษาส่วนมากมุ่งต่อการเรียนการสอนเป็นสำคัญ

สรุปสาระสำคัญเกี่ยวกับเป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัยเอกชน

สำหรับเป้าประสงค์ทั้งสี่ด้านที่กล่าวมานั้น ควรเน้นทุกด้านพร้อมกัน คือพัฒนาการเรียนการสอน ต้องมีการวิจัย บริการสังคม และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติควบคู่กันไป

แนวโน้มในอนาคตของมหาวิทยาลัยเอกชน ในด้านการศึกษาและผลิตภัณฑ์ต้องคำนึงคุณธรรมและคุณวุฒิ รวมถึงให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานด้วย มุ่งรับใช้สังคมหรือก่อประโยชน์ในการพัฒนาสังคมทุกด้าน

การวิจัยในอนาคต ควรมีเป้าประสงค์ดังนี้

1. เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ด้านเอกสารการสอน
2. เพื่อสร้างความเจริญของการศึกษาระดับอุดมศึกษาเอกชน
3. เพื่อช่วยพัฒนาประเทศทั้งส่วนรวม พัฒนาชนบท ตามนโยบายของรัฐบาล

ส่งเสริมศีลธรรมจรรยา ความรักชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

4. เพื่อให้อาจารย์มีผลงานในการขอตำแหน่งทางวิชาการ

การบริการทางวิชาการแก่สังคมในอนาคต ควรมีเป้าประสงค์ดังนี้

1. ให้การศึกษาแนะนำด้านความรู้แก่ประชาชนในอาชีพต่าง ๆ เช่น การจัดอบรมหลักสูตรระยะสั้น เป็นต้น

2. แนะนำการเปลี่ยนแปลงภาวะเศรษฐกิจของประเทศและท้องถิ่นต่าง ๆ โดยมีการจัดสัมมนา จัดทำเอกสารเผยแพร่ในโอกาสอันสมควร

3. สนับสนุนกิจกรรมของสังคมที่เกี่ยวกับความสามัคคี ศีลธรรมจรรยาและศิลปวัฒนธรรมของชาติ รวมถึงส่งเสริมการนำทรัพยากรมาใช้ประโยชน์เพื่อประกอบอาชีพในท้องถิ่น โดยไม่ต้องย้ายที่อยู่เข้ามาทำงานในกรุงเทพฯ

อนาคตของศิลปวัฒนธรรมของชาติ เน้นการมีศูนย์วัฒนธรรมในมหาวิทยาลัยเอกชน ปรับปรุงการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมปัจจุบัน

ในส่วนของปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดเป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัยเอกชน ขึ้นอยู่กับความตั้งใจของผู้บริหารสถาบัน คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยเอกชนเป็นสำคัญ

ด้านปัจจัยภายนอก คือการควบคุมของทบวงมหาวิทยาลัย ซึ่งถ้าให้อิสระแก่การบริหาร มหาวิทยาลัยเอกชนจะทำให้พัฒนาได้มากขึ้น การสนับสนุนจากรัฐบาล และตลาดแรงงานนับเป็นกระทบถึงเป้าประสงค์ด้วย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อาจารย์สมชัย ทรัพย์วานิช
 คณบดีคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
 สัมภาษณ์ วันที่ 26 กันยายน 2528

สาระสำคัญมีดังนี้

เป้าประสงค์ด้านการสอนและผลิตบัณฑิต

การสอนและการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ไม่แตกต่างจากสถาบันอื่นแม้แต่มหาวิทยาลัยของรัฐ เพราะมีอาจารย์พิเศษที่สอนในมหาวิทยาลัยของรัฐ หรือในสาขานิติศาสตร์ก็มีผู้พิพากษาที่มีประสบการณ์มากสอนอยู่หลายท่าน อีกประการหนึ่งสามารถควบคุมการเรียนการสอนได้ดีกว่ามหาวิทยาลัยเปิด จึงทำให้บัณฑิตที่จบมีคุณภาพ

ปัญหาค่าตอบแทนแรงงาน สาขานิติศาสตร์มีโอกาสหางานทำได้มากกว่าสาขาอื่น เช่น เป็นนายความ ปลัดอำเภอ นิติกร สอบเนติบัณฑิตเป็นผู้พิพากษา อัยการ หรือทำงานฝ่ายกฎหมายในห้างร้านบริษัทก็ได้ ถ้าบัณฑิตไม่เลือกงานมากเกินไปจะหางานทำได้ไม่ยากนัก

เกี่ยวกับคุณธรรมและความรับผิดชอบของบัณฑิต ค่านิติศาสตร์มีหลักวิชาชีพ กฎหมายสอนให้นักศึกษามีคุณธรรมและความรับผิดชอบในวิชาชีพอยู่แล้ว เป็นวิชาบังคับ นอกจากนี้มีการจัดงานวันรพี ให้คำปรึกษากฎหมายตามโอกาส

การพัฒนาคณาจารย์มหาวิทยาลัยได้ให้การสนับสนุนมาก มีทุนการศึกษาทั้งในและต่างประเทศ รวมถึงการฝึกอบรมด้านวิชาการด้วย

เป้าประสงค์ด้านการวิจัย

มีศูนย์วิจัยซึ่งขึ้นอยู่กับบัณฑิตวิทยาลัยเป็นฝ่ายรับผิดชอบ โดยมหาวิทยาลัยให้ทุนวิจัยตามที่เสนอมาก

เป้าประสงค์ด้านบริการทางวิชาการแก่สังคม

รับปรึกษาอรรถคดีแก่ประชาชน แนะนำความรู้เกี่ยวกับกฎหมายแก่ผู้สนใจ

เป้าประสงค์ด้านทุนบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ

มีศูนย์วัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยเป็นหน่วยงานกลางจัดกิจกรรมเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมไทย สำหรับคณะนิเทศศาสตร์ไม่มีกิจกรรมด้านนี้โดยตรง คงมีเพียงงานวันรพีที่จัดประจำปีเท่านั้น ส่วนมากนักศึกษาใช้เวลากับการเรียนการสอนมากกว่า

สรุปสาระสำคัญเกี่ยวกับเป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัยเอกชน

อนาคตของคณะนิเทศศาสตร์ กำลังจัดทำหลักสูตรปริญญาโท เร่งจัดผู้สอนให้ครบทุกแขนงวิชา และจะยื่นเสนอต่อทบวงมหาวิทยาลัยในเร็วนี้ คาดว่าหากไม่มีปัญหาในปีการศึกษา 2529 จะเปิดปริญญาโทสาขานิเทศศาสตร์ได้ ส่วนปริญญาเอกนั้นยังไม่มีโครงการ เพราะยังไม่พร้อมสำหรับการศึกษาระดับนี้ อย่างไรก็ตาม แม้จะมีโครงการเปิดสอนระดับปริญญาโทแล้ว แต่ก็ยังส่งเสริมการศึกษาระดับปริญญาตรีเช่นเดิม และพยายามจะพัฒนาให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

แนวโน้มของการศึกษาคณะนิเทศศาสตร์การผลิตบัณฑิตด้านกฎหมายธุรกิจ ซึ่งต่างจากสถาบันอื่น จะช่วยสนองความต้องการของสังคมได้ดี ส่วนที่มีสถาบันต่าง ๆ ผลิตบัณฑิตสาขานิเทศศาสตร์หลายสถาบันนั้น เป็นการช่วยส่งเสริมการจัดการศึกษาของรัฐมากกว่าจะทำให้มีบัณฑิตคล้งงาน เพราะความรู้ด้านกฎหมายสามารถนำไปประยุกต์กับวิชาชีพอื่น ๆ ได้ไม่จำเป็นต้องเป็นนักกฎหมายโดยตรง

อย่างไรก็ดี มหาวิทยาลัยเอกชนจะต้องควบคุมมาตรฐานการเรียนการสอน เพื่อให้บัณฑิตมีคุณภาพ การผลิตจะต้องสอดคล้องกับความต้องการของสังคมหรือตลาดแรงงาน จึงจะทำให้มหาวิทยาลัยเอกชนเป็นที่ยอมรับของสังคมและพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รองศาสตราจารย์ใหญ่ สวรรณโพธิ์ศรี
 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
 สัมภาษณ์ วันที่ 27 กันยายน 2528

.....

สาระสำคัญมีดังนี้

เป้าประสงค์ด้านการสอนและผลิตบัณฑิต

เนื่องจากอำนาจในการบริหารส่วนใหญ่อยู่กับอธิการบดีและเจ้าของกิจการ เป้าประสงค์ด้านการสอนและผลิตบัณฑิตจึงเป็นไปตามนโยบายและความเห็นชอบของท่านอธิการบดี สำหรับการเรียนการสอนของคณะศึกษาศาสตร์เนื้อหาวิชาไม่แตกต่างจากของรัฐบาล โดยมีการจัดสอนทั้งภาคปกติและภาคค่ำ (ที่ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่ทำงานแล้ว) ขณะนี้กำลังเร่งพัฒนาการเรียนการสอนเป็นสำคัญ เพราะนักศึกษายังขาดความสนใจในสาขาวิชานี้อยู่บ้าง

ส่วนการศึกษาระดับปริญญาโท สมควรจัดแยกสาขาวิชาการบัญชีอีกหนึ่งสาขา เนื่องจากมีผู้สนใจไม่น้อยกว่าสาขาบริหารธุรกิจ แต่ระดับปริญญาเอกไม่สมควรดำเนินการ เพราะต้องมีการพัฒนาการเรียนการสอนระดับปริญญาตรีและโทให้มีประสิทธิภาพเป็นที่ยอมรับของสังคมในอนาคต

ในด้านคุณธรรมและความรับผิดชอบของนักศึกษา ทางมหาวิทยาลัยได้เร่งกวาดล้างระดับระเบียบวินัยอยู่เสมอ เช่น การแต่งกาย เป็นต้น และได้พยายามสอดแทรกไว้ในการสอนรายวิชาต่าง ๆ

เป้าประสงค์ด้านการวิจัย

คณะศึกษาศาสตร์ยังไม่มีการทำวิจัย แต่ปัจจุบันและอนาคตจะมีการสนับสนุนให้อาจารย์ทำการวิจัยมากขึ้น เฉพาะอย่างยิ่งการวิจัยทางวิชาการเพื่อขอตำแหน่งนั้น คงเป็นสิ่งกระตุ้นให้อาจารย์ทำวิจัยมากขึ้นในอนาคต สำหรับการสนับสนุนการวิจัยทางมหาวิทยาลัยมีทุนสนับสนุนให้ แต่ในส่วนของการนำผลการวิจัยมาใช้ประโยชน์ทางสาขาการบัญชีไม่มีปรากฏเลย

เป้าประสงค์ด้านบริการทางวิชาการแก่สังคม

คณะกรรมการบัญชีไม่มีกิจการหรือการจัดบริการทางวิชาการแก่สังคม ส่วนใหญ่คณะวิชานี้จะเน้นด้านการเรียนการสอนเป็นสำคัญ เพราะได้คำนึงถึงคุณภาพของนักศึกษาในเรื่องความรู้และความชำนาญมากกว่าการให้บริการภายนอก

เป้าประสงค์ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ

ทางมหาวิทยาลัยมีการจัดตั้งศูนย์วัฒนธรรม ซึ่งแสดงถึงการเน้นด้านศิลปวัฒนธรรมอย่างเด่นชัด แต่นักศึกษาของคณะกรรมการบัญชียังไม่มีกิจกรรมด้านนี้

สรุปสาระสำคัญเกี่ยวกับเป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัยเอกชน

เป้าประสงค์ของคณะกรรมการบัญชีจะเน้นการปรับปรุงการเรียนการสอนเป็นหลัก เพื่อให้สามารถสอบรับใบอนุญาตทางการบัญชีให้ได้มากที่สุด ทัดเทียมกับมหาวิทยาลัยของรัฐ แต่สำหรับเป้าประสงค์ในเรื่องอื่น ๆ นั้น ไม่อาจกำหนดได้แน่ชัด เพราะขึ้นอยู่กับนโยบายหรือเป้าประสงค์ของอธิการบดี โดยทางคณะวิชาเป็นฝ่ายรับนโยบายมาปฏิบัติตามเท่านั้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อาจารย์ศิริพร พงศ์ศรีโรจน์
 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
 สัมภาษณ์ วันที่ 24 กันยายน 2528

.....

สาระสำคัญมีดังนี้

เป้าประสงค์ด้านการสอนและผลิตบัณฑิต

เน้นด้านบริหารธุรกิจเป็นหลัก เพราะความต้องการของสังคมและตลาดแรงงานเป็นตัวกำหนดที่สำคัญต่อการเปิดสอนสาขาวิชานี้ ส่วนการขยายการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาจะเน้นการขยายระดับปริญญาโทในทุกสาขาวิชา ซึ่งขณะนี้เปิดสอนปริญญาโทสาขาบริหารธุรกิจแล้ว โดยมีผู้ให้ความสนใจเข้าศึกษาครบจำนวนตามเป้าประสงค์ของทางมหาวิทยาลัย แต่ระดับปริญญาเอกคงเป็นเพียงโครงการที่อยู่ในข้อกำหนดของมหาวิทยาลัย ไม่สามารถดำเนินการได้ภายใน 5 หรือ 10 ปี เพราะต้องพิจารณาถึงประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาโทในอนาคตและความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ

เกี่ยวกับคุณธรรมและความรับผิดชอบของนักศึกษานั้น ทางมหาวิทยาลัยและคณะบริหารธุรกิจก็ให้ความสำคัญด้วย แต่เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจจำเป็นต้องเน้นหนักเกี่ยวกับวิชาการและประสบการณ์ด้านการบริหารเป็นสำคัญ จึงถือการเรียนการสอนตามเนื้อหาวิชาและฝึกประสบการณ์เกี่ยวกับงานอาชีพมากกว่าการเน้นด้านจริยธรรมหรือคุณธรรม ซึ่งนักศึกษามีโอกาสเสริมสร้างจากกิจกรรมของมหาวิทยาลัยที่จัดให้ไว้ก่อนแล้ว

ด้านพัฒนาการเรียนการสอน ทางมหาวิทยาลัยมีโครงการพัฒนาคณาจารย์ด้วยการให้ทุนไปศึกษาต่อต่างประเทศ ส่งไปดูงานหรืออบรมทางวิชาการในโอกาสต่าง ๆ รวมถึงมีทุนเรียนดีให้กับนักศึกษาหลายทุน

เป้าประสงค์ด้านการวิจัย

มีทั้งการวิจัยด้านวิชาการและวิจัยสถาบัน เฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีการสนับสนุนให้อาจารย์วิจัยเพื่อรับตำแหน่งทางวิชาการ ทำให้การวิจัยจะเริ่มมีบทบาทมากขึ้น ส่วน

การวิจัยที่เคยมีมานั้นได้มีการนำมาใช้ประโยชน์ด้านการพัฒนามหาวิทยาลัยและการเรียนการสอนบางพอสมควร

เป้าประสงค์ด้านบริการทางวิชาการแก่สังคม

จัดในหลายด้าน เช่น การอนุมัติให้อาจารย์ช่วยสอนเสริมให้กับมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช การส่งอาจารย์เป็นวิทยากรให้การอบรมแก่วงการธุรกิจตามโอกาสที่อำนวย และส่งเสริมด้านกิจกรรมนักศึกษาเกี่ยวกับการออกคำอาสาพัฒนา หรือบำเพ็ญประโยชน์แก่สังคม เป็นต้น

เป้าประสงค์ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ

มีการจัดตั้งศูนย์วัฒนธรรมในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ สนับสนุนกิจกรรมของนักศึกษาในโอกาสต่าง ๆ และจัดแสดงดนตรีไทย ซึ่งนักศึกษาให้ความสนใจบ้างพอสมควร

สรุปสาระสำคัญเกี่ยวกับเป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัยเอกชน

ในการกำหนดเป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัยเอกชนจะขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญ 2 ประการ คือ

1. นโยบาย หมายถึงทั้งของรัฐบาลและนโยบายของมหาวิทยาลัยเอกชนที่มาจากผู้บริหารสถาบันนั้น ๆ
2. เงิน ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการสนับสนุนการจัดดำเนินงานในทุก ๆ ด้าน

ศูนย์วิทยพัชกร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รองศาสตราจารย์ละเมียด ลิมอักษร
 ผู้อำนวยการศูนย์วัฒนธรรม มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
 สัมภาษณ์ วันที่ 5 ตุลาคม 2528

สาระสำคัญมีดังนี้

ศูนย์วัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ได้มีมานานตั้งแต่เป็นวิทยาลัย จนถึงปี พ.ศ. 2527 เมื่อทางวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์เปลี่ยนประเภทเป็นมหาวิทยาลัย จึงได้ยกฐานะงานวัฒนธรรมเป็นศูนย์วัฒนธรรมอย่างเป็นทางการ เพื่อให้สอดคล้องกับการกิจหนึ่งของมหาวิทยาลัยเอกชน งานของศูนย์วัฒนธรรมได้รับการรับรองจากสำนักวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ โดยอธิการบดีให้การสนับสนุนกิจกรรมศิลปวัฒนธรรมของศูนย์อย่างมาก ดังเห็นได้จากงบประมาณที่ตั้งไว้สำหรับปี พ.ศ. 2528 มีจำนวนถึง 400,000 บาท ทั้งนี้เพื่อจัดทำโครงการต่าง ๆ ให้ได้ตามข้อกำหนดที่ยื่นไว้กับทบวงมหาวิทยาลัยในโครงการ 5 ปี ของภารกิจด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ

การดำเนินงานของศูนย์วัฒนธรรมมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ มีคณะกรรมการศูนย์วัฒนธรรมซึ่งมีอธิการบดีมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์เป็นประธาน และมีผู้อำนวยการศูนย์วัฒนธรรมเป็นรองประธาน การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ทางมหาวิทยาลัยจะแต่งตั้งคณะกรรมการเฉพาะกิจอีกคณะหนึ่งตามโอกาสและประเภทของกิจกรรมทางศิลปวัฒนธรรม

สำหรับกิจกรรมของศูนย์วัฒนธรรมที่ได้จัดทำ ได้แก่

1. การจัดห้องแสดงศิลปวัฒนธรรมบางส่วน เพื่อใช้ศึกษาด้านศิลป์ของไทย
2. จัดเผยแพร่เอกสารในโอกาสต่าง ๆ เช่น ในวันสำคัญทางศาสนา หรือ ประเพณีไทย เป็นต้น
3. จัดทำบทความด้านศิลปวัฒนธรรมไทย อ่านออกอากาศให้นักศึกษาทั้งภายในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
4. จัดทำเอกสารให้อาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษาประจำสำนักแก่นักศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมไทย

5. ร่วมมือกับฝ่ายกิจการนักศึกษา ในการกวาดขันระเบียบวินัย เช่น การแต่งกาย การวางตัวในที่ชุมชน หรือการมีสัมมาคารวะ เป็นต้น

6. มีการจัดสัมมนาแก้ปัญหาด้านการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ซึ่งยังได้รับความสนใจน้อยในอดีต ให้มีความสนใจมากขึ้นในโอกาสต่อไป

7. จัดกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมเป็นประจำ เช่น ดนตรีไทย นาฏศิลป์ รวมถึงการแข่งขันตอบปัญหาเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมไทย เป็นต้น

ส่วนโครงการในอนาคต จะพยายามจัดกิจกรรมและการดำเนินงานให้เป็นไปตามโครงการ 5 ปี ที่ยื่นไว้ต่อทบวงมหาวิทยาลัย และจะมีการร่วมมือกับสถาบันอื่น เพื่อจัดทำกิจกรรมรวมทั้งการเผยแพร่งานด้านศิลปวัฒนธรรมของชาติให้กว้างขวางออกไปสมกับภารกิจหลักของมหาวิทยาลัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศาสตราจารย์ปัจจัย บุนนาค
อธิการบดี มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
สัมภาษณ์ วันที่ 11 ตุลาคม 2528

.....

สาระสำคัญมีดังนี้

ประวัติความเป็นมาของมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

เริ่มก่อตั้งก่อนสงครามโลกครั้งที่สอง(พ.ศ.2483) เปิดทำการได้เพียงปีเดียวถึงปี พ.ศ.2506 จึงได้เปิดใหม่อีกครั้งโดยมติของคณะกรรมการหอการค้าไทย มีวัตถุประสงค์ให้บุตรหลานของสมาชิกหอการค้าไทยศึกษาด้านธุรกิจการค้า ดังนั้นคณะวิชาของมหาวิทยาลัยหอการค้าไทยมีลักษณะเน้นการค้าและธุรกิจ เช่น บริหารธุรกิจ บัญชี เศรษฐศาสตร์ ระยะแรกจัดการศึกษาเพื่อประกอบอาชีพมากกว่าการให้ปริญญา ต่อมาปี พ.ศ. 2512 มีพระราชบัญญัติกำหนดให้ปริญญา จนปี พ.ศ.2522 ใช้พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และเปลี่ยนประเภทสถาบันเป็นมหาวิทยาลัยเมื่อปี พ.ศ.2527

การบริหารงานของมหาวิทยาลัยหอการค้าไทยจัดเป็น 3 กลุ่ม คือกลุ่มของกรรมการสภาหอการค้าไทยประมาณ 9 - 10 คน กลุ่มผู้บริหารของมหาวิทยาลัย และกรรมการจากทบวงมหาวิทยาลัย ตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชนปี พ.ศ.2512 เรียกว่า กรรมการบริหาร ส่วนพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ.2522 เรียกว่า กรรมการสภามหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

เป้าประสงค์ด้านการสอนและผลิตบัณฑิต

การเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยหอการค้าไทยระยะเริ่มแรกที่เป็นวิทยาลัยการค้ามี 3 คณะวิชา คือ คณะบริหารธุรกิจ คณะบัญชี และคณะเศรษฐศาสตร์ ลักษณะวิชาเน้นด้านการค้าธุรกิจซึ่งเป็นกลุ่มสังคมศาสตร์เพียงสาขาเดียว

เมื่อเปลี่ยนประเภทเป็นมหาวิทยาลัย ได้กำหนดคณะวิชาเป็น 3 กลุ่ม คือกลุ่มสังคมศาสตร์ กลุ่มมนุษยศาสตร์ และกลุ่มวิทยาศาสตร์ สำหรับกลุ่มมนุษยศาสตร์จะเน้นด้านภาษาธุรกิจ ส่วนกลุ่มวิทยาศาสตร์เน้นเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์เพื่อการธุรกิจ

กานบัณฑิตศึกษา จะเปิดปริญญาโทในปี พ.ศ.2529 โดยเริ่มต้นด้วยภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจ และสาขาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ ซึ่งให้แตกต่างกับมหาวิทยาลัยของรัฐ หรือต่างจากมหาวิทยาลัยเอกชนที่เปิดสอนอยู่แล้ว มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย เน้นผลิตบัณฑิตที่สามารถออกไปเป็นผู้ประกอบการ หรือผลิตบัณฑิตออกไปลงทุนเอง สร้างงานด้วยตนเอง มากกว่าเพื่อเป็นลูกจ้างหรือรับราชการ ระยะแรกโครงการปริญญาโท จึงฝากไว้กับคณะเศรษฐศาสตร์ก่อน ประมาณ 4 - 5 ปี จะตั้งบัณฑิตวิทยาลัยควบคุมทั้งหมด ส่วนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจจะเน้นการติดต่อกับการค้าระหว่างประเทศซึ่ง การศึกษาระดับปริญญาโทสามารถช่วยสร้างบุคลากรด้านการค้าระหว่างประเทศได้อย่าง ดี แต่โครงการนี้รับนักศึกษาไม่มากประมาณ 20 คน เพื่อต้องการคุณภาพและใช้การได้จริง

เกี่ยวกับการหางานของบัณฑิต มีปัญหาน้อยเพราะนักศึกษาสร้างงานได้เอง เว้นแต่บางคนเลือกงานมากเกินไปอาจมีการว่างงานได้

สำหรับด้านคุณธรรมและจริยธรรม มหาวิทยาลัยหอการค้าไทยเน้นมาก เริ่มตั้งแต่ปฐมนิเทศ รวมทั้งสอดแทรกกับการเรียนการสอนโดยให้ผู้สอนอบรมด้านคุณธรรม และจริยธรรมพร้อมการสอนด้วย เพราะจะช่วยให้บัณฑิตเข้ากับสังคมทำประโยชน์ให้กับสังคมได้อย่างดี มีความรับผิดชอบสูง

การจัดกิจกรรมเสริมคุณภาพบัณฑิต มีกองบริการจัดหางาน มีวิทยากรแนะนำ รวมถึงการฝึกงาน และการเรียนการสอนก็มีการเชิญอาจารย์พิเศษที่ทรงคุณหรือเชี่ยวชาญสาขาวิชาต่าง ๆ มาบรรยายร่วมกับอาจารย์ประจำ

การพัฒนาคณาจารย์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทยมีทุนการศึกษาสำหรับอาจารย์ไปศึกษาต่อต่างประเทศ และมีการส่งเสริมให้อาจารย์ลาศึกษาต่อในประเทศด้วย

ห้องสมุดและการให้บริการ ปัจจุบันยังทำได้ไม่เต็มที่นักเพราะอยู่ระหว่างการปรับปรุง คาดว่าประมาณปี พ.ศ.2530 ห้องสมุดใหม่ขนาดใหญ่จะสร้างเสร็จ สามารถให้บริการแก่นักศึกษาได้อย่างทั่วถึง ส่วนห้องสมุดเดิมจะใช้สำหรับนักศึกษาปริญญาโท

เป้าประสงค์ด้านการวิจัย

เน้นการวิจัยสถาบัน หรือการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย

หอการค้าไทย ต่อมามีการวิจัยธุรกิจ โดยมีผู้มาจ้างให้วิจัย เฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีการให้ตำแหน่งทางวิชาการ การวิจัยจะมีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างแน่นอน และมหาวิทยาลัยเองก็มีความปรารถนาให้คณาจารย์ได้ทำการวิจัยเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ โดยมีทุนสนับสนุนการวิจัยทั้งจากทบวงมหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยหอการค้าไทยด้วย อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยปัจจุบันมีน้อยเพียงปีละ 2 - 3 เรื่อง เพราะอาจารย์หลายท่านไม่มีความชำนาญหรือประสบการณ์วิจัยมาก่อน

เป้าประสงค์ด้านบริการทางวิชาการแก่สังคม

จัดอบรมระยะสั้นให้กับชุมชน เช่น อบรมเลขานุการ การให้ข้อมูลเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ หรือสอนนักเรียนตามบ้านสลัม เป็นต้น แต่มีปัญหาทางค่าใช้จ่ายต้องหาผู้อุปถัมภ์ เพราะได้รับความช่วยเหลือจากทางทบวงน้อย และมหาวิทยาลัยหอการค้าไทยเองก็ยังมีงบประมาณบ้างเล็กน้อย ทำให้กิจกรรมด้านบริการสังคมอยู่ในวงจำกัด

เป้าประสงค์ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ

มีการจัดทำเอกสารเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม แต่รวมอยู่กับชมรมนักศึกษา ซึ่งโครงการในอนาคตจะมีการตั้งศูนย์วัฒนธรรม รวบรวมประวัตินักธุรกิจคนสำคัญ หรือบุคคลที่ประสบความสำเร็จด้านธุรกิจการค้า ตลอดจนปรับปรุงชมรมดนตรีไทยให้มีกิจกรรมมากขึ้น

สรุปสาระสำคัญเกี่ยวกับเป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัย เอกชน

เป้าประสงค์ที่กล่าวมาทั้งสี่ด้านนั้น เป้าประสงค์ด้านการสอนและผลิตบัณฑิตจะมีความสำคัญเป็นลำดับแรกและมหาวิทยาลัยเอกชนควรเน้นมากที่สุด รองลงมาได้แก่การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ

ส่วนระดับบัณฑิตศึกษาจะมีการเปิดสาขากว้างขึ้นในโครงการปริญญาโท แต่ระดับปริญญาเอกคงไม่อาจกระทำได้ในระยะเวลา 10 ปีหน้า สำหรับการศึกษาระดับปริญญาตรีควรมีการเสริมด้านสาธารณสุข เช่น สาขาพยาบาล เป็นต้น และมหาวิทยาลัยหอการค้าไทยกำลังมีโครงการขยายวิทยาเขตออกไปตามหอการค้าจังหวัดต่าง ๆ ด้วย

การวิจัยในอนาคตจะเป็นการวิจัยธุรกิจตลาด ที่เกิดประโยชน์ต่อวงการธุรกิจ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับทุนวิจัยของทบวงมหาวิทยาลัย และวงการธุรกิจที่ให้การสนับสนุนหรือจ้างอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเอกชนทำวิจัย

ในส่วนของศิลปวัฒนธรรมของชาติ นักศึกษาให้ความสนใจน้อย จำเป็นต้องส่งเสริมให้นักศึกษาให้สนใจกิจกรรมนี้มากขึ้น

ด้านปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อเป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัยเอกชน คือ

- (1) นโยบายของรัฐ เป็นตัวกำหนดการบริการมหาวิทยาลัยเอกชน ดังนั้นเป้าประสงค์ต่าง ๆ ต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐด้วย
- (2) การกำหนดเป้าประสงค์ไม่ควรซับซ้อน และควรพยายามหาแนวทางใหม่ ๆ ที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคมเป็นสำคัญ
- (3) การเงิน นับเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่ง เพราะมหาวิทยาลัยเอกชนต้องพึ่งตนเอง ไม่มีงบประมาณสนับสนุนจากรัฐ จึงควรมีแหล่งเงินกู้เพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัยเอกชนโดยคิดดอกเบี้ยต่ำ มีการใช้คืนในระยะยาว
- (4) ภาษี หากยกเว้นแก่กิจการของมหาวิทยาลัยเอกชน จะช่วยพัฒนาได้มาก เช่น ยกเว้นภาษีโรงเรือน ภาษีอุปกรณ์การศึกษาเฉพาะอย่างยิ่งอุปกรณ์คอมพิวเตอร์
- (5) การกำหนดรายได้ของผู้ประกอบการ ทำให้ชักชวนการพัฒนามหาวิทยาลัยเอกชน เพราะนักธุรกิจจะหันไปลงทุนกิจการด้านอื่นที่มีกำไรมากกว่า ผู้ที่มาประกอบกิจการมหาวิทยาลัยเอกชนจะต้องอุทิศตนเพื่อการศึกษาและชื่อเสียงของวงศ์ตระกูลจึงบริหารงานด้านนี้ได้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อาจารย์เรณู ผลสวัสดิ์

ผู้อำนวยการบดีฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

สัมภาษณ์ วันที่ 10 ตุลาคม 2528

.....

สาระสำคัญมีดังนี้

เป้าประสงค์ด้านการสอนและผลิตบัณฑิต

มหาวิทยาลัยหอการค้าไทยเปิดสอนทั้งหมด 5 คณะวิชา คือ คณะบริหารธุรกิจ คณะเศรษฐศาสตร์ คณะการบัญชี คณะมนุษยศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์ เหตุผลที่จัดการสอนในสาขาดังกล่าวเพราะสภาหอการค้าไทยเห็นสมควรให้จัดสถานศึกษาเพื่อสร้างความรู้ด้านการค้าธุรกิจแก่เยาวชนไทย เปิดสอนมาก่อนสงครามโลกครั้งที่สอง นับเป็นสถานศึกษาแห่งแรกที่จัดการเรียนการสอนด้านธุรกิจการค้า มีหลักสูตร 2 ปี ดำเนินการสอนได้เพียงปีเดียวก็เกิดสงครามโลกครั้งที่สอง ต้องหยุดดำเนินงานไป ภายหลังสงครามสงบรัฐบาลได้ให้มหาวิทยาลัยธรรมและจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจัดการศึกษาด้านการค้าธุรกิจ หอการค้าจึงไม่ได้เปิดสอนในระชะนั้น

ต่อมาเมื่อมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีการสอบเข้าเป็นมหาวิทยาลัยปิดในปี พ.ศ. 2503 ทำให้เพิ่มจำนวนเด็กไทยไม่มีที่เรียนต่ออีกเป็นอันมาก ประกอบกับผู้มีฐานะดีหลายระดับส่งบุตรหลานไปศึกษาต่อต่างประเทศ เสียเงินตราให้ต่างประเทศแต่ละปีเป็นจำนวนมาก หอการค้าไทยจึงกลับมาก่อตั้งใหม่อีกครั้งใช้ชื่อว่า "วิทยาลัยการค้า" มีหลักสูตร 4 ปี ในตอนเริ่มแรกเปิดสอน 3 สาขา คือ บริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์ และบัญชี เพื่อผลิตบัณฑิตด้านธุรกิจการค้าออกสู่ภาคเอกชนและภาครัฐบาล ภายหลังดำเนินงานมา 10 ปี จึงได้ขยายสาขาวิชาด้านมนุษยศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ทั้งนี้โดยพิจารณาการสอนมิให้ซ้ำซ้อนกับสาขาวิชาที่มีผู้เปิดสอนอยู่ก่อนแล้ว เช่น การสอนภาษาที่เน้นด้านภาษาอังกฤษธุรกิจ มีใช้ภาษาวรรณคดีเหมือนเช่นเปิดสอนในมหาวิทยาลัยอื่น

แนวโน้มในอนาคตจะเปิดสอนสาขาคอมพิวเตอร์ และนิเทศศาสตร์ และด้านวิทยาศาสตร์จะเปิดคณะเทคโนโลยีหรือสาขาวิชาทางวิศวกรรมซึ่งอาจเป็นวิศวกรรมศาสตร์

ประเภทวิศวกรรมโครงสร้างกับสถาปัตยกรรมศาสตร์รวมกันเหมือนเช่นต่างประเทศได้จัดทำ โดยการขยายสาขาคอมพิวเตอร์อยู่ในโครงการประมาณ 2-3 ปี ส่วนสาขาหรือคณะวิชาใหม่นั้นจะอยู่ในแผนพัฒนาการศึกษาระดับที่ 6

ด้านบัณฑิตศึกษามีโครงการเปิดสอนปริญญาโทสาขามนุษยศาสตร์สาขาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในปี พ.ศ.2529 สาขาสื่อสารธุรกิจปี พ.ศ.2531 และสาขาบริหารธุรกิจทั่วไปปี พ.ศ.2532 รวมโครงการปริญญาโท 3 สาขาวิชา โดยจะเปิดสอนประมาณ 17.00 น. เป็นต้นไป เพื่อให้ผู้ทำงานแล้วมีโอกาสศึกษาต่อได้สะดวก สำหรับโครงการระดับปริญญาเอกมหาวิทยาลัยหอการค้าไทยกำลังพิจารณาอยู่ซึ่งคงเป็นไปได้ในสาขาภาษาอังกฤษส่วนสาขาอื่น ๆ นั้นยังไม่มีพิจารณาเพราะต้องจัดการบริหารระดับปริญญาโทให้ได้ผลยอมรับจากสังคมและวงการศึกษาก่อน นอกจากนี้การเตรียมการในระดับบัณฑิตศึกษาต้องใช้งบประมาณและบุคลากรมาก โครงการบัณฑิตศึกษาจึงต้องอาศัยระยะเวลาดำเนินการมากพอสมควร

การพัฒนาบุคลากรเพื่อสนองต่อการสอนและผลิตบัณฑิต มีทั้งการฝึกอบรมบุคลากรภายในประเทศ และส่งเสริมให้ศึกษาต่อภายในและภายนอกประเทศโดยผู้ศึกษาต่อได้รับเงินเดือนตามปกติระหว่างที่ศึกษา สำหรับการศึกษาคือต่างประเทศมีทุนระดับปริญญาโทในวงเงิน 250,000 บาท ระดับปริญญาเอก 500,000 บาท รวมทั้งมีเงินยืมเพื่อการศึกษา ระดับปริญญาโทในวงเงิน 150,000 บาท และระดับปริญญาเอก 300,000 บาท โดยการให้ทุนต้องทำงานชดใช้ 3 เท่า แต่หากเป็นเงินยืมเพื่อการศึกษาใช้เพียง 2 เท่า และไม่มีดอกเบี้ย นอกจากนี้ยังมีการส่งเสริมให้แต่งตำราโดยมีเงินยืมเพื่อจัดพิมพ์ที่ไม่คิดดอกเบี้ย และในอนาคตจะมีการตั้งโรงพิมพ์ของมหาวิทยาลัยเองพร้อมทั้งมีร้านจำหน่ายหนังสือด้วย

ปัญหาการหางานของบัณฑิตมีว่างงานน้อยมาก เพราะนักศึกษาส่วนใหญ่จะมาจากครอบครัวที่มีฐานะดีประกอบธุรกิจ จึงมีช่องทางหางานจากครอบครัวได้อีกทางหนึ่ง และมีบัณฑิตรุ่นก่อนที่จบแล้วแนะนำหางานใหม่ทั้งธนาคาร บริษัทร้านค้าต่าง ๆ นักศึกษาที่จบจากมหาวิทยาลัยหอการค้าไทยจึงมีงานทำเกือบทุกคนเว้นแต่เลือกงานหรือศึกษาต่อ แม้แต่สาขาที่หางานยากเช่นสาขามนุษยศาสตร์นักศึกษาก็มีโอกาสหางานทำได้ไม่ยากนัก เช่น ด้านภาษาอังกฤษธุรกิจมีงานด้านแอร์โฮสเตส ประชาสัมพันธ์ หรืองานตามคลินิก เป็นต้น

ด้านคุณธรรมและความรับผิดชอบของบัณฑิต มีการเน้นมากเพราะนักธุรกิจมิได้มุ่งทำธุรกิจเพื่อตนเองฝ่ายเดียวต้องมุ่งให้เกิดประโยชน์แก่สังคมด้วย ต้องมีลักษณะเป็นผู้นำและมีความคิดสร้างสรรค์สังคม กิจกรรมที่ส่งเสริมคุณภาพของบัณฑิตมีสโมสรนักศึกษา จัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ เช่น ออกค่าอาสาพัฒนาชนบท จัดพิธีกรรมทุกวันอาทิตย์ของชมรมพุทธศาสตร์ เป็นต้น

สำหรับกิจกรรมเสริมคุณภาพบัณฑิต มีการจัดฝึกงานระหว่างภาคฤดูร้อน กิจกรรมจำลองรูปบริษัทเรียกว่า "กิจกรรมโทรทอง" ปฏิบัติการบริหารบริษัทด้วยตัวนักศึกษาเอง ส่วนห้องสมุดนั้นกำลังพยายามเพิ่มจำนวนหนังสือให้เพียงพอแก่การใช้ประโยชน์ของนักศึกษาและอาจารย์ ขณะนี้ห้องสมุดมีหนังสือประมาณ 40,000 เล่ม เป้าประสงค์จะเพิ่มให้ถึง 90,000 เล่มในปี พ.ศ. 2531 ซึ่งจะสอดคล้องความต้องการของนักศึกษาและเกินกว่าเกณฑ์ของทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดไว้ (70,000 เล่ม)

เป้าประสงค์ด้านการวิจัย

มหาวิทยาลัยหอการค้าไทยส่งเสริมการวิจัยไว้อย่างชัดเจน โดยมีระเบียบการส่งเสริมการวิจัยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2525 มีการให้ทุนวิจัย แต่เนื่องจากการวิจัยนับเป็นสิ่งใหม่สำหรับมหาวิทยาลัยเอกชน ระยะเริ่มแรกจึงมีการวิจัยไม่มากนักคือมีเพียงโครงการเดียวที่ทำเสร็จในปี พ.ศ. 2528 การวิจัยส่วนหนึ่งได้รับการสนับสนุนจากทบวงมหาวิทยาลัยและมีศูนย์การวิจัยของมหาวิทยาลัยหอการค้าไทยที่ใช้ทุนของมหาวิทยาลัยส่งเสริมการวิจัยนี้

การวิจัยมีลักษณะเป็นการวิจัยสถาบันและการวิจัยเพื่อธุรกิจการค้า และการวิจัยเน้นเพื่อการใช้ประโยชน์ได้ เช่น การวิจัยสำหรับการสร้างตึก 4 ชั้น มีการวิจัยเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากห้องต่าง ๆ เป็นต้น

อนาคตของการวิจัยจะให้มีการวิจัยมากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ และจะมีการฝึกอบรมให้อาจารย์มีความรู้ความชำนาญด้านการวิจัยยิ่งขึ้น รวมทั้งตำแหน่งทางวิชาการจะช่วยกระตุ้นให้มีการวิจัยมากขึ้นในอนาคตอย่างแน่นอน

เป้าประสงค์ด้านบริการทางวิชาการแก่สังคม

จัดทำในรูปของคณะวิชาให้บริการทางวิชาการ มีวิทยากรไปให้ความรู้แก่สังคมและเปิดโอกาสให้อาจารย์ประจำรับเชิญออกสอนในระดับอุดมศึกษาต่างสถาบันได้ นอก

จากนี้ยังมีการจัดฝึกอบรมทางวิชาการให้กับบุคคลภายนอก เช่น การฝึกอบรมเกี่ยวกับภาษาธุรกิจ การอบรมเลขานุการ เป็นต้น

ในส่วนของนักศึกษามีการจัดออกค่ายอาสาพัฒนา จัดสอนหนังสือแก่ชุมชนรอบมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย การจัดกิจกรรมบริการทางวิชาการแก่สังคมปีหนึ่งมีประมาณไม่ต่ำกว่า 40 ครั้ง

เป้าประสงค์ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ

จัดเป็นศูนย์วัฒนธรรมได้ประมาณ 3 ปี โดยส่งเสริมชุมนุมดนตรีไทยและมีการจัดแสดงเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยประมาณปีละ 1 หรือ 2 ครั้ง มีพิพิธภัณฑ์เหรียญกษาปณ์ จัดทำเอกสารเผยแพร่วัฒนธรรม จัดการแสดงศิลปการละครโดยเชิญวิทยากรและนักแสดงจากกรมศิลปากรมาร่วมงาน

สรุปสาระสำคัญเกี่ยวกับเป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัยเอกชน

จากเป้าประสงค์ทั้งสี่ด้านที่กล่าวมาแล้ว มหาวิทยาลัยหอการค้าไทยเน้นหนักที่เป้าประสงค์การสอนและผลิตบัณฑิตมากที่สุด รองลงมาเป็นการวิจัย บริการทางวิชาการแก่สังคม และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมตามลำดับ

สำหรับแนวโน้มในอนาคตการสอนและผลิตบัณฑิตจะเน้นทฤษฎีและปฏิบัติควบคู่กัน โดยพยายามให้บัณฑิตมีคุณภาพมากกว่าปริมาณ แต่สิ่งที่ต้องการเสริมมากคือคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษารวมถึงมารยาทการเข้าสมาคมด้วย การวิจัยจะเน้นการวิจัยประยุกต์สามารถใช้ประโยชน์ได้ทันที ด้านบริการทางวิชาการแก่สังคมจะถือตามแนวทางของทบวงมหาวิทยาลัยคือตั้งเป็นศูนย์บริการชุมชน และจัดบริการในรูปของสัมมนาฝึกอบรมเป็นสำคัญ ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมจะกระตุ้นให้นักศึกษามีส่วนร่วมมากขึ้นและพยายามเผยแพร่กิจกรรมด้านนี้ให้กว้างขวางขึ้น

ปัจจัยสำคัญที่มีผลกระทบต่อเป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ได้แก่ นโยบายของมหาวิทยาลัยเองที่เน้นผลิตบัณฑิตด้านธุรกิจที่สร้างงานเองหรือหางานเองได้ นอกจากนี้ก็มีนโยบายของรัฐบาลมีส่วนสำคัญต่อเป้าประสงค์ในอนาคต กล่าวคือรัฐควรส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีโอกาสพัฒนาอย่างคล่องตัว อำนวยความสะดวกและมีนโยบายเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยเอกชนให้ชัดเจน ภาษีอากรก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่รัฐควร

พิจารณาหาทางยกเว้นภาษีให้มากกว่าที่เป็นอยู่ เพื่อนำรายได้พัฒนามหาวิทยาลัยเอกชนได้
อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะการประกอบกิจการในลักษณะของมหาวิทยาลัยเอกชนผู้ลงทุน
ต้องมีใจรักและมุ่งส่งเสริมการศึกษาเพื่อชื่อเสียงของวงศ์ตระกูลเป็นสำคัญ รายได้ตามที่
กฎหมายกำหนดค่าน้อย รัฐจึงควรส่งเสริมสนับสนุนในทุก ๆ ด้าน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อาจารย์สมบูรณ์ เจียมศรีพงษ์
 ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายบริหาร มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
 สัมภาษณ์ วันที่ 14 ตุลาคม 2528

สาระสำคัญมีดังนี้

เป้าประสงค์ด้านการสอนและผลิตบัณฑิต

ในฐานะของผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายบริหาร มหาวิทยาลัยหอการค้าไทยมีผู้บริหารสูงสุดคือนายกสภามหาวิทยาลัย รองลงมาได้แก่อธิการบดี และรองอธิการบดีตามลำดับ การบริหารงานทั่วไปทำในรูปของคณะกรรมการ โดยแบ่งงานออกเป็น 3 ฝ่าย คือฝ่ายวิชาการ ฝ่ายบริหาร และฝ่ายกิจการนักศึกษา

สำหรับฝ่ายบริหารมีงานทั้งหมด 6 กอง ได้แก่กองพัสดุ กองอาคารสถานที่ กองการเงิน กองบัญชีและงบประมาณ กองการบุคลากร และกองซ่อมบำรุง

เกี่ยวกับการสอนและผลิตบัณฑิตส่วนมากขึ้นอยู่กับฝ่ายวิชาการโดยมีคณะวิชาต่าง ๆ เป็นผู้รับผิดชอบ โครงสร้างของมหาวิทยาลัยหอการค้าไทยแบ่งเป็นสายสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และสายวิทยาศาสตร์ การรับนักศึกษามีกำหนดตามเกณฑ์ของทบวงมหาวิทยาลัย ซึ่งที่ผ่านมาเมื่อนักศึกษาสนใจสมัครเรียนมากกว่าที่กำหนดไว้ เช่น ปีการศึกษา 2528 มีผู้สมัครกว่า 9,000 คน แต่รับได้เพียง 2,000 คน แม้จะมีมหาวิทยาลัยเปิดอื่นได้แก่มหาวิทยาลัยรามคำแหงและมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ก็ไม่มีผลกระทบต่อยอดสมัครของนักศึกษาแต่ละปี

ด้านคุณภาพของบัณฑิตมหาวิทยาลัยเน้นเป็นอย่างมาก มีฝ่ายกิจการนักศึกษาเป็นผู้จัดกิจกรรมเสริมคุณภาพบัณฑิตในลักษณะต่าง ๆ ทั้งนี้ฝ่ายบริหารจะเป็นผู้ประสานงานและสนับสนุนการจัดทำกิจกรรมดังกล่าว เช่น การอนุมัติเบิกค่าใช้จ่ายการทำกิจกรรม เป็นต้น

ในส่วนบัณฑิตศึกษา มีการจัดโครงการปริญญาโทแล้วในคณะมนุษยศาสตร์ แต่ระดับปริญญาเอกยังไม่มี การจัดทำ เพราะต้องการปูพื้นฐานปริญญาโทให้มั่นคงก่อน

การพัฒนาคณาจารย์ฝ่ายบริหารมีส่วนในการวางระเบียบหลักเกณฑ์การพัฒนาอาจารย์ รวมถึงการออกค่าตอบแทนของนักศึกษาระหว่างปีภาคการศึกษา เช่น การสนับสนุนด้านพัสดุและยานพาหนะ เป็นต้น

เป้าประสงค์ด้านการวิจัย

ลักษณะของการวิจัยเป็นวิจัยประยุกต์นำมาใช้ประโยชน์กับสถาบันได้ เช่น การวิจัยเกี่ยวกับสภาพห้องเรียน การปรับแสงสว่าง เป็นต้น

เป้าประสงค์ด้านบริการทางวิชาการแก่สังคม

มีโครงการของคณะมนุษยศาสตร์จัดสอนภาษาอังกฤษให้กับบุคคลภายนอก การจัดอบรมเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ การอบรมวิชาการเลขานุการให้กับหอการค้าจังหวัด และการออกค่ายพัฒนาชนบทของนักศึกษาซึ่งมหาวิทยาลัยหอการค้าไทยได้ให้การสนับสนุนทางการเงิน อุปกรณ์ และยานพาหนะ

เป้าประสงค์ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ

มีการจัดแสดงนิทรรศการทางศิลปวัฒนธรรมปีละ 2 ครั้ง และแสดงดนตรีไทย ในโอกาสต่าง ๆ

สรุปสาระสำคัญเกี่ยวกับเป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัยเอกชน

เกี่ยวกับเป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัยเอกชนทั้งสี่ด้าน จะเน้นหนักด้านการสอนและผลิตบัณฑิต โดยพยายามเชิญผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ในสาขาต่าง ๆ มาเป็นอาจารย์พิเศษเฉพาะอย่างยิ่งอาจารย์ที่อยู่ในวงการธุรกิจการค้า สำหรับค่าใช้จ่ายที่ใช้กับการกิจสี่ด้านเป็นค่าใช้จ่ายด้านการสอนและผลิตบัณฑิตประมาณ 75% ส่วนที่เหลือเป็นด้านวิจัย บริการทางวิชาการแก่สังคม และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมใช้จ่ายน้อยที่สุด

ปัจจัยที่มีผลต่อเป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัยเอกชน ประการแรกคือตลาดแรงงาน เพราะการผลิตบัณฑิตต้องคำนึงความต้องการของตลาดแรงงานเป็นสำคัญ นอกจากนี้ก็มีนโยบายของรัฐบาล และแผนพัฒนาการศึกษาของชาติ

สำหรับปัญหาที่เกิดขึ้นกับการพัฒนามหาวิทยาลัยเอกชน ได้แก่อัตราส่วนของผู้สอนต่อนักศึกษาที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดไว้ซึ่งมหาวิทยาลัยต้องใช้เวลาและความพยายามและเวลาใน

การพัฒนาคณาจารย์มาก ประการต่อไปได้แก่ปัญหารายได้ของมหาวิทยาลัยที่ถูกจำกัดไว้ ทำให้ไม่สามารถนำรายได้ทั้งหมดมาพัฒนากิจการอย่างเต็มที่และขาดความคล่องตัว นอกจากนี้การแข่งขันระหว่างมหาวิทยาลัยเอกชนด้วยกันเอง หรือมหาวิทยาลัยเอกชนกับมหาวิทยาลัยของรัฐคงมีปัญหามากขึ้นในอนาคตเฉพะอย่างยิ่งด้านคุณภาพของนักศึกษาหรือบัณฑิตในแต่ละสถาบัน ซึ่งควรเตรียมมาตรการแก้ไขไว้แต่แรก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คร.มานิตย์ บุญประเสริฐ
 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
 สัมภาษณ์ วันที่ 14 ตุลาคม 2528

.....

สาระสำคัญมีดังนี้

เป้าประสงค์ด้านการสอนและผลิตบัณฑิต

คณะศึกษาศาสตร์มีสาขาภาษาอังกฤษธุรกิจ วรรณคดีอังกฤษ ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร และภาษาญี่ปุ่น ปี พ.ศ.2529 จะเปิดสาขาบรรณารักษศาสตร์

โครงการปริญญาโทจะเปิดสอนสาขาภาษาอังกฤษในปี พ.ศ.2529 ส่วนระดับปริญญาเอกยังไม่มีโครงการ เนื่องจากต้องพิจารณาจากความพร้อมและความต้องการของตลาดด้วย

เกี่ยวกับการทำงานของบัณฑิต เมื่อเริ่มตั้งคณะศึกษาศาสตร์นั้นได้พิจารณาถึงตลาดแรงงานเป็นอย่างมาก เพราะคณะศึกษาศาสตร์มิใช่เป็นสาขาวิชาที่จัดเป็นวิชาชีพโดยตรง เพียงแต่สร้างคนให้เป็นคนอย่างสมบูรณ์ ดังนั้นจึงต้องเลือกใช้หลักสูตรที่สามารถออกไปหางานทำได้ง่าย ซึ่งต้องอาศัยหลักสูตรที่เอื้อกับวงการธุรกิจ เช่น ภาษาอังกฤษธุรกิจ ภาษาญี่ปุ่น เป็นต้น ทำให้บัณฑิตที่จบแล้วหางานทำได้ง่ายขึ้น

ด้านคุณธรรมและความรับผิดชอบของบัณฑิต ทางมหาวิทยาลัยเน้นมากและคณะศึกษาศาสตร์ก็ให้ความร่วมมือกับฝ่ายกิจการนักศึกษาเพื่อจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่สอนให้นักศึกษารู้จักรับผิดชอบ ปลูกฝังคุณธรรมและค่านิยมที่ดีในทุกด้าน

การจัดกิจกรรมเสริมคุณภาพบัณฑิต มีการจัดสัมมนาประสบการณ์วิชาชีพ ฝึกงาน เชิญวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิมาบรรยายพิเศษเพื่อเสริมความรู้ให้กับนักศึกษา จัดงานนอกสถานที่ และจำลองสถานการณ์กลุ่มเพื่อแก้ปัญหา

เป้าประสงค์ด้านการวิจัย

ส่วนมากเป็นการวิจัยประยุกต์ และเป็นการวิจัยสถาบันเพื่อนำผลการวิจัยมาใช้

ปรับปรุงการเรียนการสอน และพัฒนาหลักสูตรเป็นสำคัญ ส่วนการวิจัยในอนาคตคาดว่าจะมีมากขึ้นแน่ เพราะคณะมนุษยศาสตร์ตั้งมาถึง 6 ปีทุกอย่างเริ่มเข้ารูปแบบดีแล้วโอกาสที่อาจารย์จะหันมาทำวิจัยย่อมสะดวก และมีการสนับสนุนทั้งมหาวิทยาลัยเองกับทางทบวงมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับทุนวิจัย

เป้าประสงค์ด้านบริการทางวิชาการแก่สังคม

มีบริการอบรมการใช้ภาษาอังกฤษให้กับหน่วยงานต่าง ๆ ส่งวิทยากรไปอบรมตามที่ภายนอกขอมา ส่วนค่ายอาสาพัฒนาชนบทเป็นส่วนของฝ่ายกิจการนักศึกษาจัด นอกจากนี้ก็มีการบริจาคโลหิตตามโอกาส

เป้าประสงค์ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ

ส่วนมากขึ้นอยู่กับฝ่ายกิจการนักศึกษาซึ่งจัดเป็นชมรมส่งเสริมวัฒนธรรม เช่น ชมรมพุทธศาสตร์ และมีศูนย์วัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยเป็นหน่วยงานกลางส่งเสริมกิจกรรมด้านนี้ แต่โดยสรุปแล้วนักศึกษาให้ความสนใจน้อย เนื่องจากต้องใช้เวลาในการเรียนและการฝึกงานด้านธุรกิจมากกว่า

สรุปสาระสำคัญเกี่ยวกับเป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัย เอกชน

เป้าประสงค์ทั้งสี่ประการ จะเน้นด้านการสอนและการบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นหลัก เพราะงานด้านนี้ขยายขึ้นตามลำดับ ส่วนการวิจัยและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมมีน้อยเนื่องจากสภาพแวดล้อมไม่อำนวยเท่าที่ควร

อนาคตของมหาวิทยาลัยเอกชนควรจะพิจารณาขอบเขตของการขยายตัวให้มีความชัดเจนแน่นอน มีการวางแผนระยะยาวเพื่อจะได้พัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ และที่สำคัญต้องคำนึงถึงคุณภาพของการเรียนการสอนที่ส่งผลถึงคุณภาพของบัณฑิตในอนาคต

อาจารย์พรพรรณ เอกเผ่าพันธ์
 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
 สัมภาษณ์ วันที่ 14 ตุลาคม 2528

สาระสำคัญมีดังนี้

เป้าประสงค์ด้านการสอนและผลิตบัณฑิต

คณะบัญชีแบ่งออก 3 สาขา คือสาขาวิชาการสอบบัญชี สาขาบัญชีการเงินและสาขาบัญชีต้นทุน โดยเน้นให้ประกอบวิชาชีพได้ เช่น บัญชีต้นทุนเน้นทางด้านโรงงาน การสอบบัญชีเป็นผู้ตรวจสอบบัญชี ส่วนบัญชีการเงินทำงานเกี่ยวกับบริษัทห้างร้าน และสถาบันการเงินต่าง ๆ ในอนาคตจะเปิดสาขาภาษีอากร หากตลาดมีความต้องการ

เกี่ยวกับบัณฑิตศึกษามีโครงการจะเปิดในคณะบัญชีประมาณปี พ.ศ. 2532-2533 แต่คงมีปัญหาเกี่ยวกับเงื่อนไขของทบวงมหาวิทยาลัย และอาจารย์ประจำระดับปริญญาเอกซึ่งหายากแม้แต่ในมหาวิทยาลัยของรัฐเอง ส่วนระดับปริญญาเอกนั้นไม่มีในโครงการและเป็นไปได้ยากมากในคณะบัญชีนี้นี้ เพราะมหาวิทยาลัยของรัฐก็ยังเปิดสอนไม่ได้

การทำงานของบัณฑิตไม่มีปัญหาการว่างงาน เพราะบัณฑิตของคณะบัญชีสามารถทำงานได้ตรงตามสาขาร้อยละ 80 ส่วนที่เหลือก็ไปทำงานอื่น อย่างช้าประมาณ 2-3 เดือนก็ทำงานได้หมด

จำนวนนักเรียนที่สมัครเรียนสาขาบัญชีมีจำนวนมากทุกปี ต้องสอบคัดเลือก แม้จะเปิดมหาวิทยาลัยรามคำแหงกับมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชก็ไม่มีผลกระทบต่อผู้สมัครสอบเข้าศึกษาในคณะบัญชีแต่ประการใด

สำหรับคุณธรรมและความรับผิดชอบนั้น ทางคณะบัญชีมีการอบรมนักศึกษาและมอบให้อาจารย์ที่ปรึกษาอบรมให้คำแนะนำ รวมถึงจัดปฐมนิเทศเกี่ยวกับคุณธรรมกับความรับผิดชอบของผู้เรียนด้วย

กิจกรรมเสริมคุณภาพบัณฑิต มีการฝึกงาน เช่น การสอบบัญชีต้องมีชั่วโมงการฝึกงานครบตามกำหนดจึงขึ้นทะเบียนขอสอบบัญชีได้ ผลที่ได้เป็นที่น่าพอใจเพราะนักศึกษา

ส่วนมากได้รับคำชมเชยจากสถานที่ฝึกงาน

เป้าประสงค์ด้านการวิจัย

ยังไม่ม้งานวิจัยที่ตรงกับสาขาวิชา มีแต่การวิจัยเกี่ยวกับการบริหารของมหาวิทยาลัยเป็นลักษณะวิจัยสถาบัน งานวิจัยของอาจารย์ในคณะจึงไม่มีโดยตรง ส่วนมากจะเป็นบทความ และตำราเรียน

เป้าประสงค์ด้านบริการทางวิชาการแก่สังคม

ส่วนมากเป็นวิทยากรออกบรรยายพิเศษแก่หน่วยงานภายนอกที่ขอมา หรือเป็นอาจารย์พิเศษในมหาวิทยาลัยอื่น โครงการในอนาคตจะมีหลักสูตรอบรมทางบัญชีให้กับบุคคลภายนอกด้วย การบริการสังคมจึงเป็นกิจกรรมของนักศึกษาเกี่ยวกับการออกค่ายอาสาพัฒนาชนบท การสอนหนังสือเด็กในสลัม และออกบำเพ็ญประโยชน์ให้กับสังคมตามโอกาสอำนวย

เป้าประสงค์ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ

จัดเป็นศูนย์วัฒนธรรมรับผิดชอบเกี่ยวกับกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม ทำเป็นส่วนรวมทางคณะบัญชีไม่มีกิจกรรมด้านนี้โดยตรง แต่จะเป็นผู้สนับสนุนกิจกรรมมากกว่า

สรุปสาระสำคัญเกี่ยวกับเป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัยเอกชน

จากเป้าประสงค์ทั้งสี่ด้านที่กล่าวมาแล้ว คณะบัญชีเน้นด้านการสอนและผลิตบัณฑิตมากที่สุด เพื่อให้บัณฑิตที่ผลิตออกไปมีคุณภาพ ส่วนการวิจัยกับการบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นลำดับรองลงมา โดยมีการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมจัดทำน้อยที่สุด

แนวโน้มในอนาคตของคณะบัญชี มีเป้าประสงค์ปรับปรุงคุณภาพของบัณฑิตให้สอดคล้องกับตลาดแรงงาน โดยพยายามปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยอยู่เสมอ เฉพาะอย่างยิ่งต้องเร่งโครงการปริญญาโทให้สำเร็จตามกำหนดและมีประสิทธิภาพ ซึ่งตามความเห็นแล้วบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเอกชนกับมหาวิทยาลัยของรัฐในอนาคตจะไม่มีแตกต่างกัน เพราะอาจารย์มีความรู้ความสามารถเท่าเทียมกัน สภาพแวดล้อมต่าง ๆ ก็ความเหมาะสมเหมือนกัน

อาจารย์เอนก สลโกสุม
 คณะคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
 สัมภาษณ์ วันที่ 7 ตุลาคม 2528

.....

สาระสำคัญมีดังนี้

เป้าประสงค์ด้านการสอนและผลิตบัณฑิต

เป้าประสงค์การสอนของคณะบริหารธุรกิจมี 4 ประการ คือ ประการแรกต้องการให้ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ความเข้าใจในขบวนการบริหารและพฤติกรรมขององค์การ ประการที่สอง ให้ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้พอที่จะวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจเพื่อชี้ปัญหาในการบริหาร ประการที่สามให้ผู้สำเร็จการศึกษามีพื้นฐานความรู้ทางวิเคราะห์เชิงปริมาณคือนำคณิตศาสตร์มาใช้ในการวิเคราะห์ปัญหาการบริหาร และประการที่สี่ให้มีความรู้ในสาขางานบุคคล สาขาบริหารการตลาด สาขาบริหารการเงิน สาขาบริหารธุรกิจระหว่างประเทศ สาขาเลขานุการ สาขาการบริหารทั่วไป และสาขาบริหารอุตสาหกรรม การเปิดสอนแต่ละสาขาวิชานั้นได้เน้นให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาของชาติเป็นสำคัญ

ค่านิยมที่ศึกษา ยังไม่มีโครงการเพราะขาดความพร้อมหลายด้าน เช่น ผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก เป็นต้น

เกี่ยวกับการหางานของบัณฑิต ไม่มีปัญหาการว่างงานเพราะบัณฑิตส่วนหนึ่งเข้าสู่ตลาดแรงงานได้เอง และสามารถสร้างงานเอง หลังจากจบการศึกษาประมาณ 6 เดือนก็ทำงานทำเกือบหมด เว้นแต่ที่ต่อการศึกษาต่อ

กิจกรรมเสริมคุณภาพบัณฑิต ด้านแรกคือการฝึกงาน มีรูปแบบจำลองของบริษัทให้นักศึกษาจัดการบริหารกันเองในภาคฤดูร้อน เพื่อให้ศึกษามีประสบการณ์และมีความรับผิดชอบในหน้าที่ของนักธุรกิจ ส่วนระหว่างการเรียนการสอนจะเน้นให้อาจารย์สอดแทรกการอบรมเกี่ยวกับความรับผิดชอบในฐานะนักธุรกิจด้วย รวมถึงการเชิญวิทยากรภายนอกมาบรรยายพิเศษเพื่อเพิ่มทักษะความรู้ในแง่มุมต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์

บริการห้องสมุด มีห้องสมุดกลางของมหาวิทยาลัยหอการค้าไทยให้บริการอย่างเพียงพอ หนังสือที่นักศึกษาสนใจใช้บริการมากคือหนังสือบริหารธุรกิจที่เป็นภาษาไทย แต่ทางคณะต้องการให้นักศึกษาอ่านภาษาอังกฤษด้วยจะได้มีความรู้กว้างขวางยิ่งขึ้น

เป้าประสงค์ด้านการวิจัย

การวิจัยของคณะบริหารธุรกิจ ส่วนมากเป็นการวิจัยธุรกิจ แต่ทำกันไม่มาก เพราะมีภาระด้านการสอนมาก อาจารย์ของคณะนี้จึงไม่พร้อมทำวิจัยอย่างเต็มที่ ทว่าการวิจัยส่วนมากได้มาจากมหาวิทยาลัยสนับสนุนและอีกส่วนหนึ่งได้มาจากทบวงมหาวิทยาลัย แต่อีกลักษณะหนึ่งได้มาจากวงการธุรกิจขอให้ทำการวิจัยโดยออกค่าใช้จ่ายให้ทั้งหมด

แนวโน้มของการวิจัยในอนาคต เมื่อมีตำแหน่งทางวิชาการจากทบวงมหาวิทยาลัย คาดว่าจะมีอาจารย์ทำวิจัยกันมากขึ้น และทางคณะก็พยายามสนับสนุนด้วยการลดชั่วโมงสอนให้พอเหมาะกับเวลาที่ต้องใช้ทำวิจัย

เป้าประสงค์ด้านบริการทางวิชาการแก่สังคม

มีการส่งอาจารย์ไปเป็นวิทยากรตามหน่วยงานที่ขอมา เช่น กระทรวงศึกษาธิการ กรมตำรวจ เป็นต้น อีกลักษณะหนึ่งคือการจัดสัมมนาให้แก่องค์กรธุรกิจ และช่วยวางโครงการพัฒนาหอการค้าจังหวัดของสภาหอการค้าไทย

สำหรับนักศึกษามีกิจกรรมบริการสังคมในรูปของสโมสรนักศึกษา โดยให้บริการในช่วงปิดภาคการศึกษา เช่น การออกค่ายอาสาพัฒนาชนบท เป็นต้น

เป้าประสงค์ด้านทุนบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ

เพ็ญริเริ่มตั้งศูนย์วัฒนธรรม ส่วนใหญ่เป็นการจัดนิทรรศการ พิธีกรรมทางศิลปวัฒนธรรม กิจกรรมด้านนี้ยังไม่กว้างขวางนัก

สรุปสาระสำคัญเกี่ยวกับเป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัย เอกชน

แนวโน้มในอนาคตของการสอนและผลิตบัณฑิต จะเน้นที่คุณภาพของบัณฑิตเป็นหลัก พยายามพัฒนาและหาแนวทางปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยอยู่เสมอและต้องล้ำหน้ากว่าสถาบันอื่น

การวิจัยต้องพยายามทำวิจัยมากขึ้นในทุกสาขาวิชา เพราะมีทุนสนับสนุนจาก

มหาวิทยาลัยและทบวงมหาวิทยาลัย

ทางด้านบริการวิชาการแก่ชุมชนต้องพยายามหลักกับการสอน เพื่อให้บริการ
แก่สังคมมากกว่าที่เป็นอยู่ รวมถึงศิลปวัฒนธรรมควรได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนด้วย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อาจารย์สมพร เจนนภา
 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
 สัมภาษณ์ วันที่ 10 ตุลาคม 2528

สาระสำคัญมีดังนี้

เป้าประสงค์ด้านการสอนและผลิตบัณฑิต

คณะศึกษาศาสตร์เปิดสอนระดับปริญญาตรี 3 สาขา คือ การเงินการธนาคาร เศรษฐศาสตร์ธุรกิจและทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ ในอนาคตตามโครงการ 5 ปี จะไม่เปิดสาขาเพิ่มสำหรับปริญญาตรี แต่จะเปิดสอนระดับปริญญาโทประมาณปี พ.ศ.2531 โดยเน้นสาขาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ มีลักษณะนำทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ผสมกับหลักการทางด้านวิชาการบริหารธุรกิจ เพื่อเสริมคุณภาพบัณฑิตด้านวิชาชีพสำหรับตอบสนองตลาดแรงงานด้านธุรกิจ โดยเน้นเฉพาะผู้ที่ทำงานแล้วให้เพิ่มความรู้มากขึ้น โครงการปริญญาโทจะเปิดสอนระหว่างเวลา 17.00 - 20.00 น.

ส่วนระดับปริญญาเอกขึ้นอยู่กับนโยบายของผู้บริหารมหาวิทยาลัย ซึ่งขณะนี้ยังไม่มีความพร้อมด้านบุคลากร เพราะผู้สอนระดับปริญญายังไม่เพียงพอ อาจารย์ของมหาวิทยาลัยหอการค้าไทยก็อยู่ระหว่างทำปริญญาเอกที่ต่างประเทศ คาดว่าเมื่อโครงการปริญญาโทมีพื้นฐานดีแล้ว หลังปี พ.ศ.2530 อาจเริ่มโครงการปริญญาเอกทางเศรษฐศาสตร์ได้

เกี่ยวกับการหางานและการว่างงานของบัณฑิต ในระยะแรก ๆ ไม่สู้มีปัญหานัก แต่ในระยะหลังนี้มีบัณฑิตของสาขานี้ว่างงานมากขึ้น เฉพาะอย่างยิ่งบัณฑิตหญิงโอกาสได้งานทำน้อยกว่าบัณฑิตชาย ยังมีการใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ เช่น เครื่อง เอ.ที.เอ็ม ทำให้บัณฑิตที่จบสาขาการเงินการธนาคารมีอุปสรรคเกี่ยวกับการหางานเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามทางมหาวิทยาลัยได้แก้ปัญหาด้วยการไม่รับนักศึกษาเพิ่มจำนวนในสาขาเศรษฐศาสตร์ แต่จะรับเพิ่มในสาขาที่หางานทำได้ง่าย เช่น สาขาวิชาการบัญชี เป็นต้น

ด้านคุณธรรมและความรับผิดชอบของบัณฑิต เป็นนโยบายบริหารของส่วนกลางทางคณะเพียงแต่จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย

กิจกรรมเสริมคุณภาพบัณฑิต มีการจัดฝึกงานเพื่อหาประสบการณ์ตามองค์กร

ธุรกิจเอกชนและรัฐบาล เช่น การบินไทยและธนาคารต่าง ๆ เป็นต้น นอกจากนี้ยังได้เชิญผู้ทรงคุณวุฒิท่านต่าง ๆ มาเป็นวิทยากร เป็นอาจารย์พิเศษเพื่อเสริมประสบการณ์และความรู้ให้แก่นักศึกษาที่จะเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพในอนาคต

บริการห้องสมุดของคณะเศรษฐศาสตร์ได้หนังสือจากการบริจาคของอาจารย์และคณาบดีคนก่อน ๆ ส่วนห้องสมุดกลางของมหาวิทยาลัยนั้นมียงบประมาณสนับสนุนไว้เป็นจำนวนมาก

ปัญหาการเรียนการสอนของคณะเศรษฐศาสตร์คือวิชาคณิตศาสตร์ที่นักศึกษาส่วนมากสอบไม่ผ่าน จึงต้องมีการสอนเสริมเพื่อให้เกิดความเข้าใจควบคู่กับวิชาภาษาอังกฤษ

เป้าประสงค์ด้านการวิจัย

คณะเศรษฐศาสตร์ทำวิจัยตามความสนใจของตนเอง ส่วนมากเป็นการวิจัยแบบคณะ 3-4 คน มีศูนย์วิจัยของมหาวิทยาลัยให้การสนับสนุน และมีทุนของทบวงมหาวิทยาลัยช่วยการวิจัยอีกทางหนึ่ง แต่จำนวนการวิจัยยังมีน้อยเพราะเวลาที่ให้กับการวิจัยมีน้อย และการวิจัยส่วนมากเป็นการวิจัยสถาบัน เกี่ยวกับการบริหารการเรียนการสอน เช่น ปัญหาการสอบตก หรือให้ออกของคณะเศรษฐศาสตร์ เป็นต้น

เป้าประสงค์ด้านบริการทางวิชาการแก่สังคม

สำหรับคณะเศรษฐศาสตร์มีน้อย จะมีบ้างเฉพาะอาจารย์ประจำออกไปสอนให้กับสถาบันอื่น หรือจัดอบรมเป็นระยะเวลาสั้น ๆ ให้กับบุคคลภายนอก ส่วนการให้บริการของนักศึกษานั้นจัดกิจกรรมร่วมกับนักศึกษาของคณะอื่น เป็นรูปของสโมสรนักศึกษาหรือค่ายอาสาพัฒนา ช่วยสอนหนังสือให้แก่เด็กสลัม โดยทางมหาวิทยาลัยให้ความช่วยเหลือด้านพาหนะและงบประมาณตามสมควร

เป้าประสงค์ด้านบำรู้งศิลปะวัฒนธรรมของชาติ

คณะเศรษฐศาสตร์ไม่มีกิจกรรมด้านนี้โดยเฉพาะ แต่ได้ส่งนักศึกษาร่วมกิจกรรมกับทางมหาวิทยาลัยเป็นส่วนรวม ซึ่งมีกิจกรรมน้อยเมื่อเทียบกับเป้าประสงค์ด้านอื่น

สรุปสาระสำคัญเกี่ยวกับเป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัย เอกชน

จากเป้าประสงค์ทั้งสี่ประการที่กล่าวมา คณะเศรษฐศาสตร์เน้นด้านวิชาการ

คือการสอนและผลิตบัณฑิตควบคู่กับการวิจัย เพราะการวิจัยเป็นสิ่งเสริมทักษะของอาจารย์ อันมีผลต่อคุณภาพของนักศึกษาด้วย

แนวโน้มเกี่ยวกับการสอนของคณะเศรษฐศาสตร์นั้น ยังคงให้มีอาจารย์พิเศษ บางส่วนเพื่อเสริมประสบการณ์ให้กับนักศึกษา ส่วนการวิจัยจะมีการอบรมเรื่องการวิจัยให้ บุคลากรของมหาวิทยาลัยมีความชำนาญมากขึ้น ด้านบริการชุมชนหรือสังคมนั้นจะมีการเปิด อบรมระยะสั้น ๆ เกี่ยวกับวิชาชีพที่ไม่ใช่ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์โดยตรง สำหรับศิลปวัฒนธรรม คงเป็นเรื่องของมหาวิทยาลัยทางคณะไม่มั่นนโยบายด้านนี้ แต่พร้อมจะให้การสนับสนุนตาม แนวทางปฏิบัติของมหาวิทยาลัยทุกรูปแบบเพื่อคุณธรรมและความรับผิดชอบของบัณฑิตในอนาคต เช่น การแต่งกาย การเคารพผู้ใหญ่ เป็นต้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อาจารย์เอนก พึ่งผลพูน
คณบดีคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
สัมภาษณ์ วันที่ 10 ตุลาคม 2528

สาระสำคัญมีดังนี้

เป้าประสงค์ด้านการสอนและผลิตบัณฑิต

คณะวิทยาศาสตร์เปิดสอน 3 สาขาวิชา คือวิทยาศาสตร์คอมพิวเตอร์ สถิติ และคณิตศาสตร์ประยุกต์

โครงการบัณฑิตศึกษาระดับปริญญาโทอาจเป็นไปได้ใน 3-4 ปีข้างหน้า เพราะเพิ่งเปิดสอนระดับปริญญาตรีได้เพียง 2 ปี ส่วนระดับปริญญาเอกคงเป็นไปได้ยากและยังไม่มีในโครงการระยะนี้ อย่างไรก็ตามการสอนและผลิตบัณฑิตของคณะวิทยาศาสตร์ถือว่ามีความพร้อมเนื่องจากมีอาจารย์เพียงพอและอุปกรณ์ครบตามเกณฑ์

การเปิดสาขาวิชาในอนาคตต้องคำนึงถึงความต้องการของตลาด หากขาดค่านิยมจะเปิดสอนตานั้น เช่น คำนวณวิทยาการคอมพิวเตอร์ คณิตศาสตร์ประกันภัย เป็นต้น โดยใช้วิชาพื้นฐานเป็นวิชาแกน วิชาเอกเป็นส่วนเสริมสาขาใหม่ที่เลือกให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

เกี่ยวกับการหางานของบัณฑิต ไม่มีปัญหาการว่างงานเพราะทางคณะได้ศึกษาตลาดแรงงานและบุคลากรที่สังคมต้องการ เช่น สาขาคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

กิจกรรมเสริมคุณภาพบัณฑิตมีภาคปฏิบัติ 3-9 คาบต่อสัปดาห์ มีการฝึกทักษะใช้เครื่องมือหรือโปรแกรมพัฒนาสมองอยู่เสมอ เฉพาะอย่างยิ่งอาจารย์ในสาขานี้มีความรู้ความชำนาญด้านคอมพิวเตอร์มาก จึงเป็นข้อยืนยันว่าบัณฑิตสาขาวิทยาศาสตร์มีคุณภาพแน่

ด้านคุณธรรมและจริยธรรม คณะวิทยาศาสตร์เน้นความซื่อสัตย์ สร้างมนุษยสัมพันธ์แก่บุคคลทั่วไป สร้างเสริมให้เป็นคนที่มีระเบียบวินัย เคารพผู้อาวุโสและมีความรักสถาบันการศึกษา ประการสำคัญต้องมีความรับผิดชอบในหน้าที่ด้วย

เป้าประสงค์ด้านการวิจัย

ทางคณะวิทยาศาสตร์ส่วนมากจะให้การสนับสนุนด้านการวิจัยแก่คณาจารย์ด้วยการช่วยเก็บข้อมูลทางคอมพิวเตอร์ ฝึกอบรมการใช้เครื่องในการวิจัยและวิเคราะห์ผลการวิจัย ส่วนอาจารย์ของคณะทำวิจัยนั้นยังมีเพราะเป็นคณะใหม่ที่เปิดสอนได้เพียง 2 ปี แต่ในอนาคตจะมีการวิจัยมากขึ้น

เป้าประสงค์ด้านบริการทางวิชาการแก่สังคม

มีบริการฝึกอบรมทางคอมพิวเตอร์แก่ผู้สนใจทั้งภายในและภายนอกสถาบัน รวมถึงรับวิจัยข้อมูลด้านธุรกิจแก่บุคคลหรือห้างร้านต่าง ๆ

เป้าประสงค์ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ

ได้แทรกไว้กับหลักสูตรแล้ว เช่น พื้นฐานอารยธรรม งานศิลปกรรม และออกแบบดีไซน์ เป็นต้น นอกจากนี้นักศึกษายังสามารถเลือกเรียนทางดนตรีในสาขามนุษยศาสตร์ได้ด้วย

สรุปสาระสำคัญเกี่ยวกับเป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัยเอกชน

แนวโน้มเกี่ยวกับเป้าประสงค์ในอนาคต สำหรับการสอนและผลิตบัณฑิตเน้นด้านคอมพิวเตอร์ สถิติ และคณิตศาสตร์ที่สามารถใช้ประโยชน์ได้จริง โดยพยายามให้บัณฑิตที่จบออกไปต่อสู้กับสังคมภายนอกได้

การวิจัยในอนาคตขึ้นอยู่กับหัวข้อและความต้องการของสถาบัน โดยสามารถนำผลของการวิจัยมาใช้ประโยชน์ได้

ปัจจัยที่มีผลต่อเป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัยเอกชน ประการแรกรัฐควรยกเว้นภาษีอุปกรณ์การศึกษาเฉพาะอย่างยิ่งเครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์เคมี เพื่อนำเงินส่วนนี้มาใช้พัฒนามหาวิทยาลัยได้เต็มที่ และควรแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับการโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินของมหาวิทยาลัยเอกชนให้เกิดความคล่องตัวยิ่งขึ้น ประการที่สองรัฐควรส่งเสริมให้มีการกู้เงินเพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยด้วยอัตราดอกเบี้ยต่ำใช้คืนระยะยาว หรือไม่เก็บค่าเช่าเงินกู้จากต่างประเทศให้

ผู้ทรงคุณวุฒิและบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับมหาวิทยาลัยเอกชน
ซึ่งให้ข้อมูลในการทำวิจัย

.....

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านมหาวิทยาลัยเอกชน

1. ศจ.ดร.ประชุมสุข อาชาวำรุง	กรรมการสภามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
2. ศจ.ดร.นิพนธ์ ศศิธร	อดีตรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย
และ กรรมการสภามหาวิทยาลัยพายัพ
3. คุณฤทธิ จวีรัตน์	ผู้อำนวยการกองสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
ทบวงมหาวิทยาลัย
4. คุณพรทิพา เชื้อวัฒนากุล	นักวิชาการระดับ 7 หัวหน้างานส่งเสริม
กองสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ทบวงมหาวิทยาลัย
5. รศ.ประสิทธิ์ ไชววิไลกุล	ผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย และกรรมการพิจารณา
หลักสูตรนิติศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
6. รศ.พรรณิ ประเสริฐวงษ์	กรรมการสภามหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
7. อาจารย์ธนู อุทัยพันธ์	หัวหน้าแผนกพัฒนาคณาจารย์
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศาสตราจารย์ ดร.ประชุมสุข อาชาวำรุง
กรรมการสภามหาวิทยาลัย ธุรกิจบัณฑิต
สัมภาษณ์ วันที่ 8 พฤศจิกายน 2528

สาระสำคัญมีดังนี้

เป้าประสงค์ด้านการสอนและผลิตบัณฑิต

ความเหมาะสมในการเปิดสอนสาขาวิชาต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยเอกชนขึ้นอยู่กับความพร้อมของแต่ละสถาบัน โดยคำนึงถึงความต้องการของผู้เรียนเป็นประการสำคัญ ส่วนการสอนและผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเอกชนจากข้อมูลต่าง ๆ นำมาใช้พิจารณาแล้วถือว่ามหาวิทยาลัยเอกชนทำได้ดีกว่าภาครัฐบาล เพราะเหตุผลสำคัญ คือ

1. อาจารย์หรือผู้สอนของมหาวิทยาลัยเอกชน เป็นบุคลากรที่มีความรู้และประสบการณ์มาก ย่อมถ่ายทอดวิชาความรู้ตลอดจนประสบการณ์ต่าง ๆ ได้ดี เช่น การสอนวิชากฎหมายเชิญผู้พิพากษามาสอน หรือวิชาการบัญชีเชิญนักบัญชีที่มีประสบการณ์ในการประกอบวิชาชีพนี้มาสอน ฯลฯ เป็นต้น
2. การบริหารของมหาวิทยาลัยเอกชน มีความคล่องตัวกว่าภาครัฐบาล มีความสะดวกรวดเร็ว ระบบการเรียนการสอนย่อมคล่องตัว ทำให้การผลิตบัณฑิตมีประสิทธิภาพ
3. การให้บริการด้านต่าง ๆ มีมากกว่าภาครัฐบาล เพราะมหาวิทยาลัยเอกชนต้องแข่งขันกับมหาวิทยาลัยรัฐบาลและมหาวิทยาลัยเอกชนด้วยกันเอง จึงต้องบริการด้านการเรียนการสอนอย่างเต็มที่เพื่อชื่อเสียงของสถาบัน
4. ความสัมพันธ์หรือการเอาใจใส่ของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยเอกชน มีความใกล้ชิดและให้ความสนใจกับนักเรียนมาก ทำให้โอกาสจบการศึกษาของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชนมีมากกว่ามหาวิทยาลัยของรัฐ เฉพาะอย่างยิ่งในมหาวิทยาลัยเปิด
5. ระดับสติปัญญาของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน ไม่แตกต่างจากนักศึกษาของรัฐ แม้จะมีการสอบคัดเลือกก็ไม่อาจตัดสินได้ว่า ผู้สอบคัดเลือกได้จะมีสติปัญญาดี

กว่าผู้สอบคัดเลือกไม่ได้ ดังนั้นเมื่อระดับสติปัญญาไม่แตกต่างกัน แต่นักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชนได้รับบริการที่ดี มีคณาจารย์มีความรู้ มีประสบการณ์ และการเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด โอกาสจบการศึกษาหรือการเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชนจึงได้เปรียบนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ

เป้าประสงค์ด้านการวิจัย

มหาวิทยาลัยเอกชนมีการวิจัยน้อย เพราะการวิจัยจะมีความสัมพันธ์กับการศึกษาระดับปริญญาโทและเอก แต่ในอนาคตเชื่อว่ามหาวิทยาลัยเอกชนจะมีการวิจัยมากขึ้น โดยการให้ทุนทำวิจัยรวมทั้งนำผลการวิจัยเป็นผลงานของอาจารย์และสถาบันนั้น ๆ ด้วย

เป้าประสงค์ด้านบริการทางวิชาการและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ

คำว่า "วัฒนธรรม" เป็นคำที่มีความหมายกว้างขวาง หมายถึง สิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น คิดค้นหรือประดิษฐ์ ซึ่งเรียกว่า "วัฒนธรรม" เช่น สิ่งประดิษฐ์ เครื่องมือเครื่องใช้ รวมถึงศิลปะและวัฒนธรรมของชาติด้วย

ในการศึกษานี้ถือเป็นที่ของอุดมศึกษาที่ต้องกระทำ เพราะการผลิตบัณฑิตนอกจากให้มีความรู้ความสามารถทางวิชาการแล้ว จะต้องส่งเสริมให้เป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม ดังนั้นการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ ถือเป็นการรับผิดชอบต่อบัณฑิตหรือนักการอุดมศึกษาทั้งหลาย และจะเป็นการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมไปพร้อม ๆ กัน

สรุปสาระสำคัญเกี่ยวกับเป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัยเอกชน

ปัญหาของการอุดมศึกษาปัจจุบันที่สำคัญ มีดังนี้

1. ขาดผู้นำและอาจารย์ที่ดี หมายถึงอาจารย์ระดับอุดมศึกษายังไม่มีคุณภาพเท่าที่ควร ไม่เป็นนักวิชาการโดยแท้ และขาดความเป็นผู้นำทางอุดมศึกษา มีการหันเหไปเล่นการเมือง
2. ขาดหลักการ หมายถึงขาดการใช้เหตุผลที่ดี แนวทางแก้ไขควรมีการสร้างบรรยากาศให้เหมาะสมกับการอุดมศึกษา จัดพฤติกรรมให้สอดคล้องกับการเป็นผู้นำและนักวิชาการ

หลักการพิจารณาความเป็น"วิชาการ"ของอุดมศึกษา ควรถือหลักเกณฑ์ 4

ประการ คือ

1. มีเนื้อหาวิชาหรือไม่
2. มีทฤษฎีเฉพาะตัวหรือไม่
3. มีศัพท์เฉพาะตัวหรือไม่
4. มีงานวิจัยสนับสนุนหรือไม่เพียงพอ

การทำวิจัยที่ดี ควรใช้ข้อมูลที่มีเหตุผล มิใช่เป็นความเห็น เว้นแต่ความเห็น
ของผู้เชี่ยวชาญจึงนับเป็นข้อมูลทางการวิจัยได้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศาสตราจารย์ ดร.นิพนธ์ ศศิธร
อธิการบดีมหาวิทยาลัย

และ

กรรมการสภามหาวิทยาลัยพายัพ
สัมภาษณ์ วันที่ 16 ตุลาคม 2528

.....

สาระสำคัญมีดังนี้

เป้าประสงค์ด้านการสอนและผลิตบัณฑิต

สาขาที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยเอกชนปัจจุบันเน้นด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ซึ่งจำเป็นสำหรับมนุษย์ในแง่ความเป็นคนที่สมบูรณ์ โดยสร้างคุณธรรมและความสามารถ นอกจากนี้ยังทำให้มีความคิดสร้างสรรค์ได้ดี เช่น บุคคลที่จบครูก็สามารถเกิดความคิดริเริ่มในการแสวงหาความรู้ให้กว้างขวางต่อไป เป็นต้น ส่วนการศึกษาด้านวิชาชีพ เช่น แพทย์ นักกฎหมาย ฯลฯ การศึกษาด้านมนุษยศาสตร์จะเป็นพื้นฐานให้สามารถใช้วิชาชีพนั้น ๆ ได้อย่างสมบูรณ์แบบ ประกอบด้วยคุณธรรมและความรู้ความสามารถ

อนาคตของมหาวิทยาลัยเอกชน มีจุดอ่อนที่รายได้เป็นสำคัญ เพราะมีกฎหมายกำหนดรายได้ไว้ ดังนั้นการบริหารงานจึงเป็นรูปของมูลนิธิ หรือองค์การศาสนา โดยเงินที่ได้รับต้องนำมาพัฒนาสถาบันต่อไป การศึกษาจะจัดได้ดีต้องอาศัยเงินทุนมาก เช่น มหาวิทยาลัยฮาวาคก็มีปัญหาด้านการเงินเหมือนกัน

ปัญหาที่จะให้มีคนมาศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชนมากขึ้น มหาวิทยาลัยเอกชนต้องมีคุณภาพ และต้องแบ่งภารกิจของการจัดการศึกษาระหว่างรัฐกับเอกชนให้ชัดเจน กล่าวคือ รัฐจะจัดการศึกษาสาขาวิชาใด และเอกชนควรจัดการศึกษาสาขาวิชาใด อีกประการหนึ่งควรส่งเสริมให้คนที่มีฐานะดี เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน และคนที่มีฐานะไม่ดี เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ หรือหากคนที่มีฐานะไม่ดี เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐไม่ได้ ควรให้ทุนจากมหาวิทยาลัยเอกชนช่วยเหลือในการศึกษากับมหาวิทยาลัยเอกชนทั้งหลาย

แนวทางแก้ไขเกี่ยวกับอนาคตของมหาวิทยาลัยเอกชน รัฐต้องให้ความไว้วางใจแก่มหาวิทยาลัยเอกชน เปิดโอกาสให้มหาวิทยาลัยเอกชนมีรายได้มากขึ้นสามารถขยายและพัฒนาการศึกษาของตน มีการแบ่งภาระการจัดการศึกษาให้ชัดเจนโดยรัฐมุ่งจัดการศึกษาเพื่อคนที่มีฐานะยากจน ส่วนเอกชนจัดการศึกษาสำหรับคนที่มีฐานะดี และควรแบ่งภาระการสอนในสาขาวิชาต่าง ๆ ให้ชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อนกัน

สำหรับการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษานั้น มหาวิทยาลัยเอกชนคงทำได้ลำบาก เพราะรัฐเองยังมีปัญหาในการจัดการศึกษาระดับนี้ การดำเนินงานควรอาศัยความร่วมมือกับต่างประเทศเพื่อขอความช่วยเหลืออย่างยั่งยืนด้านการเงิน

ด้านปัญหาการว่างงานของบัณฑิต โดยทั่วไปจะมีภาวะการว่างงานมากเพราะมหาวิทยาลัยของรัฐได้รับความเชื่อถือมากกว่ามหาวิทยาลัยเอกชน นอกจากนี้รัฐยังขาดนโยบายการสร้างงานให้กับบัณฑิตที่จบการศึกษา เพราะปรัชญาอุดมศึกษาแต่เดิมส่งเสริมให้คนรับราชการเป็นหลัก รัฐไม่ได้เตรียมงานไว้สำหรับผู้จบการศึกษา รัฐคำนึงถึงการผลิตบัณฑิตเพื่อแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าเสียส่วนมาก

เกี่ยวกับคุณธรรมและความรับผิดชอบของบัณฑิต มหาวิทยาลัยเอกชนจะต้องยึดถือเป็นประการสำคัญ เพราะมีตลาดหรือสังคมกำหนด หากผลิตบัณฑิตไม่มีคุณธรรมหรือไม่มีความรับผิดชอบต่อสังคมทำให้เสียชื่อเสียงแก่สถาบัน ดังนั้นมหาวิทยาลัยเอกชนทุกแห่งต้องพยายามพัฒนาความรับผิดชอบต่อสังคมเพื่อจะสามารถนำวิชาความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการประกอบการงานได้ดี และเพื่อสนองความมีคุณธรรมความรับผิดชอบต่อสังคม รัฐต้องเปิดโอกาสให้มหาวิทยาลัยเอกชนมีอิสระในการบริหารงาน มีความคล่องตัวมากขึ้น แล้วปล่อยให้ตลาดหรือสังคมควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

เป้าประสงค์ด้านการวิจัย

ควรได้รับการส่งเสริมในมหาวิทยาลัยเอกชน เพราะปัจจุบันยังมีการทำวิจัยน้อย การวิจัยที่มหาวิทยาลัยเอกชนสมควรทำคือการศึกษาเชิงประยุกต์ที่สอดคล้องกับตลาดหรือธุรกิจให้มาก และควรมีการแบ่งบทบาทการวิจัยระหว่างรัฐบาลกับภาคเอกชนอย่างเหมาะสม นอกจากนี้ต้องได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยเอกชนเองและจากทบวงมหาวิทยาลัยด้วย เพราะการวิจัยที่กระทำกันในขณะนี้ส่วนมากทำเป็นตามแนวการวิจัย

ของต่างประเทศ ไม่อาจนำมาใช้ประโยชน์กับสังคมไทยได้มากนัก

สำหรับการวิจัยในอนาคต มหาวิทยาลัยเอกชนจะมีการทำวิจัยมากขึ้น เนื่องจากมีการวิจัยเพื่อตำแหน่งวิชาการ อย่างไรก็ตามปัญหาที่เกิดขึ้นก็คืออาจารย์ที่เก่งในการทำวิจัยกลับสอนไม่เป็นและอาจารย์ที่สอนก็กลับไม่ทำวิจัย จึงเป็นสิ่งที่มีมหาวิทยาลัยเอกชนควรดำเนินการแก้ไข

ประการสำคัญการวิจัยของมหาวิทยาลัยเอกชนควรทำวิจัยที่เกิดประโยชน์โดยตรงต่อสังคมและประเทศชาติ มิใช่ทำวิจัยเพื่อตำแหน่งทางวิชาการแต่เพียงอย่างเดียว

เป้าประสงค์ด้านบริการทางวิชาการแก่สังคม

ต้องกระทำทั้งมหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชน เพราะการบริการสังคมถือเป็นภารกิจหลักประการหนึ่งของการอุดมศึกษา

เป้าประสงค์ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ

ควรมีลักษณะเป็นการนำศิลปมาใช้ประยุกต์ในการดำเนินชีวิต เช่น ศิลปการพูด ศิลปการเข้าสมาคมหรือการทำงานร่วมกับบุคคลอื่น เป็นต้น ส่วนการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติในด้านความเป็นเอกลักษณ์ไทยก็เป็นสิ่งที่ควรส่งเสริมเช่นเดียวกัน

สรุปสาระสำคัญเกี่ยวกับเป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัยเอกชน

รัฐต้องพยายามสร้างแรงจูงใจแก่เอกชนในการลงทุนประกอบกิจการมหาวิทยาลัยเอกชนให้มากขึ้น เช่น เปิดโอกาสให้มีผลกำไรได้มากกว่าที่เป็นอยู่ ให้เกียรติทางวิชาการเพื่อสนองค่านิยมของสังคมและวงศ์ตระกูล

สังคมไทยควรยอมรับมหาวิทยาลัยเอกชนทั้งการผลิตบัณฑิตและด้านวิชาการ

ควรส่งเสริมความร่วมมือกันระหว่างมหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชน มีการแบ่งภาระหน้าที่ให้เป็นสัดส่วน เพื่อช่วยกันบริหารการอุดมศึกษาไปสู่การพัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยรัฐต้องให้ความไว้วางใจแก่มหาวิทยาลัยเอกชนสำหรับการจัดการศึกษาในสาขาวิชาดำเนินการได้

คุณฤทธิ จวีรัตน์

ผู้อำนวยการกองสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

สัมภาษณ์ วันที่ 18 กันยายน 2528

.....

สาระสำคัญของนี้

เป้าประสงค์ด้านการสอนและผลิตบัณฑิต

ทบวงมหาวิทยาลัยส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนรับภาระการเรียนการสอน โดยมีได้กำหนดว่าจะเป็นการศึกษาค้นคว้าหรือด้านวิทยาศาสตร์ แต่ได้พิจารณาถึงสาขาวิชาที่จำเป็นและขาดแคลนโดยให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ดังนั้นจึงมีสถาบันอุดมศึกษาเอกชนขอเปิดสอนทั้งด้านสังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีรวมกันไป ซึ่งในอนาคตจะเน้นให้การสนับสนุนในสาขาวิชาที่มีความจำเป็นแก่สังคม เช่นทางสาขาพยาบาล เป็นต้น

ส่วนสาขาวิชาที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชน หรือมหาวิทยาลัยเอกชนควรจัดสอนในอนาคตนั้น ขณะนี้ทางทบวงมหาวิทยาลัยกำลังวิเคราะห์แนวทางอยู่ อย่างไรก็ตามแนวโน้มของการเปิดสอนสาขาวิชาต่าง ๆ นั้น จะมีตลาดแรงงานเป็นตัวกำหนด กล่าวคือถ้ามหาวิทยาลัยเอกชนผลิตบัณฑิตออกไปแล้วไม่สามารถหางานทำได้เป็นจำนวนมาก ก็จะต้องเปลี่ยนแนวทางไป ซึ่งมหาวิทยาลัยเอกชนมีการปรับตัวได้ดีกว่ามหาวิทยาลัยของรัฐ เพราะมหาวิทยาลัยของรัฐถูกกำหนดโดยตัวอาจารย์และเครื่องมือหรืออุปกรณ์ในการศึกษา

สำหรับการเปิดสอนระดับปริญญาโทและปริญญาเอกนั้น มหาวิทยาลัยเอกชนนับได้ว่ามีความพร้อมพอสมควร เฉพาะอย่างยิ่งระดับปริญญาโทได้มีมหาวิทยาลัยเอกชนเริ่มเปิดสอนแล้ว และในอนาคตมหาวิทยาลัยเอกชนควรถือปรัชญาเน้นด้านบัณฑิตศึกษามากขึ้น เพราะการผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรีมีแหล่งผลิตเป็นจำนวนมากทั้งของรัฐและเอกชน

ในด้านการแก้ปัญหาบัณฑิตตกงาน ได้มีการประชุมปรึกษาในกลุ่มผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา เห็นควรผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพเท่าเทียมรัฐหรือดีกว่าในบางสาขาวิชา นอกจากนี้ควรมีแนวคิดให้บัณฑิตสามารถสร้างงานเองได้ เพราะบัณฑิตของเอกชนจำนวนไม่

น้อยที่มีกิจการหรือธุรกิจของตนเองอยู่แล้ว ฉะนั้นปัญหาการว่างงานหรือการตกงานของบัณฑิตที่จบจากมหาวิทยาลัยเอกชนจึงมีน้อยเมื่อเทียบกับมหาวิทยาลัยของรัฐ เพราะมหาวิทยาลัยของรัฐมุ่งคำนึงถึงจำนวนของบัณฑิตมากกว่าปัญหาการว่างงาน แต่มหาวิทยาลัยเอกชนได้คำนึงถึงความต้องการของตลาดแรงงานเป็นสำคัญ

ด้านคุณธรรมและความรับผิดชอบต่องสังคมของบัณฑิต ทางทบวงมหาวิทยาลัยได้เน้นการสร้างคุณธรรมและจริยธรรมของนิสิตนักศึกษาตลอดถึงตัวบัณฑิตมากขึ้นกว่าเดิม โดยเชื่อว่ามหาวิทยาลัยเอกชนมีการฝึกนักศึกษาและบัณฑิตได้ดีไม่ด้อยกว่าของรัฐ สำหรับทบวงมหาวิทยาลัยถือเป็นนโยบายที่จะต้องจัดทำอย่างจริงจังต่อไป ในส่วนของกิจกรรมด้านนี้ได้มีการจัดอบรมธรรมและจริยธรรม เช่น ชักชวนนิสิตนักศึกษามอบธรรมที่สวนโมกขพลาราม อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นต้น รวมทั้งส่งเสริมเกี่ยวกับกิจกรรมของชมรมพุทธศาสน์ของสถาบันอุดมศึกษาในทุกสถาบันทั้งของรัฐและเอกชน กิจกรรมอีกด้านหนึ่งคือการส่งเสริมด้านนอกค่ายอาสาพัฒนาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชน ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้ทบวงมหาวิทยาลัยได้จัดงบประมาณสนับสนุนเช่นเดียวกับมหาวิทยาลัยของรัฐ แต่จะได้จำนวนน้อยกว่า เพราะนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเอกชนมีจำนวนน้อยกว่า จึงได้งบประมาณเฉลี่ยน้อยกว่าของรัฐ

เมื่อกล่าวโดยสรุป สำหรับเป้าประสงค์ในด้านการสอนและผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเอกชนที่สำคัญมีดังนี้

1. ต้องอยู่ในกรอบของแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ (ปัจจุบันเป็นแผนพัฒนาฉบับที่ 5 ต่อฉบับที่ 6 ซึ่งเป็นแผนในอนาคต)
2. ควรมุ่งเน้นทั้งด้านความรู้ คุณธรรมและจริยธรรมไปพร้อม ๆ กัน
3. ต้องเป็นไปเพื่อการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ
4. ผลิตบัณฑิตให้สามารถออกไปสร้างงานได้เอง

เป้าประสงค์ด้านการวิจัย

ทบวงมหาวิทยาลัยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของมาตรฐานทางวิชาการที่เป็นอยู่ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนอย่างมาก จึงมีนโยบายสนับสนุนให้คณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเฉพาะอย่างยิ่งมหาวิทยาลัยเอกชนได้ทำโครงการวิจัย ซึ่งในปีงบประมาณ 2528 ให้การสนับสนุนไว้ 38 โครงการ โดยจะสนับสนุนการวิจัย 2 ลักษณะ คือการวิจัย

ทางวิชาการและการวิจัยสถาบัน การวิจัยทางวิชาการเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน
ของคณาจารย์เอง ส่วนการวิจัยสถาบันเพื่อปรับปรุงคุณภาพและมาตรฐานการสอนของ
สถาบันอุดมศึกษาเอกชน เป้าประสงค์ด้านการวิจัยนี้ทบวงมหาวิทยาลัยได้ให้ความสำคัญ
มากเพราะถือเป็นการกิจหนึ่งที่มหาวิทยาลัยเอกชนจะขาดมิได้

ในด้าน การสนับสนุนจากงบประมาณอาจมีตัวเลขไม่มากนัก กล่าวคือปีการศึกษา
2528 ได้กำหนดไว้ประมาณ 800,000 บาท โดยกำกับไว้โครงการละไม่เกิน 20,000
บาท ทั้งนี้เพื่อเป็นการกระจายการสนับสนุนให้ทั่วถึง

สำหรับแนวโน้มของการส่งเสริมด้านการวิจัย ทบวงมหาวิทยาลัยจะให้การสนับสนุน
มหาวิทยาลัยเอกชนมากขึ้น แต่จะเน้นโครงการวิจัยที่มีเนื้อหาใช้ประโยชน์ได้จริงและ
เป็นการวิจัยร่วมกันหรือเป็นคณะ เช่น รวมคณาจารย์จากมหาวิทยาลัยเอกชนต่าง ๆ มา
วิจัยเรื่องที่ให้ประโยชน์ทั้งด้านวิชาการและอื่น ๆ เป็นต้น

อนึ่ง การวิจัยปัจจุบันเป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนหรือการวิจัยเพื่อ
ผลงานทางวิชาการมากกว่าการวิจัยเพื่อนำผลไปใช้ประโยชน์ได้จริงในสังคม

เป้าประสงค์ด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม

ขณะนี้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้การสนับสนุนนิสิตนักศึกษาออกไปบริการชุมชน
มากขึ้นเรื่อย ๆ โดยได้รับงบประมาณจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเอง และจากทบวงมหา
วิทยาลัย แต่มีจำนวนน้อยกว่าที่ให้กับมหาวิทยาลัยของรัฐ และโครงการของมหาวิทยาลัย
เอกชนจะต้องได้รับการพิจารณาจากทบวงมหาวิทยาลัย เพื่อให้เกิดความรัดกุมสามารถ
ปฏิบัติได้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ เหตุผลที่ต้องมีการพิจารณาจากทบวงมหาวิทยาลัย
เพราะมหาวิทยาลัยเอกชนเป็นสถาบันที่ตั้งขึ้นใหม่ อาจมีประสบการณ์ในการจัดทำโครง
การไม่เพียงพอ สมควรได้รับการแนะนำจากทบวงมหาวิทยาลัยไปล่วงหน้า

เป้าประสงค์ด้านทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรมของชาติ

นโยบายของทบวงมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยเอกชน
แยกพิจารณาได้ 2 ส่วน คือ

1. ทบวงมหาวิทยาลัยให้การสนับสนุนเช่นเดียวกับมหาวิทยาลัยของรัฐ ซึ่งใน

ปีนี้จะมีการจัดกิจกรรมด้านนี้มากขึ้น เพราะเป็นสิ่งที่ทุกฝ่ายควรส่งเสริมและช่วยกันรักษาไว้

2. ทบวงมหาวิทยาลัยได้จัดสรรงบประมาณไว้ในส่วนกิจกรรมของนักศึกษา โดยมีการโอนย้ายการใช้เงินจากส่วนอื่น ๆ ให้กับกิจกรรมด้านศิลปและวัฒนธรรมได้

ส่วนการดำเนินกิจกรรมด้านนี้ ทบวงมหาวิทยาลัยไม่ได้ควบคุม คงปล่อยให้มหาวิทยาลัยเอกชนจัดเองโดยอิสระ เพราะเห็นว่าเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตร ควรให้การสนับสนุนมากกว่าการควบคุม และเชื่อว่ามหาวิทยาลัยเอกชนสามารถควบคุมนักศึกษาจัดกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมได้ดีไม่มีปัญหา

สรุปสาระสำคัญเกี่ยวกับเป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัยเอกชน

ในด้านปัจจัยที่มีอิทธิพลหรือผลกระทบต่อข้อกำหนดเป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัยเอกชนที่สำคัญมี 2 ประการ คือ

1. นโยบายของรัฐบาล ซึ่งมีลักษณะเป็นแผนฉบับต่าง ๆ ที่ทำให้มหาวิทยาลัยเอกชนต้องปรับให้เข้ากับแผนเพื่อรับภาระและสนองความต้องการทางการศึกษาของประชาชนในชาติได้อย่างดี

2. ความต้องการของสังคม คือตลาดแรงงานจะเป็นตัวกำหนดแนวทางการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเอกชนได้ทั้งปัจจุบันและอนาคต

ปัญหาด้านการรับนักศึกษาในอนาคต จะไม่มีปัญหาแก่มหาวิทยาลัยเอกชน เพราะจำนวนนักศึกษาที่ต้องการศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชนยังมีอยู่อีกมาก ประกอบกับนักศึกษาที่เคยศึกษาในมหาวิทยาลัยเปิดและไม่จบการศึกษา ย่อมหันมาศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน เพราะมีโอกาสจบได้มากกว่า อีกประการหนึ่งมหาวิทยาลัยเอกชนสามารถปรับตัวได้ดี จะมีความคล่องตัวต่อการแก้ไขปัญหานี้ได้ เพียงแต่รัฐบาลกำหนดนโยบายหรือเป้าประสงค์ให้ชัดเจน คือหากสาขาวิชาใดที่มหาวิทยาลัยเอกชนสามารถดำเนินการสอนได้ รัฐไม่ควรเปิดสาขาวิชานั้นขึ้นใหม่ เพราะเป็นการแบ่งเบาภาระงบประมาณของรัฐได้อย่างมาก

เกี่ยวกับการจูงใจให้เอกชนลงทุนประกอบกิจการด้านมหาวิทยาลัยเอกชน ขณะนี้มีนักธุรกิจให้ความสนใจมากพอสมควรทั้งในรูปของเอกชนและมูลนิธิ ทบวงมหาวิทยาลัยกำลังหาทางส่งเสริมด้วยการกำหนดแนวทางปรับปรุงกฎเกณฑ์ให้อื้ออานวยต่อการจัดการ

ศึกษาระดับนี้ เช่น การชอยกเว้นภาษี และให้ความสะดวกในการโอนกรรมสิทธิ์ที่ดิน เป็นต้น ประการสำคัญทบวงมหาวิทยาลัยยังได้อนุญาตหลักของท่านปลัดทบวงมหาวิทยาลัย (นายอาทร ชนเห็นชอบ) ที่จะส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยเอกชนได้เกิดขึ้น ส่งเสริมให้ดำรงอยู่ และส่งเสริมให้พัฒนาการในอนาคต

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คุณพรทิพา เชื้อวัฒนากุล
 นักวิชาการศึกษาระดับ 7
 หัวหน้างานส่งเสริม กองสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
 สัมภาษณ์ วันที่ 2 ตุลาคม 2528

.....

สาระสำคัญของเรื่องนี้

ขั้นตอนการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน มีลำดับขั้นตอนดังนี้

1. เริ่มจากผู้ประสงค์จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ต้องศึกษาพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 และแนวทางการขอจัดตั้งวิทยาลัยเอกชนของทบวงมหาวิทยาลัย ซึ่งกำหนดสาระสำคัญเกี่ยวกับ

- (1) ชื่อของสถาบัน
- (2) เครื่องหมายของสถาบัน
- (3) วัตถุประสงค์
- (4) ที่ตั้งและทำเลที่ตั้ง
- (5) บริเวณ เช่น จำนวนพื้นที่ดินต้องเป็นกรรมสิทธิ์ของวิทยาลัย เป็นต้น
- (6) อาคาร และห้องเรียนต่าง ๆ
- (7) อุปกรณ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวกับที่ตั้งบริเวณและอาคาร
- (8) โครงการจัดการศึกษา เช่น การเปิดสอนสาขาวิชาและจำนวนนักศึกษา
- (9) มาตรฐานการรับนักศึกษา เช่น ความรู้ของผู้สมัครเข้าศึกษา
- (10) หลักสูตร เช่น ระยะเวลาในการเรียนการสอน
- (11) การวัดผล
- (12) ห้องสมุด
- (13) อุปกรณ์การศึกษา เช่น เครื่องพิมพ์ดีด เครื่องคิดเลข เป็นต้น
- (14) จำนวนเงินทุนประเดิมและทรัพย์สินที่จะใช้ในการจัดตั้ง
- (15) กฎเกณฑ์และแนวปฏิบัติของวิทยาลัยเกี่ยวกับผู้สอน เช่น สัญญาจ้าง

ให้เป็นไปตามกฎหมายแรงงาน

(16) กฎเกณฑ์และแนวปฏิบัติของวิทยาลัยเกี่ยวกับนักศึกษา เช่น เครื่องแบบนักศึกษา

(17) การเข้าเป็นเครือสถาบันอื่นทั้งในประเทศและต่างประเทศ

2. เสนอโครงการและรายละเอียดตามที่กำหนดไว้ในแนวทางการขอจัดตั้งวิทยาลัยเอกชนมายังทบวงมหาวิทยาลัย

3. ทบวงมหาวิทยาลัยจะตั้งคณะกรรมการพิจารณาโครงการขอจัดตั้ง โดยเน้นการพิจารณาหลัก 2 ประการ คือ

(1) หลักสูตร และ

(2) เกณฑ์ด้านการเงิน

4. คณะกรรมการชุดแรกสรุปผลการพิจารณาเสนอต่อคณะกรรมการใหญ่ต่อไป

5. คณะกรรมการใหญ่ คือคณะกรรมการอุดมศึกษาเอกชน โดยมีปลัดทบวงมหาวิทยาลัยเป็นประธาน จะดำเนินการพิจารณาอีกชั้นหนึ่ง

6. นำเสนอต่อรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย เพื่อออกใบอนุญาตแก่ผู้ขอจัดตั้งที่มีโครงการสอดคล้องกับแนวทางอันกำหนดไว้

7. เมื่อได้รับใบอนุญาตแล้ว จะต้องดำเนินงานตามโครงการภายใน 6 เดือน หากละเลยอาจถูกถอนใบอนุญาตได้

8. การปฏิบัติภายหลังได้รับใบอนุญาตและดำเนินงานตามโครงการ ให้อยู่ในบังคับของพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 เช่น การขอเปิดหลักสูตร การควบคุมมาตรฐาน เป็นต้น ถ้าไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนต้องได้รับโทษตามที่ระบุไว้ในกฎหมายนี้

9. การเปลี่ยนแปลงประเภทของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน อาจเปลี่ยนจากวิทยาลัยเป็นสถาบัน หรือจากวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยก็ได้ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่กำหนด แต่ลักษณะของสถาบันกับมหาวิทยาลัยต่างกันที่สถาบันเป็นการจัดการศึกษาเฉพาะด้าน เช่น สถาบันเกริก เป็นต้น ส่วนมหาวิทยาลัยเอกชนมีลักษณะของการจัดการศึกษากว้าง ๆ ทุกสาขาวิชา

สาระสำคัญอื่น ๆ เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยเอกชน มีดังนี้

1. ปัญหาของการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน มีดังนี้

- (1) ความไม่พร้อมเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ในที่ดินของผู้จัดตั้ง และอื่น ๆ
- (2) ปัญหาด้านบุคลากร เช่น บุคคลที่เข้าจัดทำโครงการ
- (3) ปัญหาด้านการเงิน หรืองบประมาณ

2. ความสนับสนุนที่ทบวงมหาวิทยาลัยให้กับเอกชน ในปัจจุบันและแนวโน้มของแผนการศึกษาชาติฉบับที่ 6 ได้ให้การสนับสนุนในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นงบประมาณเกี่ยวกับการวิจัย การจัดกิจกรรมของนักศึกษา แต่ส่วนใหญ่จะสนับสนุนในด้านความร่วมมือทางวิชาการ หรือการจัดอบรมสัมมนา มิได้ให้เป็นตัวเงิน และงบประมาณนี้ขึ้นอยู่กับสำนักปลัดทบวงมหาวิทยาลัย ซึ่งพยายามเฉลี่ยให้กับสถาบันอุดมศึกษาเอกชนทุกแห่งอย่างทั่วถึงที่สุด

3. แนวโน้มโดยทั่วไป ทบวงมหาวิทยาลัยได้ให้อิสระในการบริหารแก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมากที่สุด มิได้มีการควบคุมในลักษณะจับผิด แต่เน้นการสนับสนุนเพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีมาตรฐานทัดเทียมกับมหาวิทยาลัยของรัฐหรือดีกว่าในอนาคต

ศูนย์วิทยพัชยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รองศาสตราจารย์ประสิทธิ์ โฆวิไลกุล

ผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย

และ

กรรมการพิจารณาหลักสูตรนิติศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

สัมภาษณ์ วันที่ 30 กันยายน 2528

.....

สาระสำคัญมีดังนี้

เป้าประสงค์ด้านการสอนและผลิตบัณฑิต

ในด้านการสอนและผลิตบัณฑิต ถ้าผู้บริหารมหาวิทยาลัยเอกชนจะได้มีเจตนาช่วยรับภาระการศึกษาอย่างเหมาะสมกับผลกำไร ย่อมเกิดประโยชน์ต่อสังคมเป็นอันมาก ซึ่งในต่างประเทศระดับอุดมศึกษาของสหรัฐอเมริกาและอังกฤษเริ่มจากการจัดการศึกษาของเอกชน แต่ของประเทศไทยมีลักษณะตรงกันข้าม กล่าวคือรัฐเข้ามาจัดดำเนินการเองเกือบ 60 ปี หากเอกชนจัดทำได้จริงจะช่วยรับภาระแทนรัฐได้มาก เฉพาะอย่างยิ่งถ้าแบ่งกันจัดทำคณะสาขาวิชา หรือสาขาวิชาใดที่เอกชนสามารถจัดทำได้ดี ก็ควรให้เอกชนจัดทำเองเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ได้อย่างกว้างขวาง เพียงแต่รัฐบาลให้การกำกับและสนับสนุนเอกชน การกำกับทำได้จากการควบคุมมาตรฐานการศึกษา และวางแนวทางการบริหารงานที่ถูกต้อง ในกรณีนี้ได้มีมหาวิทยาลัยเอกชนหลายแห่งจัดการศึกษาอยู่ในเขตพื้นที่และบางสาขาทำได้ดีกว่ารัฐ

อย่างไรก็ตาม การจัดการศึกษาของเอกชนระดับอุดมศึกษามีข้อจำกัดที่เปิดโอกาสทางการศึกษาได้เฉพาะคนที่มั่งคั่งทรัพย์มาก ส่วนคนยากจนมีโอกาสเข้ารับการศึกษาได้น้อยหรืออาจไม่มีโอกาสเลย ถ้าเอกชนสามารถจัดสรรเงินทุนทางการศึกษาช่วยคนยากจนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษาจะเกิดประโยชน์ในการรับภาระแทนรัฐได้อย่างดียิ่ง นอกจากนี้ควรมีการศึกษาค้นคว้าทางวิทยาการร่วมกันระหว่างรัฐกับเอกชน เพื่อเป็นการพัฒนาการอุดมศึกษาของเอกชนโดยมีรัฐเป็นผู้วางแนวทางการบริหารให้

สำหรับมาตรฐานและการศึกษาสาขานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเอกชนยังอยู่ใน

ชั้นเริ่มต้น (แม้จะได้จัดการศึกษามาแล้วกว่า 15 ปี) ประสบการณ์ด้านนี้จึงมีน้อย ขณะนี้วิทยาลัยและมหาวิทยาลัยเอกชนที่เปิดสอนสาขานิติศาสตร์ ได้แก่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (ภาคค่ำ) วิทยาลัยศรีปทุม วิทยาลัยคณาวิสต์(มหาสารคาม) วิทยาลัยวงศ์สวัสดิกุล(นครราชสีมา) และวิทยาลัยเทคนิคสยาม(ภาคค่ำ)

ถ้าพิจารณาในภาพรวมของสาขานิติศาสตร์ แต่เดิมมีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จัดสอน ปัจจุบันสถาบันทั้งสองแห่งมีจำนวนนักศึกษาประมาณ 100 คน และ 600 คนตามลำดับ รวมสองสถาบันจะมีผู้สำเร็จการศึกษาปีละประมาณ 500 คน เป็นจำนวนไม่มากนักเมื่อเทียบกับจำนวนประชากรและงานด้านกฎหมายที่มีอยู่ แต่สภาพเป็นจริงปัจจุบันมีมหาวิทยาลัยเปิดอีกสองแห่ง คือมหาวิทยาลัยรามคำแหงซึ่งมีจำนวนนักศึกษาประมาณ 100,000 ถึง 200,000 คน และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช มีประมาณ 80,000 คน ที่อาจผลิตบัณฑิตสาขานิติศาสตร์ได้ถึงปีละ 80,000 คน นับเป็นจำนวนบัณฑิตนิติศาสตร์ที่มากมายมหาศาลเกินงานทางกฎหมายที่มีอยู่ เกิดภาวะว่างงาน ทำให้ประชาชนและผู้จัดการศึกษาเห็นว่าการศึกษากฎหมายเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นน้อย รัฐบาลจึงจัดสรรค้ำบประมาณให้น้อย อีกประการหนึ่งการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเปิดควบคุมด้านคุณธรรมและจริยธรรมไม่ทั่วถึงจะเป็นปัญหาเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพกฎหมายได้

เมื่อการผลิตบัณฑิตนิติศาสตร์มีมากเกินความต้องการเช่นนี้ มหาวิทยาลัยเอกชน จึงควรส่งเสริมการสอนด้านอื่น เช่น ศิลปศาสตร์ ปรัชญา ตรีภวิทยา ภาษาต่างประเทศ ศาสนาหรือวิชาดนตรี เป็นต้น เพื่อเน้นให้คนมีความรู้ ฉลาด และเพิ่มคุณภาพของประชากรในอนาคต ดังนั้นการเปิดสอนสาขาวิชามนุษยศาสตร์จะช่วยส่งเสริมการศึกษาของเอกชน ได้ดี มหาวิทยาลัยเอกชนไม่ควรเปิดสาขาวิชาที่รัฐจัดการศึกษาอยู่ก่อน และเกินความต้องการของสังคมเช่นสาขาวิชานิติศาสตร์ในปัจจุบัน

ส่วนการเปิดสอนระดับบัณฑิตศึกษา เฉพาะปริญญาโทมหาวิทยาลัยเอกชนควรให้การสนใจและรัฐต้องให้การส่งเสริมหากไม่กระทบถึงความมั่นคงของรัฐ โดยสาขาบริหาร ธุรกิจมหาวิทยาลัยเอกชนจัดทำได้ดี นอกจากนี้ควรเน้นสาขานิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ และเทคโนโลยีด้วย

ด้านคุณธรรมและจริยธรรมของนักศึกษาและบัณฑิต มหาวิทยาลัยเอกชนจะต้องจัดเสริมควบคู่กับด้านวิชาการ ซึ่งเป็นหน้าที่ของอาจารย์ทุกรายวิชาควรสอดแทรกการ

อบรมแนะนำเกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรม รวมถึงควรมีอาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำอีกทาง
หนึ่ง

เป้าประสงค์ด้านการวิจัย

ถือเป็นหน้าที่ของมหาวิทยาลัยเอกชนจะต้องทำและขาดไม่ได้ เพื่อการคิดริเริ่ม
สร้างสรรค์ ซึ่งอาจเป็นรูปการวิจัยโดยตรงหรือด้วยวารสารทางวิชาการ แต่ในระยะเริ่ม
แรกของการตั้งมหาวิทยาลัยเอกชนอาจไม่คล่องตัวนัก

เป้าประสงค์ด้านบริการทางวิชาการแก่สังคม

เป็นภารกิจอีกประการหนึ่งที่ต้องจัดทำ ทั้งนี้เป็นไปตามนโยบายของมหาวิทยาลัย
ที่เน้นให้นักศึกษาได้ออกปฏิบัติโดยตรงไม่ว่าจะเป็นภายในหรือภายนอกสถาบัน

เป้าประสงค์ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ

มหาวิทยาลัยเอกชนจะต้องคำนึงถึง เพราะเป็นเอกลักษณ์ของชาติ โดยทำการ
ศึกษาความเป็นมาในอดีตเพื่อนำมาใช้กับปัจจุบันและอนาคต สำหรับศิลปวัฒนธรรมเป็นภาร
กิจของคนยุคปัจจุบันจะต้องช่วยกันบำรุงรักษาและสืบทอดต่อไป การสนับสนุนงานด้านนี้ควร
มีการวิจัยค้นคว้าเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัยเอกชน และร่วมมือกับหน่วยงานอื่น
เพื่อส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของชาติ แต่อุปสรรคคงมีอยู่ในด้านงบประมาณที่มีน้อยและจำกัด
สรุปสาระสำคัญเกี่ยวกับเป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัยเอกชน

ปัจจัยที่มีผลกระทบถึงการกำหนดเป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัยเอกชนที่สำคัญมี

4 ประการ คือ

1. คน หรือกำลังคน ที่มหาวิทยาลัยเอกชนยังขาดแคลนและต้องพัฒนาให้ดีขึ้น
2. เงิน หรือกำลังเงิน ที่ยังถูกจำกัดอยู่บ้าง
3. นโยบายของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแต่ละแห่ง ซึ่งมาจากผู้บริหารมหา
วิทยาลัยเอกชนจะเป็นตัวกำหนดเป้าประสงค์ และรวมถึงนโยบายของรัฐบาลด้วย
4. การบริหารงาน อันเป็นการดำเนินงานภายในของมหาวิทยาลัยเอกชน
หากมีปัญหาก็อาจปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเป้าประสงค์ใหม่ให้เหมาะสมได้ ในการ
บริหารงานมหาวิทยาลัยเอกชนมีความคล่องตัวและจัดทำได้ดีไม่แพ้มหาวิทยาลัยของรัฐ

กรณีจำนวนนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเอกชนในอนาคต ไม่มีผลกระทบแม้จะมีมหาวิทยาลัยเปิดของรัฐถึงสองแห่งก็ตาม เพราะความต้องการของสังคมเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านบริหารธุรกิจยังมีอีกมาก แต่ผู้บริหารมหาวิทยาลัยเอกชนควรพัฒนางานของตนทุกด้าน เพื่อสร้างคุณภาพของบัณฑิต และควรเปิดสอนสาขาวิชาที่ยังขาดแคลนหรือที่สังคมกำลังต้องการ

เกี่ยวกับการลงทุนประกอบกิจการอุดมศึกษาเอกชน ขึ้นอยู่กับความตั้งใจหรือจริงจังต่อการจัดการศึกษามากกว่าคำนึงถึงผลกำไรเหมือนธุรกิจอื่น ๆ แต่รัฐบาลควรให้การส่งเสริมในลักษณะต่อไปนี้

1. แก้ไขขั้นตอนการจัดตั้งหรือเปลี่ยนสถานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้มีความคล่องตัวมากขึ้น ด้วยการคำนึงถึงความสะดวกเป็นสิ่งสำคัญ
2. วางเงื่อนไขให้มีความยืดหยุ่นได้บ้าง เพื่อให้มหาวิทยาลัยเอกชนสามารถแก้ไขปัญหาและอุปสรรคได้อย่างรวดเร็ว
3. ยกเว้นเกี่ยวกับภาษีอากรในรูปแบบต่าง ๆ
4. เชิญชวนให้ผู้มีทุนทรัพย์บริจาคเงินให้กับสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเช่นเดียวกับการบริจาคเงินเพื่อการกุศลอื่น ๆ

สรุปเป้าหมายประสงค์ของมหาวิทยาลัยเอกชน ควรพิจารณาถึงสาระสำคัญดังนี้

1. ต้องมีเป้าหมายที่แน่นอนและแท้จริง
2. ผลผลิตบัณฑิตเพื่อสนองความต้องการในการพัฒนาประเทศ อย่างเหมาะสมและไม่เกินความต้องการของสังคม
3. เน้นการเปิดสาขาวิชาที่ยังขาดแคลนในสังคม เพื่อสามารถรับภาระแทนรัฐได้อย่างเต็มที่ เช่น ด้านช่างหรือเทคโนโลยี เป็นต้น
4. ต้องมีลักษณะเพื่อการพัฒนาประเทศ ทั้งด้านการศึกษา สังคม เศรษฐกิจ และอุตสาหกรรมในอนาคต

รองศาสตราจารย์พรณี ประเสริฐวงศ์
 กรรมการสภามหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
 สัมภาษณ์ วันที่ 4 พฤศจิกายน 2528

.....

สาระสำคัญมีดังนี้

เป้าประสงค์ด้านการสอนและผลิตบัณฑิต

การสอนด้านธุรกิจมีความเหมาะสมกับมหาวิทยาลัยเอกชน ส่วนแนวโน้มจะเป็นการใฝ่ฝันขึ้นอยู่ด้วยความพร้อมของสถาบันแต่ละแห่ง ซึ่งมักเปิดสาขาวิชาตามความต้องการของสังคม เช่น คอมพิวเตอร์ เป็นต้น และควรแบ่งเบาภาระของรัฐด้วย

การสอนด้านบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยหอการค้าไทยมีความพร้อมระดับปริญญาโทสาขานิเทศศาสตร์ เพราะมีอาจารย์และผู้ทรงคุณวุฒิมากพอ

เกี่ยวกับปัญหาการทำงานของบัณฑิตจะมีน้อยกว่าของรัฐบาล เพราะมหาวิทยาลัยหอการค้าไทยมีความสัมพันธ์อันดีกับธุรกิจหลายแห่ง ประกอบกับนักศึกษารูจักสร้างงานในขณะเรียนแล้ว หรือส่วนใหญ่ก็มีธุรกิจของตนเอง เช่น ธุรกิจของครอบครัว เป็นต้น

ด้านคุณธรรมและความรับผิดชอบของบัณฑิต มหาวิทยาลัยเอกชนจะต้องคำนึงตามนโยบายของทบวงมหาวิทยาลัย หรือแผนระดับชาติ ซึ่งเน้นเกี่ยวกับคุณธรรมและความรับผิดชอบในตัวเองแล้ว

กิจกรรมเสริมคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย จัดทำได้ดี เช่น การฝึกงาน โดยมีโอกาสดีกว่าบัณฑิตของรัฐ

เป้าประสงค์ด้านการวิจัย

ส่วนมากอาจารย์จะทำวิจัยตามสาขาวิชาที่ตนสนใจ ซึ่งเป็นการวิจัยสถาบัน เกี่ยวกับการเรียนการสอน หรือเป็นวิจัยประยุกต์ที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ทันที ซึ่งมีทุนวิจัยของทบวงมหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยหอการค้าไทยสนับสนุนด้วยอีกทางหนึ่ง

เป้าประสงค์ด้านบริการทางวิชาการแก่ชุมชน

ทราบว่ามหาวิทยาลัยกำลังดำเนินการอยู่ แต่ไม่ทราบรายละเอียด

เป้าประสงค์ด้านทุนบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ

ได้มีการร่วมมือเผยแพร่ระหว่างหอการค้าจังหวัด จัดเป็นนิทรรศการเกี่ยวกับ
ศิลปวัฒนธรรม

สรุปสาระสำคัญเกี่ยวกับเป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัยเอกชน

ต้องเน้นที่คุณภาพของอาจารย์เป็นสำคัญ การผลิตบัณฑิตควรคำนึงถึงความต้องการของตลาดหรือวงการธุรกิจ และต้องพิจารณาแผนระดับชาติตลอดจนนโยบายของรัฐที่มีต่อมหาวิทยาลัยเอกชน ประการสำคัญควรสร้างแรงจูงใจเพื่อให้บุคลากรทั้งหมดเกิดขวัญและกำลังใจในการทำงาน จะช่วยให้การบริหารมหาวิทยาลัยเอกชนประสบผลสำเร็จ เช่น การตั้งอัตราเงินเดือนต้องมากกว่าอัตราของรัฐบาล เป็นต้น มิฉะนั้นมหาวิทยาลัยเอกชนอาจไม่มีบุคลากรที่มีฝีมือหรือมีความสามารถอยู่ปฏิบัติงานได้นาน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อาจารย์ธนู อุทัยพันธุ์
 หัวหน้าแผนกพัฒนาคุณภาพอาจารย์มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
 สัมภาษณ์ วันที่ 24 กันยายน 2528

.....

สาระสำคัญมีดังนี้

เป้าประสงค์ด้านการสอนและผลิตบัณฑิต

การผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์มีความสอดคล้องกับสังคมปัจจุบัน เพราะมีข้อมูลจากบัณฑิตที่จบการศึกษาแล้วทำงานทำได้ดีมีคุณภาพดี รวมถึงการศึกษาต่อระดับปริญญาโทก็มีอยู่ไม่น้อย

ด้านคุณธรรมและความรับผิดชอบของบัณฑิต เน้นคุณธรรมคู่ความรู้ มิได้ให้ความรู้แต่เพียงอย่างเดียว ภายในมหาวิทยาลัยมีการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมคุณธรรมและความรับผิดชอบอยู่หลายโครงการ เช่น สโมสรนักศึกษา ชมรมต่าง ๆ และการฝึกระเบียบวินัยระหว่างศึกษาอยู่ด้วย

เกี่ยวกับบัณฑิตศึกษา ได้เปิดสอนระดับปริญญาโทในสาขาบริหารธุรกิจแล้ว แสดงว่ามีความพร้อมและทบวงมหาวิทยาลัยก็ยอมรับ ในปีแรกมีผู้สนใจมากต้องสอบคัดเลือก ความหนาแน่นวิชาในอนาคตต้องมีคุณภาพ

กิจกรรมเสริมคุณภาพบัณฑิต มีการฝึกงาน จัดวิทยุพิเศษ แนวทางการศึกษา และมีกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อวางแนวทางหางานเมื่อจบการศึกษา

เป้าประสงค์ด้านการวิจัย

มีแผนกวิจัยเหมือนกับมหาวิทยาลัยของรัฐขึ้นอยู่กับสำนักวิชาการ มีการฝึกอบรมการทำวิจัย โดยมหาวิทยาลัยมีทุนสำหรับวิจัยให้ตามโครงการที่ขอมา ซึ่งจะมีคณะกรรมการพิจารณาทุนวิจัยอีกครั้ง ทุนวิจัยปีหนึ่งประมาณ 2-3 แสนบาท และมีโครงการวิจัยประมาณ 14 โครงการ ส่วนมากเป็นการวิจัยประยุกต์สามารถนำมาใช้ประโยชน์กับมหาวิทยาลัยได้

เป้าประสงค์ด้านบริการทางวิชาการแก่สังคม

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์จัดทำ 2 แบบ คือค่านักศึกษาจัดเป็นค่ายอาสาพัฒนาชนบท ซึ่งมีงบประมาณของมหาวิทยาลัยและทบวงมหาวิทยาลัยเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดกิจกรรม แบบที่สองเป็นการบริการทางวิชาการโดยตรง เช่น การสอนกฎหมายแก่ชุมชน หรืออบรมสัมมนาให้กับหน่วยงานต่าง ๆ ที่แสดงความประสงค์มา

เป้าประสงค์ด้านบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ

มีศูนย์วัฒนธรรมเป็นหน่วยกลางการจัดกิจกรรมด้านนี้ กิจกรรมที่จัดเช่น งานที่ระลึกลายสือไทย การแสดงดนตรีไทย การสนับสนุนให้ใช้ตัวเลขไทย และการฝึกระเบียบประเพณีแบบไทย ๆ เป็นต้น

สรุปสาระสำคัญเกี่ยวกับเป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัยเอกชน

จากเป้าประสงค์ทั้งสี่ด้านในอนาคตจะพยายามพัฒนาการเรียนการสอนให้มากขึ้น โดยศึกษาวิธีการทั้งของมหาวิทยาลัยปิดและมหาวิทยาลัยเปิด เพื่อเสริมสร้างคุณภาพของบัณฑิตให้คุ้มกับค่าเรียน ซึ่งจะทำให้สังคมมีความเชื่อถือมหาวิทยาลัยเอกชนยิ่งขึ้น

การวิจัยในอนาคตจะเป็นการวิจัยสถาบันและวิจัยประยุกต์เกี่ยวกับการเรียนการสอน ส่วนระเบียบของทบวงมหาวิทยาลัยที่ให้ตำแหน่งทางวิชาการแก่อาจารย์ของมหาวิทยาลัยเอกชนจะเป็นสิ่งกระตุ้นให้มีการวิจัยมากขึ้นกว่าปัจจุบัน โดยโครงการวิจัยในอนาคตจะเป็นคณะมากกว่าการวิจัยเดี่ยว เพราะทุนงบประมาณและเสร็จเร็ว

การบริการทางวิชาการแก่สังคมจะเน้นออกภายนอกชุมชนให้กว้างขวางขึ้น และจะมีบริการหลายรูปแบบเพื่อสนองความต้องการของสังคมมากที่สุด

ด้านศิลปวัฒนธรรม จะมีการจัดระเบียบการแต่งกาย ส่งเสริมวัฒนธรรมไทย เพื่อต้านอิทธิพลของต่างประเทศ รวมทั้งจะจัดสิ่งแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยเป็นศิลปวัฒนธรรมไทย เช่น ศาลาไทย หรือเรือนไทย เป็นต้น

ปัจจัยที่ผลต่อเป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัยเอกชน คือความเชื่อถือของสังคมที่มีต่อมหาวิทยาลัยเอกชน เฉพาะอย่างยิ่งคุณภาพของบัณฑิต นอกจากนี้ก็มีตลาดแรงงาน นโยบายของรัฐบาล และแผนพัฒนาระดับชาติ จะมีอิทธิพลต่อเป้าประสงค์ทั้งสี่ด้าน

การขยายตัวในอนาคตของมหาวิทยาลัยเอกชนส่วนมากควรเน้นสาขาวิชา
ศาสตร์ เช่น พยาบาล และแพทยศาสตร์ เป็นต้น แต่ต้องมีความพร้อมเกี่ยวกับการลงทุน
และสถานที่ฝึกงานหรือโรงพยาบาล เพราะสาขานี้สังคมมีความต้องการมาก รวมทั้งจะมี
ผู้สนใจศึกษาด้านนี้มากในอนาคต

อย่างไรก็ดี การพัฒนาสาขามนุษยศาสตร์ต้องมีตามโอกาสเพราะเป็นพื้นฐาน
ของการประกอบอาชีพของนักศึกษาในอนาคต

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข.

แบบสัมภาษณ์ที่มีโครงสร้างชัดเจน
(Structured Interview)

ใช้สำหรับ

ผู้บริหารมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย

ผู้ทรงคุณวุฒิ

และบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับมหาวิทยาลัยเอกชน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสัมภาษณ์สำหรับผู้บริหารมหาวิทยาลัยเอกชน

1. เป้าประสงค์ในด้านการสอนและผลิตบัณฑิต

(1) มหาวิทยาลัยนี้ เปิดสอนสาขาวิชาใดบ้าง และที่เปิดสอนในสาขาที่กล่าวมานั้น มีเหตุผลประการใด นอกจากนี้มีเป้าประสงค์จะเปิดสอนสาขาวิชาเพิ่มขึ้นหรือไม่ในอนาคต

(2) มหาวิทยาลัยนี้ มีนโยบายในการขยายการศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอกอย่างไรบ้างในอนาคต

✓ (3) ในด้านการผลิตบัณฑิต มหาวิทยาลัยนี้ เน้นถึงความต้องการของสังคมและตลาดแรงงานมากน้อยเพียงใด และมีทางแก้ปัญหาบัณฑิตตกงานไว้ประการใดบ้าง

✓ (4) มหาวิทยาลัยนี้ มีการเน้นด้านคุณธรรมและความรับผิดชอบต่อสังคมของนักศึกษาตลอดจนถึงตัวบัณฑิตในลักษณะใดบ้าง หรือเน้นบุคลิกภาพด้านใดเป็นพิเศษ

✓ (5) มหาวิทยาลัยนี้ มีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมนักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพและเป็นที่ต้องการของสังคมไว้อย่างไร

✓ (6) มหาวิทยาลัยนี้ จัดสิ่งแวดล้อม บริการ และสวัสดิการ เพื่อส่งเสริมความเจริญหรือพัฒนาของนักศึกษา มากน้อยเพียงใด

2. เป้าประสงค์ด้านการวิจัย

(1) มหาวิทยาลัยนี้ มีเป้าประสงค์เกี่ยวกับภจรวิจัยในลักษณะใดบ้าง

(2) ในการวิจัยที่กล่าวมานั้น มหาวิทยาลัยได้ให้การสนับสนุนอย่างไรบ้าง

(3) มหาวิทยาลัยนี้ ได้นำเอาผลการวิจัยมาใช้ประโยชน์ในทางใดบ้าง

(4) ปีหนึ่งโดยเฉลี่ย มหาวิทยาลัยนี้ให้ทุนอุดหนุนการวิจัยกี่เรื่อง อาจารย์

ทำวิจัยประมาณปีละกี่เรื่อง และงานวิจัยที่สำเร็จแล้วตั้งแต่ปี พ.ศ. 2527 มีกี่เรื่อง

3. เป้าประสงค์ในด้านบริการทางวิชาการแก่สังคม

(1) มหาวิทยาลัยนี้ มีแนวทางในการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมอย่างไร

(2) สำหรับด้านบริการสังคมอื่น ๆ นั้น ได้กำหนดแนวทางไว้อย่างไร

(3) จากการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมและบริการอื่น ๆ มหาวิทยาลัยนี้

ได้มีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการให้บริการไว้ประการใดบ้าง

(4) ปีหนึ่งมีการจัดกิจกรรมบริการทางวิชาการแก่สังคมประมาณกี่ครั้ง ส่วนใหญ่เป็นด้านใด

4. เป้าประสงค์ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ

(1) มหาวิทยาลัยนี้ มีเป้าประสงค์เกี่ยวกับการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติประการใดบ้าง

(2) มหาวิทยาลัยนี้ มีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติไว้อย่างไรบ้าง

(3) มหาวิทยาลัยนี้ ได้ให้การสนับสนุนกิจกรรมด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติในลักษณะใดบ้าง

(4) รูปแบบของการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ได้มีการดำเนินการอย่างไรและมหาวิทยาลัยได้มีการลงทุนเพื่องานด้านนี้คิดเป็นร้อยละเท่าใดของการลงทุนในการกิจทั้ง 4 ด้าน

5. แนวโน้มของเป้าประสงค์ในอนาคต

(1) ในอนาคตมหาวิทยาลัยนี้ จะมีเป้าประสงค์ในการสอนและผลิตบัณฑิตประการใดบ้าง

(2) มหาวิทยาลัยนี้ จะมีเป้าประสงค์ด้านการวิจัยในอนาคตประการใด จึงมีประโยชน์ต่อสถาบันและสังคมมากที่สุด

(3) มหาวิทยาลัยนี้ จะมีเป้าประสงค์ด้านบริการทางวิชาการแก่สังคมประการใด จึงเหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมในอนาคต

(4) เป้าประสงค์ในด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติของมหาวิทยาลัยนี้ จะเน้นความสำคัญลักษณะใดในอนาคต

6. ส่วนสรุป

(1) จากเป้าประสงค์ทั้ง 4 ด้านที่กล่าวมานั้น มีสิ่งใดเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดเป้าประสงค์ หรือการกำหนดเป้าประสงค์ต้องคำนึงถึงปัจจัยสำคัญอะไรบ้าง

(2) ต้องการทราบปัญหาและอุปสรรคของการบริหารมหาวิทยาลัยเอกชน และ
แนวทางแก้ไข

(3) ขอทราบความเห็นเกี่ยวกับการลงทุนเปิดมหาวิทยาลัยเอกชน ว่าจะมี
แนวทางอย่างไร ที่สามารถจูงใจให้นักธุรกิจ หรือผู้มีทุนทรัพย์มาก ๆ หันมาลงทุนทางการ
ศึกษาด้านนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสัมภาษณ์สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ
และ
บุคคลที่มีความสัมพันธ์กับมหาวิทยาลัย
เอกชนในประเทศไทย
.....

1. เป้าประสงค์ด้านการสอนและผลิตบัณฑิต

- (1) สาขาวิชาที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยเอกชนในปัจจุบัน ซึ่งเน้นด้านสังคมศาสตร์ สาขาบริหารธุรกิจ เหมาะสมกับสภาพสังคมหรือไม่ เพราะเหตุใด
- (2) ในอนาคตมหาวิทยาลัยเอกชน ควรเน้นการสอนสาขาวิชาใด จึงสามารถสนองความต้องการของสังคมและความอยู่รอดของสถาบันได้
- (3) ปัจจุบันมหาวิทยาลัยเอกชนมีความพร้อมต่อการเปิดสอนระดับปริญญาโทและปริญญาเอกหรือไม่ เพราะเหตุใด
- (4) การผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเอกชน ควรมีลักษณะอย่างไร จึงสามารถแก้ปัญหาการตกงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- (5) มหาวิทยาลัยเอกชน ควรเน้นด้านคุณธรรมและความรับผิดชอบต่อสังคมของบัณฑิตหรือไม่ เพราะเหตุใด
- (6) จะมีแนวทางจัดกิจกรรมในลักษณะใดบ้าง ที่สามารถส่งเสริมให้นักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพและเป็นที่ต้องการของสังคม
- (7) มหาวิทยาลัยเอกชนควรเน้นการสอนและผลิตบัณฑิตอย่างไร

2. เป้าประสงค์ด้านการวิจัย

- (1) มหาวิทยาลัยเอกชน ควรมีนโยบายเกี่ยวกับการวิจัยในลักษณะใดบ้าง
- (2) มหาวิทยาลัยเอกชน ควรให้การสนับสนุนการวิจัยในด้านใดบ้าง
- (3) ในการนำผลการวิจัยมาใช้ประโยชน์นั้น มหาวิทยาลัยเอกชนควรดำเนินการอย่างไร
- (4) ทบวงมหาวิทยาลัยควรให้ความช่วยเหลือด้านการวิจัยมากน้อยเพียงใด และอย่างไร

3. เป้าประสงค์ด้านบริการทางวิชาการแก่สังคม

- (1) มหาวิทยาลัยเอกชน ควรให้บริการทางวิชาการแก่สังคมในลักษณะใดบ้าง
- (2) สำหรับบริการด้านสังคมอื่น ๆ นั้น มหาวิทยาลัยเอกชนจะมีแนวทางอย่างไรจึงเกิดประโยชน์มากที่สุด
- (3) ในด้านการให้บริการทางวิชาการ และการให้บริการอื่น ๆ นั้น มหาวิทยาลัยเอกชนควรจัดกิจกรรมอย่างไรบ้าง จึงจะได้รับประโยชน์สูงสุด
- (4) ทบวงมหาวิทยาลัยควรมีส่วนเกี่ยวข้องหรือสนับสนุนการวิจัยของมหาวิทยาลัยเอกชนหรือไม่ อย่างไร

4. เป้าประสงค์ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ

- (1) มหาวิทยาลัยเอกชน ควรมีเป้าประสงค์เกี่ยวกับการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมประการใดบ้าง
- (2) มหาวิทยาลัยเอกชน ควรจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในลักษณะใดบ้าง
- (3) มหาวิทยาลัยเอกชน ควรให้การสนับสนุนกิจกรรมด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมอย่างไรบ้าง
- (4) ควรมีองค์การของรัฐสนับสนุนเป็นการเฉพาะหรือไม่ในด้านนี้

5. ส่วนสรุป

- (1) จากเป้าประสงค์ทั้ง 4 ด้าน ที่กล่าวมานั้น มีสิ่งใดเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดเป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัยเอกชน
- (2) ในด้านปัญหาการรับนักศึกษา มหาวิทยาลัยเอกชนควรมีแนวทางอย่างไรที่จะทำให้นักศึกษาสามารถอยู่รอดได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- (3) ขอทราบความเห็นเกี่ยวกับการลงทุนในด้านมหาวิทยาลัยเอกชนว่าจะมีแนวทางอย่างไรที่สามารถชักจูงให้นักธุรกิจ หรือผู้มีทุนทรัพย์มาก ๆ หันมาลงทุนทางการศึกษาด้านนี้

ประวัติผู้เขียน

นายสมหมาย จันทรเรือง เกิดเมื่อวันที่ 7 มกราคม พ.ศ. 2491
ที่ตำบลถนนนครไชยศรี เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

จบการศึกษานิติศาสตรบัณฑิต (น.บ.) จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เมื่อปี พ.ศ. 2514 ประกาศนียบัตรครุพิเศษมัธยม (พ.ม.) จากกระทรวงศึกษาธิการ เมื่อปี พ.ศ. 2518 ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) สาขามัธยมศึกษา จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี พ.ศ. 2520 นิติศาสตรมหาบัณฑิต (น.ม.) จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี พ.ศ. 2525 ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศต.บ.) รัฐศาสตร์บริหารรัฐกิจ จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง เมื่อปี พ.ศ. 2526ศึกษาศาสตรบัณฑิต(ศษ.บ.)บริหารการศึกษา จากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช เมื่อปี พ.ศ. 2526 สอบได้ธรรมศึกษาชั้นตรี โท และเอก จากกรมการศาสนา เมื่อปี พ.ศ. 2526, 2527 และ 2528 ตามลำดับ สอบได้โบราณเกสัชกรรม (บ.ก.) จากกระทรวงสาธารณสุข เมื่อปี พ.ศ. 2528

ผลงานทางวิชาการ เป็นผู้แต่งและเรียบเรียงหนังสือประกอบการเรียนระดับวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ให้กับกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ 2 เล่ม คือ วิชากฎหมายธุรกิจ (สพพ. 104) และวิชาหลักการจัดการ (สพพ. 102) เรียบเรียงวิชากฎหมายหุ้นส่วนบริษัท ให้กับสำนักพิมพ์พัฒนาพานิช และเรียบเรียงวิชากฎหมายเบื้องต้น (พช. 213) กับกฎหมายธุรกิจ (พช. 312) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ให้โรงเรียนพลิชยการราชดำเนิน ธนบุรี เคยได้รับรางวัลชนะเลิศการประกวดบทความ เนื่องในโอกาสสมโภชน์กรุงรัตนโกสินทร์ 200 ปี จากสมาคมนักศึกษาแห่งประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. 2526 ได้รับทุนวิจัยเรื่อง "ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราโทษกับการกระทำความผิด" จากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ เมื่อปี พ.ศ. 2526 นอกจากนี้ยัง เป็นผู้เขียนบทความทางวิชาการให้กับหนังสือพิมพ์สยามรัฐในบางโอกาส

ตำแหน่งและหน้าที่งานปัจจุบัน เป็นกรรมการบริหารโรงเรียนพลิชยการราชดำเนิน ธนบุรี นิตกรประจำโรงเรียน หัวหน้าสายวิชากฎหมายและภาษีอากร และเป็นอาจารย์พิเศษของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชานิติศาสตร์